

دَ لُوقَا پِه مُطَابِق دَ مَالِك عِيسَى مَسِيح

زيرے

دَ تِیوفیلوس پِه نُوم

۱) ائے خورَ تِیوفیلوسه! پیرو خلقو پِه دے لاس پورے کرے دے چہ دَ هغه واقعاتو ترتیب وار بیان وکری کوم چہ زمونږ پِه مینځ کبسه تیر شوی دی. (۲)
بلکه هغوی مُونږ ته خبرے حواله کرے دی اُو چا چہ دا واقعات دَ سر نه پِه خپلو سترگو لیدلی وُو اُو دَ زیری خادمان وُو. (۳) نو زه هم پِه خپل وار، ائے خوره تِیوفیلوسه! ستا دَ پاره دَ پوره تحقیق نه پس دا تولے خبرے پِه ترتیب سره نقل کوم. (۴) دا دَ دے دَ پاره چہ تا ته دَ هغه خبرو پِه حقله صحیح معلومات درکرم دَ کومو نه چہ ته خبر کرے شوے یئس.

دَ یحییٰ بیتسمه ورکُونکی دَ پیدایشت پِیشن گوئی

۵) دَ یهودیه دَ هیرودیس بادشاه پِه زمانه کبسه یو کاهن وو چہ نُوم ئس زکریاه وو. دے دَ ابیاه پِه فرقه کبسه وو. دَ هغه بنخه هم دَ هارون دَ اولاده وه. دَ هغه نوم الیشبع وو. (۶) دوئی دواړه دَ خدائے رشتینی اُو حکم منونکی وُو اُو دَ رب ټول حکمونه اُو قانونونه ئس بے عیب منل. (۷) خو دَ هغوی اولاد نه وو ځکه چہ الیشبع شنډه وه اُو دوئی دواړه دَ پیر عمر وُو. (۸) یو ځله چہ زکریاه دَ فرقه وار وو اُو هغه دَ کاهنی فرض پوره کاوو، (۹) نو دَ کاهنی دَ دستور پِه موافق دَ هغه هسک راوختو چہ دَ خدائے کور ته ننوزی اُو خوشبوئی ئس و سیزی. (۱۰) اُو بهر ټوله جمع پِه عبادت کبسه مشغوله وه. (۱۱) دا دَ خوشبوئی دَ سیزولو وخت وو چہ دَ خدائے یوه فرشته پِه دغه وخت دَ خوشبوئی دَ قریانگاه بنی طرف ته

ولاره بنکاره شوه. (۱۲) د دے په لیدلو زکریاه حیران شو او ویرے واخستو. (۱۳)
 خو فرښتې هغه ته ووئیل، ”زکریاه! ویربره مه! ستا دعا قبوله شوه، ستا ښځه
 الیشبع به تا له یو زوئې راوړی او تې به د هغه نوم یحییٰ کیږدې. (۱۴) ستا زړه به
 د خوشحالی نه پک وی او پیر به د هغه په پیدایښت خوشحاله شی، (۱۵) ځکه چه
 هغه به د خدائې په نزد لوئې وی. هغه به مئې ته چرې گوتې نه وروړی او نه
 به څه نور شراب وڅښی، د مور د گیدې نه به هغه په رُوح القدس معمور وی،
 (۱۶) او هغه به پیر بنی اسرائیل د رب لارې ته راواړوی. (۱۷) هغه به د مالک
 وړاندې د الیاس په رُوح او د طاقت په شان روان وی چه د پلارونو او د زامنو
 تړون راولی او نافرمانه به د رښتینو په لار روان کړی او چه د رب د پاره یو
 فرمانبردار امت تیار کړی.“

(۱۸) زکریاه فرښتې ته ووئیل، ”زه څنگه په دے باور کولې شم؟ زه په خپله بویا
 سرې یم او زما ښځه هم عمر خوړلې ده.“

(۱۹) فرښتې جواب ورکړو چه ”زه جبرائیل یم، زه د خدائې په حضور کښې
 ودرېږم او زه ئې ستا سره د خبرو کولو او د دے زیری درکولو د پاره رالیږلې
 یم. (۲۰) خو اوس واوړه چه تې به د خبرو طاقت بائلې او د دے کار د کیدو
 پورې به ستا ځله بنده وی ځکه چه تا په ما باور ونه کړو. ځکه چه په خپل مقرر
 وخت به زما خبره درسته ثابته شی.“

(۲۱) په دے دوران کښې خلق د زکریاه په انتظار و او حیران و او چه هغه د
 خدائې په کور کښې دومره ولې ایسار شو. (۲۲) کله چه هغه راووتو نو د هغوی
 سره ئې خبرې نه شوې کولې او هغوی پوهه شو چه هغه د خدائې په کور
 کښې څه رویا ولیده. هغه هلته کښې ودریدو او هغوی ته ئې اشاره کولې
 خو ژبه ئې نه چلیده. (۲۳) هر کله چه د هغه د نمه واری ورځې ختمې شوې
 نو زکریاه کور ته لاړو. (۲۴) د دے نه پس د زکریاه ښځه الیشبع امیدواره شوه او

پینځه میاشته هغه خپل ځان پټ وساتلو. (۲۵) دا ئې ووئیل چه ”دا د خُدائې امر دے، آخر هغه په ما نظر وکړو او زه ئې د بنې آدمو په وړاندې د سپکاوی نه وساتلم!“

د عیسی د پیدایښت پيشن گوئی

(۲۶) بیا په شپږمه میاشت خُدائې جبرائیل فرېسته د گلیل په ناصرت نومې ښار کېسې یوې پیغلې ته راواستوله (۲۷) چه کوژدن ئې د داؤد د خاندان یوسف نومې سړی سره شوې وه او د دې پیغلې نوم مریم وو. (۲۸) فرېسته د ننه لاره او هغه ته ئې ووئیل، ”په تا سلام چه درباندي پیر فضل شوې دے، رب ستا مل دے!“

(۲۹) هغه چه څه ووئیل په هغه پیره فکرمنده شوه او حیرانه وه چه د دې مبارکې څه مطلب دے. (۳۰) بیا فرېسته هغه ته ووئیل چه ”مریمې! ویرپره مه! خُدائې په تا مهربانه شوې دے. (۳۱) ته به امیدواره شې او یو زوئې به د وشې او ته به د هغه نوم عیسی کېردے. (۳۲) هغه به لوتې وی او هغه به د الاعلی زوئې وبللې شې. مالک خُدائې به هغه ته د نیکه داؤد تخت ورکړی. (۳۳) هغه به د تل د پاره د یعقوب په خاندان بادشاهی کوی او بادشاهی به ئې هیڅکله نه ختمېږی!“ (۳۴) مریمې ووئیل چه ”دا څنگه کیدې شې؟ زه خو لا واده شوې هم نه یم.“

(۳۵) فرېسته جواب ورکړو، ”رُوحُ الْقُدُسُ به په تا نازل شې او د الاعلی قدرت به په تا سورې وکړی او په دې وجه به هغه پاک پیدا کیدونکې ماشوم د خُدائې زوئې بللې شې. (۳۶) بله دا چه ستا خپلوانه الیشبع هم امیدواره ده او په زور عمر به زوئې راوړی او څوک چه په شنېده مشهوره وه، د هغه د امیدواری شپږمه میاشت ده. (۳۷) ځکه چه د خُدائې وعدې به هیڅکله بې طاقته پاتې نه

شى.

٣٨) مريم ووئيل چه ”زۀ د رب وينخه يم. تا چه خۀ وئيلي دى، داسے د وشى.“
بيا فرسته د هغے نه لاره.

د مريمے د اليشبع سره ملاقات

٣٩) په دغه وخت مريم پاخيده او نيغه يو كلي ته لاره كوم چه د يهوداه په غريزه
علاقه كبنے وو. ٤٠) هغه د زكرياه كره ورغله او اليشبع ته ئے سلام وكړو. ٤١)
او هر كله چه اليشبع د مريمے سلام واوريدو نو بچي د هغے په گيډه كبنے
توپ ووهلو او بيا اليشبع د رُوح القدس نه معموره شوه. ٤٢) او په زوره ئے
ووئيل، ”په ټولو بنخو كبنے ته د خدائے په نزد مباركته يئے او دا لوائے والے
ستا د گيډے د ميوے په وسيله دے! ٤٣) زۀ خوك يم چه زما د مالک مور د
زما ليدو له راشي؟ ٤٤) زۀ تا ته دا وايم چه خوك هر كله چه ستا سلام زما تر
غوربو شو نو زما په گيډه كبنے زما بچي توپ ووهلو. ٤٥) خومره بختوره ده هغه
چه په دے ئے ايمان دے چه د خدائے قول به پوره شى!“

د مريمے د حمد گيت

٤٦) او مريمے ووئيل چه

”ائے زما زړه! د رب لوائې بيان كړه!

٤٧) ائے زما زړه! خوشحالي وكړه، خوشحالي وكړه!

زما د خلاصونكي خدائے په نوم،

٤٨) چه هغه د خپلے عاجزے وينخے په حال

دومره لوئے نظر کرے دے!

دَ نَن وِرْحے نہ پس به راتلُونکے ٲولے پیرئ

ما ته بختوره وائی.

٤٩ هغه زما دَ پاره دومره لوئے کارونه کړی دی.

دَ هغه نُوم پاک دے.

٥٠ اُو څوک چه دَ هغه نه ویرپری،

په هغوی دَ هغه رحم پیرئ په پیرئ دے.

٥١ اُو هغه کارونه چه دَ هغه لاس کړی دی،

دَ هغه قوت څرگندوی.

دَ زړه اُو رُوح کبرژن ئے خواره واره کړی دی.

٥٢ هغه بادشاهان دَ تختونو نه راغورزولی دی

خو غریبان ئے لویو مرتبو ته رسولی دی.

٥٣ وری ئے په بنه څیزونو ماره کړی دی

اُو مالدار ئے تش لاس بیرته لیږلی دی.

٥٤ هغه دَ خپل خادم اسرائیل مدد کرے دے،

لکه چه زُمونږ نیکونو ته هغه وئیلی وُو،

٥٥ هغه په ابراهیم او د هغه په اولاد رحم کول

چرے هیر نه کرو.

٥٦ مریم د هغه سره درے میاشته پاتے شوه او بیا کور ته واپس راغله.

د یحییٰ بیتسمه ورکونکی پیدایست

٥٧ بیا د الیشبع د بچی پیدا کیدو نیټه پوره شوه او د هغه زوئے پیدا شو. ٥٨ هر کله چه د هغه گاوندیانو او خپلوانو دا واؤریدل نو ډیره زیاته خوشحالی ئے ورسره وکړه چه رب پرے دا رحم وکړو.

٥٩ او هغوی په اتمه ورغ بیا راغلل چه ماشوم سنت کړی او هغوی د هغه د پلار نوم پرے زکریاه کیښودلو. ٦٠ خو د هغه مور ورته وویل چه ”نه! دا به یحییٰ بللے شی.“

٦١ خو هغوی وویل چه ”ستا په خاندان کښے خو د هیچا هم داسے نوم نشته!“ ٦٢ بیا هغوی د هغه د پلار نه په اشارو تپوس وکړو چه ”د ده نوم خه په کار دے؟“

٦٣ هغه د لیکلو تختی راوغوښته او په دے ټول حیران شول چه هغه دا ولیکل چه ”د ده نوم یحییٰ دے.“ ٦٤ سمدستی د هغه شونډے او ژبه آزاد شول او هغه گویا شو او د خدائے ثنا ئے وویل. ٦٥ ټول گاوندیان په دے هیبت واخستل او دا خبرے د یهودیه په غریزه علاقه کښے هر پلو خورے شولے. ٦٦ چا چه دا واؤریدل په هغوی پیر اثر وشو او وئے وئیل چه ”د دے ماشوم نه به خه جوړپړی؟“ حکه چه د خدائے لاس د ده په سر دے.

دَ زکریا ه نبوت

٦٧ د هغه پلار زکریا ه په رُوح القدس معمور شو او دا پيشن گوئی ئے وکره،

٦٨ ”ثنا ده د اسرائيل د خدائے!

خکه چه هغه په خپل اُمت نظر وکړو،

هغه ئے بچ کړو او آزاد ئے کړو.

٦٩ او د خپل خادم داؤد په کور کبئے ئے د خلاصون

د پاره طاقتور سرے پيدا کړو.

٧٠ او لکه چه هغه د وړومبو پاکو نبیانو په خُله

پيرئ په پيرئ وعده کړے وه

٧١ چه هغه به مونږ د خپلو دُشمنانو نه خلاص کړي

او د هغو ټولو د لاسو نه خوک چه راسره کينه لري.

٧٢ او دا چه هغه به زمونږ په پلارونو نيکونو رحم وکړي

او خپله پاکه وعده به ياده لري.

٧٣ هم دغه سوگند هغه زمونږ د پلار ابراهيم سره کړے وو

٧٤ چه هغه به مونږ د دُشمنانو د لاسه بچ ساتي،

۷۵) اُو دَ ویرے نہ به امان راکری

چه مُونر ټول عُمَر په پاکئ اُو دَ زړه په صداقت

د هغه عبادت وکړو.

۷۶) اُو ائے زما وړوکیه! ته به د لوائے الاعلیٰ نبی بللے شے

خکه چه ته به د مالک په وړاندے تیر شے

چه د هغه لارے تیارے کړے،

۷۷) اُو دَ هغه په علم به د هغه اُمت ته د گُناهُونو

معافئ مُوندلو په وسیله هغوی ته د خلاصُون لار وښائے.

۷۸) ز مُونر د خدائے د خالص رحم په وجه

به د سحر نمر په مُونر راوخیژی،

۷۹) اُو په هغو به وځلیری خوک چه په تیاره کښے

اُو دَ مرگ په سُوری کښے ناست وی

اُو چه ز مُونر قدمونه د سلامتئ په لاره سم کړی.“

۸۰) خنگه چه دغه ماشوم لوئیدو نو رُوحانی قوت ئے مُوندو اُو تر هغے ورځے

پورے په بیابان کښے اوسیدو تر څو چه هغه بنی اسرائیلو ته ښکاره راڅرگند

شو.

د عيسى پيداښت

متی ۱ : ۱۸ - ۲۵

۲ (۱) په هغه ورځو کېنې د رومي قيصر او گوستوس د لوري دا فرمان جاري شو چه په رومي بادشاهي کېنې د د ټولو خلقو نومونه وليکلې شي. (۲) دا وړومبي مردم شماری وه چه د شام د حاکم کيرينيوس په وخت کېنې وشوه. (۳) د دې غرض د پاره هر يو کس خپلې خپلې ښارنې ته لاړو. (۴) او دغه شان يوسف هم د گليل د ناصرت نه يهوديه ته لاړو چه د داؤد په ښاريه بيت لحم کېنې خپل نوم وليکي ځکه چه هغه د داؤد د خاندان د اولاده وو. (۵) او د هغه سره مريم هم لاړه څوک چه د هغه چنغله وه او هغه اميدواره وه. (۶) او هر کله چه هغوي لا هلته کېنې و نو د هغه د بچي د زيږيدو ورځې پوره شوې، (۷) او د هغه وړومبي زوئې پيدا شو. هغه هغه په اورني کېنې ونغښتو او په يو اخور کېنې ئې کيښود ځکه چه په سرائې کېنې د هغوي د اوسيدو د پاره ځانې نه وو.

شپونکي او فرښتې

(۸) هم په دغه وطن کېنې څه شپونکي وو چه په ميره کېنې ئې د شپې د خپلو رمو څوکي کوله، (۹) چه ناڅاپي د رب فرښته د هغوي په وړاندې ودریده او د رب نور د هغوي چارچاپيره خور شو او هغوي ويرې واخستل. (۱۰) خو فرښتې ووئيل چه ”ويريرئ مه! ما تاسو ته يو زيرې راوړې دې چه د خلقو د پاره به يوه لويه خوشحالي وي، (۱۱) چه نن د داؤد په ښار کېنې ستاسو خلاصوونکې پيدا شوې دې چه هغه مسيح مالک دې! (۱۲) او ستاسو د پاره د هغه دا نخښه ده چه يو ماشوم به په اورني کېنې نغښتې په اخور کېنې پروت ومومي.“ (۱۳) ناڅاپه د هغه فرښتې سره د آسماني لښکر يوه ډله راڅرگنده شوه او د رب دا ثنائې ووئيله چه (۱۴) ”د خدائې حمد د وي پاس په آسمان

کښې، اُو په مزکه د د هغه خلقو د پاره سلامتې وې په چا چه هغه مهربان دے!“
 (۱۵) هر کله چه فرښتے د هغه خایه آسمان پلو رخصت شوے نو شپونکو یو تر بله ووی، ”خئی چه اوس سمدستی بیت لحم ته لار شو اُو دا شوے کار ووینو کوم چه رب مونږ ته څرگند کړے دے.“ (۱۶) هغوی په منډه لارل اُو د مریمے اُو یوسف پته ئے ولگوله اُو ماشوم چه په اخور کښے پروت وو. (۱۷) کله چه هغوی دئے ولیدو نو هغه خبره ئے رایاده کړه چه د دے ماشوم په حقله هغوی ته وئیلے شوے وه. (۱۸) اُو د دے شپونکو خبره چه چا واوړیده، ټول حق حیران شول. (۱۹) خو مریمے دا ټولے خبرے زړه ته واچولے اُو سوچ ئے پرے کاوو. (۲۰) په دے دوران کښے شپونکی بیرته لارل اُو څه چه ئے لیدلی اُو اوړیدلی وُو په هغه ئے د خدائے ثنا وئیله لکه څنگه چه هغوی ته وئیلی شوی وُو.

د عیسیٰ نوم ایښودل

(۲۱) اته ورځے پس هغه سنت شو اُو د هغه نوم ئے عیسیٰ کیښودو. دا هغه نوم وو چه د هغه په گیده کیدو نه مخکښے فرښتے په هغه ایښے وو.

د عیسیٰ د خدائے په کور کښے پیش کول

(۲۲) اُو د موسیٰ د شریعت په مطابق چه د هغوی د پاکیدو ورځے پوره شوے نو بیت المقدس ته ئے بوتلو چه رب ته ئے پیش کړی، (۲۳) لکه چه د رب په شریعت کښے لیکلی دی چه ”هر وړومبے نر ماشوم چه پیدا شی هغه به رب ته مخصوص شی.“ (۲۴) اُو دا هم چه د رب د شریعت په مطابق قربانی وکړی یعنی یوه د کرکورو جوړه یا د کونټرو دوه بچی. (۲۵) په هغه ورځو کښے د خدائے په لوائے ښار کښے شمعون نومے یو سرے وو. دا سرے رښتینے اُو ایماندار وو، دا هغه سرے وو چه د اسرائیل په ځائے کولو په انتظار وو اُو روح

الْقُدْسِ پَه هَغَهٗ نَازِل وِو. ﴿٢٦﴾ رُوحُ الْقُدْسِ هَغَهٗ تَه دَا وَئِيلِي وُو چَه تَر خُو چَه هَغَهٗ
 مَسِيح لِيدَلِي نَهٗ وِي تَر هَغَهٗ بَه هَغَهٗ نَهٗ مَرِي. ﴿٢٧﴾ نُو هَغَهٗ دَ رُوحُ الْقُدْسِ پَه لَار
 بِنُودَنَه دَ خُدَائِي كُور تَه رَاغِي اَوُّ هَر كَلَه چَه دَ عِيسِي مَور پَلَار هَغَهٗ مَاشُوم عِيسِي
 دَ نَنَه رَاوِرُو چَه دَ هَغَهٗ دَ پَارَه دَ شَرِيْعَت پَه لَارِي عَمَل وِكْرِي، ﴿٢٨﴾ هَغَهٗ هَغَهٗ پَه
 غِيرَه كَبْسِي وَاخَسْتُو اَوُّ دَ خُدَائِي ثَنَائِي وَوئِيلَه، اَوُّ دَاسِي ئِي وَوئِيل چَه

﴿٢٩﴾ ”اَيُّ مَالِكِه! نَن تَهٗ خِيَلِ غُلَامِ

دَ خِيَلِ قَوْلِ پَه مُطَابِقِ پَه سَلَامَتِي رُخَسْتُوِي،

﴿٣٠﴾ حُكَّه چَه مَآ پَه خِيَلُو سَتَرِكُو سَتَا هَغَهٗ خَلَاصُونِ وِلِيدَلُو

﴿٣١﴾ چَه تَا دَ تُولُو قَوْمُونُو پَه وِرَانَدِي تِيَارِ كِرِي دِي،

﴿٣٢﴾ هَغَهٗ نُورِ چَه دَ نُورُو قَوْمُونُو دَ پَارَه رِنَا وِي

اَوُّ سَتَا دَ اُمْتِ اِسْرَائِيلِ لُوئِي.“

﴿٣٣﴾ دَ مَاشُومِ مَورِ اَوُّ پَلَارِ هَغَهٗ خَبَرُو تَه كُوتَه پَه خَلُّهُ حَقِ حِيرَانِ وُو كُومِي
 خَبَرِي چَه دَ هَغَهٗ پَه حَقْلَه وَئِيلِي كِيدِي. ﴿٣٤﴾ شَمْعُونِ دَ هَغَهٗ دَ پَارَه بَرَكْتِ
 وَغُوبَسْتُو اَوُّ دَ هَغَهٗ مَورِ مَرِيْمِي تَه ئِي وَوئِيلِ چَه ”دَا پَه بَنِي اِسْرَائِيلُو كَبْسِي دَ پِيرُو
 دَ هَلَاكْتِ اَوُّ دَ خَلَاصُونِ دَ پَارَه مُقَرَّرِ شُوِي دِي، اَوُّ هَغَهٗ بَه دَ خُدَائِي لَه طَرَفَه
 دَاسِي نَخْبَسَه وِي چَه پِيرِ خَلْقِ بَه دَ هَغَهٗ مُخَالَفَتِ وِكْرِي ﴿٣٥﴾ چَه دَ هَغَوِي دَ زِرُونُو
 پَتِ خِيَالُونَه بِنَكَارَه شِي. اَوُّ دَ غَمِ پَه وَجَه بَه سَتَا حَالِ دَاسِي وِي لَكَه چَه سَتَا زِرَهٗ
 پَه تُورِي سُورِي شُوِي وِي.“

﴿٣٦﴾ پَه دَغَهٗ وَرَخُو كَبْسِي دَ اَشِيرِ پَه خِيَلِ كَبْسِي حِنَاهِ نُومِي يُوَه نَبِيَه وَه خُوكِ چَه
 دَ فَنَوَائِلِ لُورِ وَه. هَغَهٗ پِيرَه بُوِيئِي بِنَخَه وَه اَوُّ دَ پِيغَلْتُوبِ نَه پَسِ هَغَهٗ دَ خِيَلِ خَاوَنَدِ

سرہ اُووہ کالہ تیر کړی وو، (۳۷) اُو بیا د څلورو اُتیاؤ کالو پورے کونډه اُو یواځے وه. هغه د خُدائے د کور نه چرے هم بهر نه وه وتے خو شپه اُو ورځ به ئے عبادت اُو دُعا کوله اُو روژے به ئے ساتلے. (۳۸) نو په هغه ساعت هلته راغله اُو د خُدائے شکر ئے وکړو. هغه ټولو خلقو ته ئے چه د بیتُ المُقدس د آزادی په انتظار ؤو، د هغه ماشوم په حقله خبرے وکړے.

ناصرت ته واپسی

(۳۹) هر کله چه هغوی د رب د شریعت په مطابق هر څه پوره کړل نو بیرته په گلیل کښے خپلے ښار ئے ناصرت ته واپس شول. (۴۰) هلک لوئیدو، حکمت اُو طاقت ئے موندو اُو د خُدائے فضل ورسره وو.

هلک عیسی د خُدائے په کور کښے

(۴۱) د عیسی مور پلار به هر کال بیتُ المُقدس ته د فسح اختر له تلل. (۴۲) اُو چه هغه د دولسو کالو شو نو هغوی لکه د نور کله د اختر د پار ه لاپل. (۴۳) نو چه د میلے ورځے پوره شوے اُو هغوی کورته روان شول نو هلک عیسی په بیتُ المُقدس کښے ایسار شو خو مور پلار ته ئے پته نه وه. (۴۴) اُو هغوی ټوله ورځ په دے خیال سفر وکړو چه گنی هغه به په قافله کښے چرته وی اُو بیا ئے په خپلو خپلوانو اُو واقفانو کښے د هغه لُتون شروع کړو. (۴۵) چه وئے نه موندلو نو بیتُ المُقدس ته راستانه شول چه هلته ئے ولټوی. (۴۶) په دریمه ورځ ئے هغه د خُدائے په کور کښے ناست وموندلو چه اُستازان ترے راتاؤ ؤو اُو د هغوی خبرے ئے اُوریدے اُو ټپوسونه ئے ترے کول. (۴۷) اُو د ټولو خلقو چه هغه ته غوږ وو، د هغه په پوهه اُو په ځوابونو اریان دریان ؤو. (۴۸) مور پلار د هغه په لیدو حیران شول اُو د هغه مور ورته ووئیل چه ”زویه! تا مونږ سره داسے ولے وکړل؟ ستا پلار اُو ما ته پیر په فکر مندئ سره لټولے.“

﴿٤٩﴾ هغه ورته ووئيل چه ”تاسو زه ولے لتولم؟ تاسو ته دا نه وه معلومه چه ما ته د خپل پلار په کور کبښے پاتے کيدل په کار ؤو؟“ ﴿٥٠﴾ خو هغوى د هغه د خبرے په مطلب ونه رسيدل. ﴿٥١﴾ بيا هغه د هغوى سره ناصرت ته لاړو او د هغوى د حکم لاندے ئے وخت تيرولو. مور ئے دا ټولے خبرے په زړه کبښے پتے وساتلے. ﴿٥٢﴾ او د عيسى حکمت او ونه لوتے شول او د خدائے او د بنى آدمو په نظر کبښے ئے قبوليت وموندو.

د يحيى بپتسمه ور کوونكى وعظ كول

متى ٣ : ١ - ١٢ ، مرقوس ١ : ١ - ٨ ، يوحنا ١ : ١٩ - ٢٨

﴿١﴾ د قيصر تيبيريوس د حكومت په پنخلم كال كبښے پطوس پيلاطوس د يهوديه گورنر وو او هيروديس د گليل شهزاده، د هغه ورور فيليپوس د اتوريه او تراخونيتيس او ليسانياس د ابيلينے واليان ؤو. ﴿٢﴾ د مشرانو كاهنانو حنا او كائفا په وخت كبښے د زكرياه په زوى يحيى باندے په بيابان كبښے د خدائے كلام نازل شو. ﴿٣﴾ او هغه د اردن په وادئ كبښے گير چاپير وگرزيدو او د گناهونو د معافئ د پاره ئے د توبے د بپتسمے وعظ كولو. ﴿٤﴾ لكه چه يشعياہ نبى د پيشن گويو په صحيفو كبښے ليكلى دى چه :

”په بيابان كبښے د نعرے وهونكى آواز دے،

د مالک لار جوړه كړئ، هغه ته سړك نيغ كړئ!

﴿٥﴾ هره دره به پكه شى، هره غونډئ او غر به هوار شى.

كاره به نيغ كړے شى، او ناهموار به هوار كړے شى.

﴿٦﴾ او ټول مخلوق به د خدائے خلاصون ووينى!“

٧ گن خلق بھر راوتل چہ دَ یحییٰ نہ بیتسمہ واخلی اُو هغه هغویٰ تہ ووئیل چہ
 ”اُئے دَ مارانو بچو! تاسو چا خبر کړئ چہ دَ راتلونکی غضب نہ وتبستی؟“ ٨ نو
 دَ توبے لایقہ میوه پیدا کړئ اُو په زړونو کبښے دا مه راولئ چہ گنی ابراهیم
 زمونږ پلار دے. زه تاسو تہ دا وایم چہ خدائے دلته دَ دے کاپو نہ هم دَ ابراهیم دَ
 پاره اولاد پیدا کولے شی! ٩ تبر خو دَ ونو په جرړو ایښے شوے دے اُو هرہ
 ونه چہ ښه میوه نه راوړی، به پریکړے شی اُو اور تہ به وغورزولے شی.“ ١٠
 خلقو ترے تپوس وکړو، ”نو بیا مونږ څه وکړو؟“

١١ هغه جواب ورکړو چہ ”دَ کوم سړی سره چہ دوه کمیښونه وی، یو دَ هغه له
 ورکړی دَ چا سره چہ یو هم نه وی اُو دَ چا سره چہ خوراک وی هغه دَ هم
 داسے وکړی.“

١٢ څوک چہ بیتسمے له راغلی وُو په هغویٰ کبښے محصو لچیان هم وُو چہ
 هغه تہ ئے ووئیل چہ ”استازہ! مونږ څه وکړو؟“

١٣ هغه ورته ووئیل چہ ”ستاسو دَ پاره چہ څه مقرر شوی دی دَ هغے نه زیات
 مه آخلئ.“

١٤ سپاهیانو هم ترے دا تپوس وکړو چہ ”مونږ څه وکړو؟“ هغویٰ تہ ئے ووئیل
 چہ ”په چا ظلم مه کوئ، دَ چا نه په زوره څه مه آخلئ اُو په چا دَ دروغو تهمت
 مه لگوئ، په خپله تنخواه صبر کوئ.“

١٥ هغه خلق چہ په انتظار وُو اُو دَ یحییٰ په حقله ئے په خپلو زړونو کبښے سوچ
 کولو چہ گنی هغه به مسیح وی. ١٦ خو هغه هغویٰ ټولو تہ ووئیل چہ ”زه تاسو
 تہ په اوبو بیتسمه درکوم خو داسے کس راتلونکے دے چہ هغه زما نه پیر
 طاقتور دے اُو زه دَ هغه دَ پیزار دَ تسمو دَ پرانستلو جوگه هم نه یم. هغه به تاسو
 تہ په رُوح القدس اُو اور بیتسمه درکوی. ١٧ دَ هغه چچ دَ هغه په لاس کبښے

دے چہ خپل درمند بہ پہ بنہ شان صفا کری اؤ غنم بہ خپلے خمبے تہ واچوی،
خو بوس بہ ئے ہغہ اور تہ واچوی کوم چہ ہیٹکلہ نہ مری۔“

۱۸) پہ دے شان اؤ نورو پیرو طریقو ئے خلقو تہ وعظ کاوو اؤ زیرے ئے ورتہ
واؤرولو۔ ۱۹) خو ہغہ ہیرودیس والی د خپلے ورندارے ہیرودیاس سرہ پہ
ناجائیز تعلق اؤ پہ نورو بدو کارونو ملامت کرو۔ ۲۰) خو د دے ٲولو کارونو د
پاسہ ئے یحییٰ گرفتار کرو اؤ پہ قید خانہ کنبے ئے واچولو۔

د عیسیٰ بیتسمہ

متی ۳ : ۱۳ - ۱۷، مرقوس ۱ : ۹ - ۱۱

۲۱) د خلقو د بیتسمے پہ وخت چہ عیسیٰ لہ ہم بیتسمہ ورکریے شوے وہ اؤ
دعا ئے کولہ نو آسمان پرانستے شو، ۲۲) اؤ رُوح القدس د یوے کونترے پہ
شکل پہ عیسیٰ نازل شو اؤ د آسمان نہ یو آواز راغے چہ ”تہ زما زوئے ئے، زما
محبوب یئے۔ زہ ستا نہ رضا یم۔“

د عیسیٰ نسب نامہ

متی ۱ : ۱ - ۱۷

۲۳) خہ وخت چہ عیسیٰ خپل کار شروع کرو نو د دیرشو کالو وؤ اؤ د خلقو پہ
خیال دے د یوسف زوئے وو، زوئے د عیسیٰ۔ ۲۴) زوئے د متات، زوئے د
لیوی، زوئے د ملکی، زوئے د ینای، زوئے د یوسف، ۲۵) زوئے د متتیاہ، زوئے
د اموس، زوئے د نحوم، زوئے د اسلیاہ، زوئے د نگی، ۲۶) زوئے د ماعت،
زوئے د متتیاہ، زوئے د شمعی، زوئے د یوسینخ، زوئے د یوداہ، ۲۷) زوئے د
یوحنا، زوئے د ريسا، زوئے د زروباہل، زوئے د شلتی ایل، زوئے د نیری، ۲۸)
زوئے د ملکی، زوئے د ادی، زوئے د قوسام، زوئے د المدام، زوئے د عیر، ۲۹)
زوئے د یشوع، زوئے د العازار، زوئے د یوریم، زوئے د متات، زوئے د لیوی،

٣٠ زوئے دَ شمعُون، زوئے دَ يهُوداه، زوئے دَ يوسف، زوئے دَ يونان، زوئے دَ
 الياقيم، ٣١ زوئے دَ ملياه، زوئے دَ مناه، زوئے دَ متتاه، زوئے دَ ناتان، زوئے دَ
 داؤد، ٣٢ زوئے دَ يشى، زوئے دَ عوبيد، زوئے دَ بوغز، زوئے دَ سلمون، زوئے
 دَ نحشون، ٣٣ زوئے دَ عميناداب، زوئے دَ ادمين، زوئے دَ ارنى، زوئے دَ
 حصرون، زوئے دَ فرص، زوئے دَ يهُوداه، ٣٤ زوئے دَ يعقوب، زوئے دَ
 اسحاق، زوئے دَ ابراهيم، زوئے دَ تره، زوئے دَ ناحور، ٣٥ زوئے دَ سروگ،
 زوئے دَ رعو، زوئے دَ فلگ، زوئے دَ عيبر، زوئے دَ شله، ٣٦ زوئے دَ قينان،
 زوئے دَ ارفكشد، زوئے دَ شيم، زوئے دَ نُوح، زوئے دَ لمك، ٣٧ زوئے دَ
 متهوشله، زوئے دَ حنوك، زوئے دَ يارد، زوئے دَ مهلل ايل، زوئے دَ قينان، ٣٨
 زوئے دَ انوش، زوئے دَ شيت، زوئے دَ آدم چه دَ خُدائے له طرفه وو.

دَ عيسى لمسُون

متى ٤ : ١ - ١١، مرقوس ١ : ١٢ - ١٣

٤ ١ عيسى چه دَ رُوحُ القُدس نه معمور دَ اُردن سيند نه واپس شو اُو رُوحُ
 القُدس هغه بيابان ته بوتلو، ٢ اُو تر خلوپستو ورخو پورے په بيابان کبښے دَ
 ابليس په لمسُون کبښے وو. په دے دوران کبښے هغه هيخ نه وُو خوړلى اُو په
 آخر کبښے هغه وږے شو.

٣ ابليس هغه ته ووئيل چه ”که ته دَ خُدائے زوئے يئے نو دے کاني ته ووايه
 چه پوږئ شى.“

٤ عيسى جواب ورکړو چه ”صحيفے وائى چه، ”انسان تش په پوږئ نه
 پائى.““

٥ بيا ابليس هغه په لوږه وخيژولو اُو دَ دُنيا ټول بادشاهتونه ئے دَ سترگو په

رَب كِنِسے ورنسكاره كړل. ﴿٦﴾ اُو ورته ئے ووئيل چه ”زَه به د دے ټولو اِختيار تا له دركوم اُو هغه شان اُو شوكت هم چه د دے سره ټپلى وى خُكه چه دا زما په اِختيار كِنِسے راكړى شوى دى اُو زَه چه چا ته غواړم دا وركولے شم. ﴿٧﴾ كه تَه ما ته تشه سجده وكړے نو دا هر خُه به ستا شى.“

﴿٨﴾ عيسى هغه ته جواب وركړو ”صحيفے وائى چه، ”تَه تش خُدائے ته سجده كوه اُو يواخه د هغه عبادت كوه!“

﴿٩﴾ بيا شيطان هغه بيت المقدس ته بوتلو اُو د خُدائے د كور په مناره ئے ودرولو اُو ورته ئے ووئيل چه ”كه تَه د خُدائے زوئے يئے نو خُان بنكته كُزار كړه، ﴿١٠﴾ خُكه چه صحيفے وائى چه، ”هغه به خپلو فرستو ته حُكم وركړى چه ستا حفاظت وكړى.“ ﴿١١﴾ اُو ”هغوى به د په خپلو لاسونو كِنِسے د دے ويرے پورته كړى چه هسے نه چه ستا پنبه په كاڼو غوڅه شى.“

﴿١٢﴾ عيسى هغه ته خُواب وركړو، ”دا وئيلى شوى دى چه، ”تَه خپل مالِك خُدائے مه لمسوه.“

﴿١٣﴾ دغه شان چه د اِبليس ټول لمسُون ختم شو نو د خُه وخت د پاره ترے نه لاړو.

په گليل كِنِسے خدمت شروع كول

متى ٤ : ١٢ - ١٧، مرقوس ١ : ١٤ - ١٥

﴿١٤﴾ بيا عيسى د رُوح القدس په قُدرت گليل ته واپس شو اُو په ټول وطن كِنِسے د هغه آوازه گير چاپيره خوره شوه. ﴿١٥﴾ اُو هغه د هغوى په عبادت خانے كِنِسے وعظ كولو اُو ټولو خلقو د هغه لوى بيانوله.

په ناصرت کبښه د عیسیٰ ناقبیلیدل

متی ۱۳ : ۵۳ - ۵۸، مرقوس ۶ : ۱ - ۶

۱۶) بیا هغه ناصرت ته راغی چرته چه هغه لوتی شوی وو او د سبت په ورځ عبادت خانې ته د خپل دستور په مطابق لاړو. هغه د سبق لوستو د پارو ودریدلو، ۱۷) او ورته د یسعیاہ نبی کتاب ورکړی شو. هغه کتاب پرانستو او هغه پانې ئی راواړولې چه په کبښی لیکلی وو چه :

۱۸) ”د رب روح په ما نازل دی حکه چه زه هغه مسح کړی یم،

او دی له ئی را استولی یم چه عاجزانو ته زیری ورکړم،

چه قیدیانو ته د آزادی او رندو ته د بینائی اعلان وکړم،

او چه ژوبل شوی مظلومان آزاد کړم،

۱۹) او د رب د قبول شوی کال وعظ وکړم.“

۲۰) هغه کتاب بند کړو، خادم ته ئی واپس ورکړو او کبښناستو او په عبادت

خانې کبښی د ټولو خلقو سترگی په هغه باندی وئی. ۲۱) هغه بیا خبری

شروع کړی او وئی وئیل، ”نن چه تاسو دا کلام واؤریدو، دا پوره شو.“ ۲۲)

هلته ټولو خلقو په جمع د هغه شاهدی وکړه او په دی حیران شول چه داسی د

فضل خبری د هغه د شونیدو نه راوتلی. هغوی ټپوس وکړو، ”آیا دا د یوسف

زوی نه دی؟“

۲۳) بیا عیسی وئیل، ”بی شک چه تاسو به ما ته دا متل ضرور واؤروی چه

حکیمه! خپل ځان روغ کړه او دا به وویئ چه تا چه هر څه په کفرنحوم کبښی

کړی دی مونږه هغه اوږیدلی دی، هغه څه دلته په خپله بناریه کبښی هم وکړه.

٢٤) زه تاسو ته دا وايم چه يو نبي هم په خپل وطن كېښې چا قبول كړې نه دے.
 ٢٥) په حقيقت كېښې د الياس په ورځو كېښې په اسرائيلو كېښې ډيرے كوندے
 وے تاسو ته به معلومه وي چه په هغه زمانه كېښې درے نيم كاله باران نه وو
 شوے او په ټول وطن باندے سخت قحط راغلے وو. ٢٦) خو الياس په دوي
 كېښې هيجا ته وانه ستولے شو بے د صيدا د ملك په صارفت ښاريه كېښې د
 يوے كوندے ښخے نه. ٢٧) او بيا د ايشع نبي په زمانه كېښې په اسرائيلو كېښې
 ډير جزاميان وو خو د نعمان شامي نه بغير په هغوي كېښې يو هم پاك نه كړے
 شو.

٢٨) په دے خبرو د عبادت خانے ټول خلق قهرژن شول. ٢٩) هغوي پورته
 شول، هغه ئے د ښاريئے نه بهر وويستو او د هغه غره سر ته ئے بوتلو چه دغه
 ښاريه پرے آباهه وه، مطلب ئے دا وو چه د هلته نه ئے ښكته گزار كړي. ٣٠)
 خو هغه د هغوي د مينغ نه ووتو او لاړو.

نا پاك روح نيولے سرے

مرقوس ١ : ٢١ - ٢٨

٣١) د گليل كفرنحوم ښاريئے ته په راكوزيدو عيسى د سبت په ورځ خلقو ته
 تعليم وركاوو. ٣٢) او هغوي د ده په تعليم حيران شول ځكه چه هغه په پوره
 اختيار خبرے كولے. ٣٣) دلته په عبادت خانے كېښې يو سرے وو چه پيريانو
 نيولے وو. هغه په زوره چغے كړلے، ٣٤) ”ته زمونږ نه څه غواړے آئے عيسى
 ناصري؟ ته راغلے چه مونږ هلاك كړے څه؟ زه د پيژنم چه ته څوك يئے ته د
 خدائے قدوس يئے.“

٣٥) عيسى هغه ورتلو او وئے وئيل چه ”غلے شه او د ده نه راوزه!“ بيا پيري
 هغه سرے د خلقو په مينغ كېښې په مزكه راويشتو او بغير د څه نقصانه ئے
 هغه پريښودو.

٢٦ ٲول حق حيران شول اُو يو بل ته ئے ووتيل، ”د دے سري په ژبه کبښے څه کمال دے؟ هغه پوره په اِختيار پيريانو ته حُکم ورکوي اُو هغوي وځي!“ ٢٧ دغه شان دا خبره په ٲول وطن کبښے خوره شوه اُو خلقو پرے بحث کوو.

د ډيرو خلقو روغول

متي ٨ : ١٤ - ١٧، مرقوس ١ : ٢٩ - ٣٤

٣٨ د عبادت خانے نه په وتو هغه د شمعون کره لارو، د شمعون خواښے سختے تبه نيولے وه اُو هغوي هغه ته سوال وکړو چه مدد ئے وکړه. ٣٩ هغه ورغے اُو د هغے په خوا کبښے ودريدلو اُو تبه ئے ورتله، هغه تبه پرېښوده، سمدستي پورته شوه اُو د هغه خدمت ته ودریده.

٤٠ د نمر پريوتو په وخت ٲولو خلقو خپل دوستان خپلوان چه په مُختلفو رنځونو آخته وُو، هغه ته راوستل اُو هغه په يو يو باندے خپل لاسونه کيښودل اُو روغ ئے کړل. ٤١ د ډيرو نه پيريان هم پاڅيدل اُو دا چغے ئے وهلے چه ”ته د خدائے زوئے يئے!“

خو هغه هغوي ورتل اُو د خبرو نه ئے منع کړل ځکه چه هغوي ته پته وه چه دے مسيح دے.

تبليغي دوره

مرقوس ١ : ٣٥ - ٣٩

٤٢ چه صبا شو نو عيسي بهر يو خوشي ځائے ته لارو خو خلق د هغه په لئون پسے ووتل اُو چه وئے موندلو په تينگه ئے ورته ووتيل چه ”مونږ نه مه ځه.“ ٤٣ خو هغه ورته ووتيل، ”په کار دي چه زه د خدائے د بادشاهي زيرے نورو ښارونو ته هم ورسوم ځکه چه زه د دے د پاره راليرلے شوے يم.“

٤٤ دغه شان د يهوديه په عبادت خانو كېسې ئې وعظ كاوو.

د اولنو مريدانو بلل

متی ٤ : ١٨ - ٢٢، مرقوس ١ : ١٦ - ٢٠

٥ (١) يوه ورځ چه عيسى د كنيسريت سيند په غاړه ولاړ وو او خلق پرې راپنډ شوى ؤو چه د ده كلام واورى، (٢) نو هغه دوه كشتي د اوبو په غاړه وليدلې چه ماهي گيران ترې غاړې ته راكوز شوى ؤو او خپل جالونه ئې وينځل. (٣) هغه يوې كشتي ته وروختو كومه چه د شمعون وه او هغه ته ئې ووييل چه ”د غاړې نه لږه ورايسته كړه.“ بيا هغه په كشتي كېسې په ناسته باندې خلقو ته وعظ شروع كړو.

(٤) هر كله چه هغه خبرې بس كړې نو شمعون ته ئې ووييل چه ”ژورو اوبو ته لار شه او د بنكار د پارو خپل جالونه واچوه.“

(٥) شمعون ورته جواب وركړو، ”استازه! مونږ ټوله شپه خوارى وكړه خو هيڅ مو ونه نيول خو چه ته داسې وائې نو زه به جالونه وراچوم.“ (٦) هغوى داسې وكړل او پير ماهيان ئې راوښول او د هغوى جالونه په شليدو شول. (٧) نو هغوى د بلې كشتي ملگرو ته چغې كړې چه ”راشئ او زمونږ مدد وكړئ!“ هغوى داسې وكړل او دواړه كشتي ئې داسې ډكې كړې چه ډوبيدو له راغلي. (٨) هر كله چه شمعون دا نظاره وليده نو د عيسى په پښو پريوتو او وئې ووييل چه ”ائې مالكه! له ما نه لار شه ځكه چه زه گناه كار سرې يم!“ (٩) هغه او د هغه ټول ملگري د كبانو په ليدو سخت حيران شوى ؤو، (١٠) او دغه شان د زبدي زامن يعقوب او يوحنا چه شمعون ملگري هم ؤو. عيسى شمعون ته ووييل چه ”مه ويرېره، د دې نه پس به ته د بنى آدمو لټون كوې.“

۱۱) هر کله چه هغوی کشتی غارے ته راوسته نو هر خه ئے پریبنودل او په هغه پسے روان شول.

د یو جذامی پاکول

متی ۸ : ۱ - ۴، مرقوس ۱ : ۴۰ - ۴۵

۱۲) یو خله هغه په یوه بناړیه کبښے وو چه هلته یو سرے وو چه سخت جذام پرے لگیدلے وو. هغه چه عیسی ولیدو نو هغه په مزکه سر کیبنودو او سوال ئے ورته وکړو چه ”مالکه! که چرے ته تش وغوارے نو ما پاکولے شے!“ (۱۳) عیسی خپل لاسونه ور اوردے کړل، هغه ئے مسح کړو او وئے وئیل چه ”بے شکه چه زه داسے غوارم، پاک شه!“ او د هغه نه جذام په هغه ساعت لارو. (۱۴) عیسی هغه ته حکم ورکړو چه ”هیچا ته دا حال ونه وائے.“ او ورته ئے ووئیل چه ”لار شه او کاهن ته خپل ځان وبنایه او د خپلو جوړیدو د پاره د موسی مقرر کړے شکرانه ورکړه چه دا به د هغوی د پاره شاهدی شی.“

۱۵) خو د هغه په حقله دا خبرے نورے هم خورے شوے. پیر خلق د هغه اوریدو له راغونډیدل او د خپلو رنځونو نه جوړیدل. (۱۶) او هغه به د دعا د پاره خوشو ځایونو ته تلو.

د یو شل سرې روغول

متی ۹ : ۱ - ۸، مرقوس ۲ : ۱ - ۱۲

۱۷) یوه ورځ عیسی تعلیم ور کاوو او فریسیان او د شرعے عالمان ورته هم ناست وو چه د گلیل، د یهودیه او د بیت المقدس د هر کلی نه راغلی وو، او د خلقو د روغولو د رب قوت د هغه سره وو. (۱۸) یو څو تنو یو شل سرے په کت راوړو. هغوی کوشش وکړو چه هغه وردننه کړی او د عیسی په مخکښے ئے کیږدی. (۱۹) خو گڼه دومره زیاته وه چه هیڅ لاره ئے ونه موند. نو هغوی پاس

وختل اؤ د چت د پاسه نه ئے په برگه کبښے سُورے وکړو اؤ په بانگۍ کبښے رابښکته کړو اؤ د خلقو په مینځ کبښے ئے د عیسیٰ په مخ کبښے کيښودو. (٢٠) هر کله چه عیسیٰ د هغوی ایمان ولیدو نو وئے وئیل، ”سرپه! تا ته ستا گُناهُونه معاف شول.“

(٢١) نو د شرعے عالمانو اؤ فریسیانو یو بل ته ووئیل چه ”دا څوک دے چه کُفر غروی؟ د خُدائے نه بغیر لا بل څوک هم گُناهُونه معاف کولے شی؟“

(٢٢) خو عیسیٰ په دے پوهه وو چه دوی خه خیال کوی نو جواب ئے ورکړو چه ”تاسو په خپلو زړونو کبښے داسے خیالونه ولے کوئ؟“ (٢٣) آیا دا آسانه ده چه څوک ووائی چه ستا گُناهُونه معاف شو اؤ که دا چه پاڅه اؤ وگرزه؟ (٢٤) خو دا د دے د پاره چه تاسو ته معلومه شی چه ابن آدم په مزکه د گُناهُونو معاف کولو اختیار لری. ”هغه شل سپری ته مخ ور واپروو اؤ وئے وئیل چه ”زه تا ته دا وایم چه ودریږه، خپل کت واخله اؤ کورته ه.“

(٢٥) اؤ هغه د هغوی په وړاندے سمدستی پاڅیدو اؤ هغه کت چه دئے پرے پروت وو، ئے واخستو اؤ کور پلو روان شو اؤ د خُدائے ثنا ئے ووئیله. (٢٦) هغوی ټول سخت حیران شول اؤ د خُدائے ثنا ئے ووئیله اؤ ویرے واخستل اؤ وئے وئیل چه ”نن مونږ خه عجیبه کارونه ولیدل!“

د لیوی بلنه

متی ٩ : ٩ - ١٣، مرقوس ٢ : ١٣ - ١٧

(٢٧) وروستو چه بیا عیسیٰ بهر لارو نو هغه لیوی نومے یو محصُولچی ولیدو چه د محصُول په څوکۍ کبښے په خپل خائے ناست وو اؤ هغه ته ئے ووئیل چه ”ما پسے راڅه.“ (٢٨) اؤ هغه د خپله خایه پاڅیدو، هر خه ئے پرېښودل اؤ په هغه پسے روان شو.

٢٩) وروستو لیوی بیا د عیسیٰ لویه میلستیا وکړه. په دے میلمنو کبښے گڼ محصُولچیان اؤ نور خلق شریک شوی ؤو. (٣٠) فریسیانو اؤ د هغوی د فرقه د شرعے عالمانو د عیسیٰ مُریدانو ته دا گله وکړله چه ”تاسو د محصُولچیانو اؤ گناه گارو سره ولے خوری اؤ خبښی؟“ (٣١) عیسیٰ هغوی ته جواب ورکړو چه ”روغو خلقو ته د پاکتر حاجت نه وی خو رنخورانو ته ئے وی. (٣٢) زه د رښتینو خلقو د پاره نه یم راغلی بلکه د گناه گارو د پاره چه توبه وکړی.“

د روژے په حقله تپوس

متی ٩ : ١٤ - ١٧، مرقوس ٢ : ١٨ - ٢٢

٣٣) بیا هغوی عیسیٰ ته وویل چه ”د یحییٰ مُریدان خو روژے نیسی اؤ پیرے دُعاگانے کوی اؤ دغه شان د فریسیانو مُریدان هم، خوستا مُریدان خوری خبښی.“

٣٤) عیسیٰ جواب ورکړو، ”آیا تاسو په جنجیانو هغه وخت روژه نیولے شی کوم وخت چه چنغول د هغو سره وی؟“ (٣٥) خو یو وخت به راشی چه چنغول به د دوی نه بوتلے شی اؤ دغه وخت به دوی روژے نیسی.“

٣٦) عیسیٰ هغوی ته دا مثال هم ووی چه ”هیڅوک هم د نوے چوغے نه د دے د پاره پوتپه نه شلوی چه زړے پرے وگنډی. که چرے هغه داسے وکړی نو هغه به په نوی چوغے کبښے سورے وکړی اؤ دا نوے ټکړه به د زړے سره هیڅ سمون ونه خوری. (٣٧) اؤ نه څوک نوی شراب په زړو مشکونو کبښے اچوی. اؤ که څوک داسے وکړی نو نوی شراب به دغه مشک وشلوی اؤ شراب به ضائع شی اؤ مشکونه به بے کاره شی. (٣٨) نوی شراب په نوو مشکونو کبښے اچول غواړی. (٣٩) اؤ هر چا چه زاره شراب خبښلی وی د نوو شرابو خواهش به نه کوی ځکه چه هغه وائی چه زاره شراب ښه دی.“

د سبت په ورځ وړی شو کول

متی ۱۲ : ۱ - ۸، مرقوس ۲ : ۲۳ - ۲۸

۶ (۱) یو ځل د سبت په ورځ عیسی د خپلو مُریدانو سره په پټو تیریدو او د هغه مُریدانو وړی شو کول، هغه ئې په لاسونو کبښې مږل او خوړل ئې. (۲) ځنو فریسیانو دا ووئیل چه ”تاسو هغه کار ولې کوئ کوم چه د سبت په ورځ روا نه دے؟“ (۳) عیسی جواب ورکړو، ”تاسو دا نه دی لوستی چه هر کله چه داؤد او د هغه ملگری وړی وُو نو هغوی څه وکړل؟“ (۴) هغه د خدائې کور ته لاړو او د شکرانې پوږی ئې راواخسته، په خپله ئې هم وخوړه او ملگرو ته ئې هم ورکړه باوجود د دے چه بغیر د کاهنانو نه په بل چا دا روا نه وه.“

(۵) هغه دا ووئیل چه ”ابن آدم هم د سبت مالک دے.“

د یو وچ لاسه سپری روغول

متی ۱۲ : ۹ - ۱۴، مرقوس ۳ : ۱ - ۶

(۶) د یو بل سبت په ورځ عیسی عبادت خانې ته لاړو او تعلیم ئې ور کاوو. هلته په گڼه کبښې یو سپری وو چه بنی لاس ئې وچ شوے وو. (۷) او د شرعے عالمان او فریسیان په دے انتظار وُو چه آیا عیسی به د سبت په ورځ دئې روغ کړی او که نه؟ د دے د پاره چه په هغه باندې د هغه خلاف څه الزام ولگوی. (۸) خو هغه پوهیدو چه د دوی په زړونو کبښې څه دی. نو هغه هغه سپری ته چه لاس ئې وچ وو، ووئیل چه ”پاخه او دلته ودریږه.“ نو هغه پاخیدو او هلته ودریدلو. (۹) عیسی بیا هغوی ته ووئیل ”زه له تاسو نه یو سوال کوم چه آیا د سبت په ورځ بنه کول روا دی که بد، ژوند بچ کول که هلاکول؟“ (۱۰) هغه ټولو ته گیر چاپیره وکتل او بیا ئې هغه سپری ته ووئیل چه ”خپل لاس وغزوه.“ نو هغه داسے وکړل او د هغه لاس جوړ شو.

﴿١١﴾ خو هغوی د غصے نه سره شول او یو بل ته ئے ووئیل چه ”مُونر د عیسیٰ سره خه وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

متی ۱۰ : ۱ - ۴، مرقوس ۳ : ۱۳ - ۱۹

﴿١٢﴾ هم په دغه ورځو کښے عیسیٰ غرونو ته لاړو چه دُعا وکړی او ټوله شپه ئے له خُدائے نه دُعا وغوښتله. ﴿١٣﴾ چه سحر شو نو هغه خپل مُریدان راوبلل او د هغوی نه ئے دولس کسه غوره کړل او هغوی ئے رسولان وبلل. ﴿١٤﴾ د شمعون نوم ئے پطروس کینښودلو او د هغه ورور اندریاس او یعقوب او یوحنا او فیلیپوس او برتلمای، ﴿١٥﴾ او متی او توما او د حلفی زوئے یعقوب او شمعون چه ورته ننکیالے هم وئیلی شی، ﴿١٦﴾ او د یعقوب زوئے یهوداه او یهوداه اسکرپوتی چا چه وروستو د هغه مخبری وکړله.

د یوے لوئے گڼے خدمت کول

متی ۴ : ۲۳ - ۲۵

﴿١٧﴾ عیسیٰ د هغوی سره د غره نه راگوز شو او په هوار میدان کښے ودریدو. په دغه ځائے کښے د هغه گڼ مُریدان او پیر خلق چه ټول د یهودیه او بیت المقدس د صور او د صیدا د سمندری غاړے نه راټول شوی وو او د هغه آوریډو ته راغلی وو او چه دوی د خپلو رنځونو نه شفا ومومی. ﴿١٨﴾ او هغه څوک چه پیریانو نیولی وو، روغ شول. ﴿١٩﴾ ټولو خلقو کوشش کاوو چه لاس وروپری ځکه چه د هغه نه یو طاقت راووتلو او ټول ئے روغ کړل.

برکتونه او غمونه

متی ۵ : ۱ - ۱۲

٢٠) بيا عيسى خپلو مُريدانو ته مخ راواړوو او وئې وئيل چه

”تاسو بختور يئ چه غريبان يئ، د خُدائې بادشاهي ستاسو ده!

٢١) تاسو بختور يئ چه وړى يئ، ستاسو لوړه به په مړيدو بدله شى!

تاسو بختور يئ چه اوس ژاړئ، ستاسو ژړا به په خدا بدله شى!

٢٢) تاسو بختور يئ چه كله چه خلق تاسو ته په نفرت گورى او د خپل مينخ نه
مُو شرى او تاسو سپكوى او ستاسو نوم په بده آخلى او د ابن آدم په وجه ستاسو
نوم د خپل مينخ نه لرې كوى. ٢٣) نو په هغه ورځ تاسو خوشحالى كوى او په
بنادئ ټوپونه وهئ ځكه چه ستاسو د پاره په آسمان كېښې پير لوئې اجر دى.
هم په دغه شان د دوى پلارونو هم د نبيانو سره دغه سلوك كړې وو

٢٤) خو ائې مالدارو! په تاسو افسوس دى

ځكه چه تاسو خپل د خوشحالى دور تير كړو!

٢٥) په تاسو افسوس چه نن ماره يئ

ځكه چه تاسو به اوړى شئ!

په تاسو افسوس چه نن خاندئ،

تاسو به په غم آخته شئ او ژاړئ به!

٢٦) افسوس دى په تاسو چه كوم وخت به ټول خلق ستاسو په باب كېښې ښې
خبرې كوى او هم دغسې د هغوى پلارونو د دروغو نبيانو په باب كېښې وئيل.“

د دُشمنانو سره مينه

متی ۵ : ۳۸ - ۴۸

﴿۲۷﴾ خو تاسو چه آوری، زه تاسو ته دا وایم چه د خپل دُشمن سره مينه کوی او هغه څوک چه تاسو سره کینه لری د هغوی سره بنه کوی. ﴿۲۸﴾ د هغوی د پاره برکت غواری څوک چه په تاسو لعنت کوی او د هغوی د پاره دعا کوی څوک چه په تاسو تهمتونه لگوی. ﴿۲۹﴾ که یو سرے تاسو په یو مخ ووهی نو هغه ته بل مخ هم سیلمه کړی. که یو سرے ستاسو چوغه واخلی نو هغه ته خپل کمیس هم ورکړی. ﴿۳۰﴾ څوک چه ستاسو نه څه وغواری هغوی له هغه څه ورکړی. کله چه یو سرے هغه څه د تاسو نه واخلی کوم چه ستاسو دی نو د هغه نه ئے بیرته مه آخلی. ﴿۳۱﴾ د خلقو سره داسے سلوک کوی لکه چه تاسو غواری چه هغوی د تاسو سره وکړی. ﴿۳۲﴾ ”که تاسو تش د هغه چا سره مينه کوی څوک چه تاسو سره مينه لری نو ستاسو څه مهربانی ده؟ ځکه چه گناه گار هم د هغه چا سره مينه کوی څوک چه د هغوی سره مينه لری. ﴿۳۳﴾ بیا دا چه که چرے تاسو د هغه چا سره نیکی کوی څوک چه تاسو سره بنیگره کوی نو ستاسو څه مهربانی ده؟ ځکه چه گناه گار خو هم دغسے کوی. ﴿۳۴﴾ او که چرے تاسو تش هغه څائے قرض ورکوی چرته چه ستاسو باور وی چه تاسو ته به پستنه کړے شی نو ستاسو څه مهربانی ده؟ ځکه چه گناه گار هم یو بل ته قرض ورکوی او یو بل ته ئے پوره واپس کوی. ﴿۳۵﴾ خو تاسو د خپلو دُشمنانو سره مينه او نیکی کوی او قرض بغیر د څه طمعے ورکوی! نو تاسو به پیر لویے اجر ومومی. تاسو به بیا د الاعلیٰ زامن شی ځکه چه هغه په خپله هم په ناشکرو او په شریرانو مهربانی کوی. ﴿۳۶﴾ ترس ناک شی ځکه چه ستاسو پلار هم ترس کونکے دے.

نور خلق مُجرم گنل

متی ۷ : ۱ - ۵

٣٧ غيبت مه كوئى نو ستاسو غيبت به هم ونه كړې شى. بل څوك مه مجرموى نو تاسو به هم مجرم ونه گنلې شى. معاف كوئى نو تاسو به هم معاف كړئې شى. ٣٨ وركوئى نو تاسو ته به هم دركړې شى. ښه پيمانې مندلې دربلې ښه پكه كړئ او تر مورگو مورگو به ستاسو په جولئ كېښې واچولې شى او په كومه پيمانې چه تاسو ميچ كوئى هم په هغه به تاسوته ميچ وكړې شى.

٣٩ او عيسى هغوى ته يو مثال ووي چي ”آيا يو روند بل روند ته لار ښودې شى څه؟ دواړه به په كنده كېښې ونه غورزېږي څه؟“ ٤٠ شاگرد د اُستاز نه لوتې نه دې خو هر هغه څوك چي پوره تربيت ئې وشى هغه به د خپل اُستاز په شان شى.

٤١ ته د خپل ورور په سترگه كېښې د بورې خسنې ته ولې گورې او په خپله سترگه كېښې لوتې غورگې نه وينې؟ ٤٢ ته خپل ورور ته دا څنگه وئيلې شې چي زما خوږه وروره! راشه چي ستا د سترگې نه دا خسنې وباسم چي خپله سترگه د په غورگي ږنده ده؟ ائې منافقه! اول د خپلې سترگې نه غورگې وباسه نو بيا به ته په آسانه د ورور د سترگې نه خسنې ويستې شې.

ونه د ميوې نه پيژندل

متى ٧ : ١٦ - ٢٠ ، ١٢ : ٣٣ - ٣٥

٤٣ ښه ونه بده ميوه هيڅكله نه راوړي او هيڅكله په بده ونه كېښې ښه ميوه نه پيدا كېږي، ٤٤ ځكه چي هره ونه په خپلې ميوې پيژندلې كېږي. ته د ازغو نه انځير نه شې راتولولې او نه د جارو نه انگور راشوكولې شې. ٤٥ ښه سرې به د خپل زړه د خزانې نه ښه څيزونه راوباسي او بد سرې به د خپل زړه د بدې خزانې نه بدې خبرې وباسي، ځكه چي كومه خبرې چي په زړه كېښې وي هم هغه په خله راځي.

دوه بُنيادونه

متی ۷ : ۲۴ - ۲۷

﴿۴۶﴾ تاسو ما ته ولے مالک مالک وایئ اؤ هغه کار کله هم نه کوی چہ زه ئے درته وایم؟ ﴿۴۷﴾ هر هغه څوک چه ما له راخی اؤ زما خبرے اؤری اؤ عمل پرے کوی نو زه به تاسو ته وبنایم چه هغه د چا په شان دے. ﴿۴۸﴾ هغه د یو داسے سرے په شان دے چا چه د کور جوړولو د پاره بنه ژور بُنيادونه وکنستل اؤ بُنياد ئے په پوخ گت کینسودلو. اؤ هر کله چه سیلاب راغے نو سیند په کور وروختو خو هغه ئے ونه خوزولے شو ځکه چه هغه پوخ ودان کرے شوی وو. ﴿۴۹﴾ خو څوک چه زما خبرے اؤری اؤ عمل پرے نه کوی نو هغه د داسے سرے په شان دے چا چه خپل کور په کچه مزکه باندے بے بُنياده جوړ کړو. هر کله چه سیلاب راغے اؤ سیند وختو نو کور ونړیدو اؤ په درز راولویدو.“

د صوبه دار د نوکر روغول

متی ۸ : ۵ - ۱۳

۷ ﴿۱﴾ هر کله چه ئے ټولے خبرے خلقو ته خلاصے کرلے نو عیسیٰ کفرنحوم ته لاړو. ﴿۲﴾ هلته د یو صوبه دار یو معتبر نوکر وو اؤ هغه په مالک پیر گران وو. نوکر مرگی حال ناجوره وو. ﴿۳﴾ هر کله چه هغه د عیسیٰ په حقله واؤریدل نو هغه یو څو یهودیان مشران ورواستول اؤ سوال ئے ورته وکړو چه هغه راشی اؤ د هغه د نوکر ژوند بچ کړی. ﴿۴﴾ هغوی عیسیٰ ته راغلل اؤ پیر په بنه طریقه ئے ورته عرض وړاندے کړو اؤ ورته ئے ووئیل چه ”هغه ستا د مهربانی حقدار دے، ﴿۵﴾ ځکه چه هغه زمونږ د خلقو خوږمن دے اؤ هغه زمونږ د پاره عبادت خانه ودانه کړے ده.“ ﴿۶﴾ عیسیٰ د هغوی سره لاړو. نو چه هغه کور ته نزدے شو نو صوبه دار یو څو دوستان په دے عرض ورواستول چه ”مالکه! نور تکلیف مه کوه ځکه چه زما د کور چت د دے جوگه نه دے چه ته

ورلاندے راشے. ﴿٧﴾ حُكّه خو زهّ په خپله تاسو ته حاضر نه شوم. خو ته د خُله نه يو ټكې ووايه نو زما نوكر به جوړ شي. ﴿٨﴾ حُكّه چه زهّ پوهيرم چه زهّ په خپله د بل د حُكم د لاندې يم. كله چه زما سپاهيان زما د حُكم د لاندې دي او چه زهّ يو ته ووايم چه لار شه، نو هغه خي او بل ته چه ووايم چه دے خوا راشه، نو هغه راخي او خپل نوكر ته چه ووايم چه داسے وكره، نو هغه ئے كوي.

﴿٩﴾ كله چه عيسى دا واؤريدل نو هغه حيران شو، د هغه سپري ئے پير تعريف وكړو او كُوم خلق چه ورپسے روان وُو هغوى ته ئے مخ راواړوو او ورته ئے ووئيل چه ”زهّ تاسو ته وايم چه ما عن په اسرائيلو كېسے هم داسے ايمان نه وو ليدلے!“

﴿١٠﴾ او قاصدان چه كور ته واپس راغلل نو هغوى هغه نوكر روغ رمټ وليدو.

د نائن د كونډے بشخے زوئے ژوندے كول

﴿١١﴾ پس له هغه عيسى نائن نومے بناريئے ته لاړو. د هغه سره خپل مُريدان او نور گڼ خلق ملگري وُو. ﴿١٢﴾ كله چه هغه د بناريئے دروازے ته ورسيدو نو يوه جنازه ئے وليده. دغه مړے د يوے كُونډے يو زوئے وو او د دے سره د بناريئے گڼ خلق وُو. ﴿١٣﴾ هر كله چه مالك هغه وليده نو زړه ئے پرے وسوزيدلو او وئے وئيل، ”بس نوره ژړا مه كوه.“ ﴿١٤﴾ د دے سره هغه وروړاندے شو او په جنازه ئے لاس كېښودلو او جنازه وړونكي ودريدل. بيا هغه ووئيل چه ”پورته شه زلميه!“ ﴿١٥﴾ هغه مړے كېښياستو او خبرے ئے وكړلے او عيسى هغه خپلے مور ته بيا حواله كړو.

﴿١٦﴾ په هغه ټولو حاضرينو باندے يوه زبردسته ويره خوره شوه او هغوى ټولو د خُدائے ثنا ووئيله او وئے وئيل چه ”په مونږ كېسے يو لوئے نبی راپورته شوے دے او خُدائے پاك په خپلو خلقو د مهربانئ نظر كړے دے.“ ﴿١٧﴾ عيسى چه

خه كړى ؤو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه او خوا او شا كېسې خوره شوه.

د يحيى استازى

متى ۱۱ : ۲ - ۱۹

۱۸) د يحيى مريدانو هغه په دې هر خه خبر كړو. ۱۹) هغه خپل دوه مريدان راوغوښتل او مالک ته ئې واستول چه تپوس وكړى چه ”آيا ته هغه راتلونكې يئې يا دا چه مونږ د بل چا انتظار وركړو؟“

۲۰) هغه استازى عيسى له لارل او ورته ئې ووييل، ”بيتسمه وركوونكى يحيى مونږ تا ته راليرلى يو چه تپوس وكړو چه ته هغه راتلونكې يئې كه مونږ د بل چا انتظار وركړو؟“

۲۱) بيا هم په هغه ساعت عيسى پير خلق د رنحونو نه روغ كړل، طاعون او بد روحوه ئې لرې كړل او پيرو راندو له ئې بينائى وركړه. ۲۲) بيا هغه هغه استازو ته جواب وركړو چه ”لار شى او هر خه چه تاسو وليدل او واوريدل په هغه يحيى خبر كړئ او دا چه څنگه رانده بينا كېرى، شل گرزى، جذاميان پاكېرى، كاڼه آورى، مړى بيا ژوندى كېرى او غريبان ښه زيرې آورى. ۲۳) او بختور دې هغه څوك چه په ما شك نه كوى!“

۲۴) هر كله چه د يحيى استازى رخصت شول نو عيسى د هغه په حقله خلقو ته ووييل چه ”تاسو د خه ليدلو د پاره بيابان ته تلى وئ؟ يوه لوخه چه باد خوزوله خه؟ ۲۵) نو بيا تاسو د خه په ليدو پسې بهر وتى وئ؟ يو سرې چه رېښمينې جامې ئې آغوستې وې؟ يقيناً چه ښكلى جامې او د عيش څيزونه تاسو په محلونو كېسې موندلې شئ! ۲۶) نو بيا تاسو د خه په ليدو پسې وتى وئ؟ يو نبى ليدو له؟ هو، د نبى نه هم خه پير لوتئ. ۲۷) دا هغه سرې دې چه د چا په حقله چه صحيفې وائى چه ”گورئ زه خپل پيغمبر ستا د وړاندې ليرم چه ستا د پاره

ستا نه وړاندې لاره جوړه كړې. “ (۲۸) زه تاسو ته وايم چه د يحيى نه بل مور راوړې لوتې نشته خو بيا هم د خدائې په بادشاهي كېنې د ټولو نه وړوكې د هغه نه لوتې دې. “

(۲۹) او هم چه هغو ټولو خلقو چه د هغه خبرې واوړيدې نو سره د محصو لچيانو ئې خدائې رېستينې وگڼلو خكه چه يحيى په بيتسمې ئې بيتسمه اخستې وه. (۳۰) خو بې د فريسانو او د شرعې د عالمانو نه چا چه د هغه د بيتسمې نه انكار كړې وو او د خان د پاره ئې د خدائې د حكم نه مخ اړولې وو.

(۳۱) “د دې پيرئ د خلقو مثال په خه دركړم؟ (۳۲) هغوى د چا په شان دى؟ هغوى په بازار كېنې د ناستو هلكانو په شان دى خوك چه يو بل ته چغې وهى او وائى چه مونږ تاسو ته شپيلئ وغږولې او تاسو گڼا ونه كړه! مونږ ژړا انگولا وكړه او تاسو وير ونه كړو! (۳۳) خكه چه هر كله چه بيتسمه وړ كوونكې يحيى راغې چه نه ئې پوږئ خوړه او نه ئې شراب خېنل نو تاسو وائى چه په هغه پيريان ناست دى! (۳۴) او هر كله چه ابن آدم راغې چه خورى خېنى نو تاسو وائى چه ده ته وگورئ! دا گيډور شرابى د محصو لچيانو او گناه گارو آشنا دى! (۳۵) خو بيا هم د خدائې پاك حكمت د خپلو ټولو زمانو په حقله رېستينې ثابت شو. “

يوه گناه گاره بنخه معاف كول

(۳۶) يو فريسى د عيسى ميلستيا وكړله. هغه د فريسى كور ته لاړو او خوراك ته كښيناستو. (۳۷) نو په هغه بناړ كېنې يوه گناه گاره بنخه چه د عيسى د راتلو نه خبر شوه چه د يو فريسى په كور كېنې ميلمه دې نو په عطر دان كېنې ئې خوشبويه عطر راوړل. (۳۸) هغه د عيسى د پښو سره وروستو ودریده او په ژړا شوه او د هغه پښې د هغې په اوبښكو لمدې شوې او هغه هغې په خپلو ويښتو

وچے کرے اؤ کبیل ئے کرے اؤ عطر ئے پرے واچول. (۳۹) کله چه د هغه کوربه فریسی دا ولیدل نو د خان سره ئے ووئیل، ”که دا سرے چرے رستینے نبی وئے نو هغه به په دے خبر وئے چه دا لاس وروړونکے بنځه څوک ده اؤ دا د کوم قبیل بنځه ده یعنی یوه گناه گاره.“

(۴۰) عیسی د هغه په زړه پوهه شو اؤ ورته ئے ووئیل چه ”شمعونه! زه تا ته څه وئیل غواړم.“ هغه ووئیل چه ”فرمایه مالکه!“

(۴۱) عیسی ورته ووئیل چه ”د یو بڼیا دوه قرضداری وؤ. یو ته ئے پینځه سوه دیناره قرض وؤ اؤ بل ئے پنځوس. (۴۲) هر کله چه د دواړو سره د قرض پرے کولو هیڅ ترک نه وو نو دواړو ته ئے وبخښل. نو اوس ووايه چه په دے دواړو کښے به د هغه سره زیاته مینه کوم یو کوی؟“

(۴۳) شمعون جواب ورکړو، ”زما په خیال چه کوم سپری ته ئے زیاتے وبخښلے.“

عیسی ووئیل چه ”بے شکه ته درست وائے.“ (۴۴) بیا ئے بنځے ته مخ واړوو اؤ شمعون ته ئے ووئیل چه ”ته دا بنځه وینے څه؟ زه ستا کور ته راغلم اؤ تا زما د پښو د پاره اوبه قدرے هم رانه کړلے خو دے بنځے زما پښے په خپلو اوبښکو لمدے کرے اؤ هغه ئے په خپلو وښتو وچے کرے. (۴۵) تا زه کبیل قدرے نه کړم خو د کوم وخت نه چه زه راغلم یم هغه لگیا ده زما پښے کښلوی. (۴۶) تا زما سر په تیلو غوړ نه کړو اؤ هغه زما په پښو عطر واچول. (۴۷) ځکه زه تا ته دا وایم چه هغه ځکه دومره مینه وکړله چه د هغه پیر گناهونه بخښلی شوی دی. د چا چه لږ بخښلی شوی وی هغه لږه مینه کوی.“

(۴۸) بیا عیسی هغه ته ووئیل چه ”ستا گناهونه وبخښلے شول.“

٤٩ نو میلمنو په خپلو کښې ووئیل چه ”دے لا څوک دے چه گناهُونه بڅښی؟“

٥٠ خو عیسی هغه بڅښے ته ووئیل چه ”تہ خپل ایمان بچ کړلے، په خیر لاره شه.“

د یو څو بڅښو د عیسی سره ملگرتیا

١ د دے نه پس عیسی ښار په ښار او کلي په کلي گرزیدو، وعظ ئے کاوو او د خدائے د بادشاهئ زیرے ئے آورولو. او د هغه سره هغه دولس تنه وو، ٢ او یو څو بڅښے وے څوک چه د پیریانو نه خلاصے کړے او د رنحونو نه جوړے کړے شوے وے: مریم چه د مگدلینی په نوم بللے کیری د چا نه چه اووه پیریان پاڅولے شوی وو، ٣ او یوانه د هیرودیس د خوزه نومے ناظر بڅښه او سوسناه او نورے پیرے بڅښے چه په خپل مال ئے د هغوی خدمت کاوو.

د کروندے مثال

متی ١٣ : ١ - ٩، مرقوس ٤ : ١ - ٩

٤ او پیر خلق د یو بل ښار نه عیسی ته راجمع کیدل او هغه په دے مثال کښے خبرے وکړلے ٥ ”چه یو زمیندار د تخم کرلو د پاره ووتو او د کروندے تخم څه د لارے په غاړه پریوتو چه هغه خور وور شو او مرغو وخورو. ٦ څه تخم په گټه پریوتو او څه وخت پس زرغون شو او وچ شو ځکه چه د نم کمے وو. ٧ او څه تخم په اغزو کښے پریوتو او اغزی لوی شول او هغه ئے لاندے کړو. ٨ او څه تخم په ښه مزکه پریوتو او راوټوکیدو او یو په سل بار ئے وکړو.“

هر کله چه عیسی دا ووئیل نو آواز ئے وکړو، ”که چرے تاسو د آوریډو غوربونه لری نو واوری!“

د مثالونو مطلب

⑨ د هغه مُريدانو تپوس ترے وکړو چه د دے مثال مطلب څه وو؟ ⑩ نو هغه ووئيل چه ”دا مثال ځکه درکړے شو چه د خدائے د بادشاهي په رازونو پوهه شی خو د نورو د پاره دا تش مثال دے چه ”هغوی وگوری خو هيڅ ونه وینی، واوری خو هيڅ پرے پوهه نه شی.“

د کروندے د مثال تشریح

متی ۱۳ : ۱۸ - ۲۳، مرقوس ۴ : ۱۳ - ۲۰

⑪ د دے مثال مطلب دا دے چه تخم د خدائے کلام دے. ⑫ او د لارے په غاړه هغه څوک دی چه څوک دا اوری خو وروستو ابليس راشی او هغه کلام د هغوی د زړه نه یوسی، هسے نه چه ایمان راوری او خلاصون بیا مومی. ⑬ په گټه د کرلی شوی تخم مثال د هغه چا دے چه هر کله چه کلام واوری په خوشحالی ئے قبول کړی خو جرړے ئے نه وی او د لږ وخت د پاره پرے ایمان راوری نو د آزمیښت په وخت کښے وتښتی. ⑭ او په اغزو کښے د پریوتلی تخم مثال د هغه چا دے چه وائے وری خو نوره وده ئے د دولت او سودا او د ژوند د خوشحالیو په وجه ونيولے شی او میوه ئے نه پخیري. ⑮ خو د ښے مزکے مثال د هغه چا دے څوک چه په ښه او پاک زړه سره کلام واوری او پرے مضبوط شی او په دے د صبر میوه راوری.

د لوبښی د لاندے پیوه

مرقوس ۴ : ۲۱ - ۲۵

⑯ داسے هیڅوک نښته چه پیوه بله کړی او بیا ئے د لوبښی د لاندے پته کړی او یا ئے د کت لاندے کیردی بلکه هغه ئے په پیوت ږدی چه د ننه راتلونکی ئے ریا ووینی. ⑰ داسے هیڅ څیز پت نښته چه ښکاره به نه شی او داسے هیڅ

خيز په پرده كېښې نښته چه څرگند به نه شي.

١٨ خو خبردار شي چه تاسو څنگه آوري ځكه چه د چا سپري سره چه څه وي هغه له به زيات وركړې شي او د چا سپري سره چه څه نه وي نو د هغه نه به چه څه ورسره وي هغه به هم ترې واخستې شي.

د عيسى مور او وروڼه

متي ١٢ : ٤٦ - ٥٠، مرقوس ٣ : ٣١ - ٣٥

١٩ د عيسى مور او وروڼه راغلل خو د گڼې له كبله هغه ته ورونه رسيدل. ٢٠ چا هغه ته ووييل چه "ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دي او تا ليدل غواړي."

٢١ هغه جواب وركړو، "زما مور او زما وروڼه هغه څوك دي چه د خدائې كلام آوري او عمل پرې كوي."

د طوفان قلارول

متي ٨ : ٢٣ - ٢٧، مرقوس ٤ : ٣٥ - ٤١

٢٢ يوه ورځ عيسى د خپلو مريدانو سره كښتې ته وختلو او ورته ئې ووييل، "راځئ چه د درياب بلې غاړې ته پورې وزو." نو هغوي روان شول. ٢٣ او كله چه هغوي په كښتې كښې روان وو، نو د هغه سترگې ورغلې. په درياب كښې يو زبردست طوفان راغې، كښتې چپو واخسته او هغوي په سخته خطرې كښې گير وو. ٢٤ هغوي هغه له ورغلل او په دې چغو ئې رابيدار كړو، "مالكه! مالكه! مونږ غرقېږو!"

عيسى بيدار شو او سيلې او د اوبو طوفان ئې ورتلو. طوفان ودريدلو او قلاره قلاري شوه. ٢٥ هغه تپوس وكړو، "ستاسو ايمان چرته دې؟" هغوي په ويره او حيرانتيا يو بل ته ووييل، "دا څوك دې چه بادونو او چپو ته حكم وركوي او

هغوی ئے منی؟“

په گراسینیانو کبسه د پيرو پیریانو نیولی سړی روغول

متی ۸ : ۲۸ - ۳۴، مرقوس ۵ : ۱ - ۲۰

۲۶) دغه شان عیسی د خپلو مريدانو سره د گراسینیانو وطن ته ورسیدلو کوم چه د گلیل په بله غاړه وو. ۲۷) چه عیسی وچے ته کوز شو نو هلته ئے یو سړے ولیدو چه پیریانو نیولے وو او د پیر وخت نه ئے نه خو جامے آغوستے وے او نه ئے کور لیدلے وو خو په مقبره کبسه پیره وو. ۲۸) کله چه هغه عیسی ولیدلو نو چغے ئے کرے او د هغه په پښو پریوتو او دا نعرے ئے وهلے، ”آئے د الاعلی زویه عیسی! ته زما نه خه غواړے؟ زه درته زاری کوم چه ما مه په عذابوه!“ ۲۹) حکه چه عیسی پیریانو ته حکم کرے وو چه دغه سړی نه راوزی. پیر خله ئے هغه نیولے وو او د حفاظت د کبله به په زنخیرونو کبسه وتړلے شو او زولنی به ورواچولے شومے خو هر وار به هغه خان خلاص کړو او پیریانو به هغه بیابان ته بوتلو. ۳۰) عیسی د هغه نه پتوس وکړو، ”نوم د خه دے؟“

هغه ووئیل چه ”لښکر.“ دا حکه چه هغه پيرو پیریانو نیولے وو. ۳۱) هغوی پیره زاری ورته وکړه چه دا حکم مه راکوه چه تاترین ته ولویړی.

۳۲) هلته نزدے د خنزیرانو یوه لویه رمه وه چه په غره کبسه خریده او پیریانو خواست ورته وکړو چه ”مونی پربرده چه په دوی کبسه ورننوزو.“ هغه هغوی ته اجازت ورکړو. ۳۳) پیریان د سړی نه ووتل او په خنزیرانو کبسه ورننوتل او ټوله رمه د کمر نه کبسته په دؤ شوه او په دریاب کبسه غرقه شوه.

۳۴) شپونکو چه دا ولیدل نو وتبستیدل. هغوی ښاریو او بانډو ته دا خبر ورسولو. ۳۵) او خلق د دے تماشے د پاره بهر راووتل. کله چه هغوی عیسی له راغلل او هغه پیریانو نیولے سړے ئے جک جوړ ولیدو چه جامے ئے آغوستے سم دم د

عيسى په پښو کښې ناست وۀ نو هغوى وپريدل. (٣٤) کومو خلقو چه دا کار ليدلې وو هغوى نورو ته حال ووي چه دا پيريانو نيولې سرې څنگه جوړ شو. (٣٧) نو د گراسينيانو د وطن ټولو خلقو عيسى ته خواست وکړو چه د دې ځائې نه لار شه ځکه چه هغوى پير ويرې آخستې وو. نو هغه کښتې ته وختلو او واپس لاړو. (٣٨) د کوم سرې نه چه پيريان پاڅيدلى وو هغه دا اجازت وغوښتو چه د هغه ملگرې شى. خو عيسى هغه رخصت کړو او ورته ئې ووئيل چه (٣٩) ”خه، کورته واپس لار شه او هغوى ته هغه هر څه بيان کړه چه خدائې ستا د پاره کړى دى.“ هغه سرې په ښار کښې هر پلو وگرزيدلو او عيسى چه د هغه د پاره څه کړى وو هغه ئې خلقو ته بيان کړل.

د يائير لور او هغه ښځه روغول چه د عيسى چوغې له ئې لاس

ورويې وو

متى ٩ : ١٨ - ٢٦، مرقوس ٥ : ٢١ - ٤٣

(٤٠) هر کله چه عيسى بيرته راستون شو نو خلقو ورته هر کله ووي ځکه چه هغوى ټول ورته په انتظار وو. (٤١) بيا گوره يائير نومې يو سرې راغې او هغه د يوې عبادت خانې مشر وو. هغه د عيسى په پښو پريوتو او زارى ئې ورته وکړه چه ”ما سره لار شه. (٤٢) ځکه چه زما د دولسو کالو يکى يوه لور ده چه مرگى حاله پرته ده.“

کله چه عيسى تلو نو د خلقو د گڼې له کبله ورته تلل گران وو. (٤٣) په هغوى کښې يوه ښځه وه چه د دولسو کالو راسې ئې وينه بهيدله او هيچا ئې علاج نه شو کولې. (٤٤) هغه د شا نه راغله او د هغه د چوغې لمنې له ئې لاس وروړو او سمدستى ئې وينه ودریده.

(٤٥) عيسى ووئيل، ”دا څوک ده چه ما ته ئې لاس راوړو؟“

ٲول مُنكر شول اُو ٲطروس اُو د هغه ملگرو ووئيل، ”مالكه! گنه درباندي راٲوله ده اُو خلق درته راجختيري.“

٤٤) خو عيسيٰ ووئيل چه ”چا خو ما ته لاس راوپري دي خكه چه زه ٲوهه شوم چه له ما نه يو قوت بهر وتلي دي.“ (٤٧) بيا بنخه ٲوهه شوه چه هغه ٲيژنډلي شوي ده، نو ٲه لريزو راغله اُو د هغه ٲه ٲسو كبي ٲريوته اُو د ٲولو خلقو ٲه وړاندي ئي د دي اقرار وكړو چه هغي ولي هغه له لاس وروړو اُو خنكه هغه سمدستي جوړه شوه. (٤٨) هغه هغي ته ووئيل چه ”زما لوري! ته خپل يقين جوړه كړي، ٲه خير لاره شه.“

٤٩) عيسيٰ لا دا خبري كولې چه د عبادت خانه د مشر د كوره يو سري راغي اُو دا خبر ئي راوپرو چه ”ستا لور مړه ده اُو اُستاذ له نور تكليف مه وركوه.“

٥٠) خو عيسيٰ چه دا واوريډل نو هغه ته ئي ووئيل چه ”ويربره مه! تش ايمان لره اُو هغه به بچ شي.“

٥١) كور ته ٲه رسيدو هغه د ٲطروس، يوحنا، يعقوب اُو د جيني د مور ٲلار نه علاوه نور ٲول خلق كور ته د ننوتلو نه منع كړل. (٥٢) هغو ٲولو د هغي جيني د ٲاره ژړا انگولا كوله. هغه ووئيل چه ”نور مه ژاري، هغه مړه نه ده، هغه خو اوده ده!“

٥٣) اُو هغوي وريوري خندا جوړه كړه خكه چه بښه خبر وُو چه هغه مړه ده. (٥٤) خو عيسيٰ هغه د لاسه ونيوه اُو ورته ئي ووئيل چه ”ٲاخه زما بچي!“ (٥٥) د هغي روح بيرته راغي، هغه سمدستي ٲاخيد هغه هغوي ته ووئيل چه هغي ته خورلو له خه وركړي. (٥٦) د هغي مور ٲلار حق حيران شول خو هغه هغوي ته حك وركړو چه ”هر خه چه شوي دي د دي حال چاته مه وايي.“

د دولسو رسولانو ليرل

متی ۱۰ : ۵ - ۱۵، مرقوس ۶ : ۷ - ۱۳

۹ (۱) عیسیٰ بیا هغه دولس تنه راویل او هغوی له ئے اختیار ورکړو چه پیریان ویاسی او رنحونه روغوی. (۲) او هغوی ئے د خدائے د بادشاهی د وعظ کولو او د رنحورانو د روغولو د پاره واستول. (۳) او هغوی ته ئے ووئیل چه ”د خان سره هیخ مه آخلی، نه لښته، نه بتوے، نه پوږی او نه پیسے او نه به د خان سره بل کمیس وړی. (۴) او هر کله چه تاسو یو کور ته ورشی نو په هغه کښے پاتے شی او هم د هغه خائے نه رخصت شی. (۵) او کوم خلق چه تاسو قبول نه کړی نو هر کله چه تاسو د هغوی ښار پریردی نو د خپلو پښو نه د وړے وځنډی چه په هغوی گواهی شی.“ (۶) نو هغوی روان شول، کلی په کلی گرزیدل او په هر خائے کښے ئے دغه زیرے خور کړو او رنحوران ئے روغ کړل.

د هیرودیس پریشانی

متی ۱۴ : ۱ - ۱۲، مرقوس ۶ : ۱۴ - ۲۹

(۷) والی هیرودیس هم د دے ټول هر څه نه خبر شو او په هیخ بود بے بود ئے نه رسیدو ځکه چه ځنو به وئیل چه یحیی له مړو نه بیا ژوندے شوے دے. (۸) او نورو به وئیل چه الیاس راپیدا شوے دے او نورو به وئیل چه د زاړو پیغمبرانو نه یو بیا راژوندے شوے دے. (۹) هیرودیس ووئیل چه ”د یحیی سر ما په خپله پریکړے دے خو دا لا څوک دے چه دا دومره خبرے ئے کیری؟“ او هغه د عیسیٰ لیدو ته لیوا له وو.

پنځو زرو خلقو ته خوراک ورکول

متی ۱۴ : ۱۳ - ۲۱، مرقوس ۶ : ۳۰ - ۴۴، یوحنا ۶ : ۱ - ۱۴

(۱۰) هر کله چه رسولان بیرته راغلل نو عیسیٰ ته ئے خپله کار گزاری تیره کړه او

هغه هغوی د خان سره روان کړل او بیت صیدا نومې ښاریښته ته خان له لارل. (۱۱) خو خلق خبر شول او ورپسې لارل. هغه خلقو ته هر کله ووی او هغوی ته ئې د خدائې د بادشاهې په حقله خبرې وکړې او څوک چه د علاج حاجتمند وو، هغوی ئې روغ کړل.

(۱۲) کله چه ماښام شو نو هغه دولس تنه هغه له راغلل او ورته ئې وویل، ”دا خلق رخصت کړه چه خوا او شا کلو او بانډو ته لار شی او خان ته د شپې تیروولو او خوراک غور وکړی ځکه چه مونږ دلته په خوشی بیابان کېښې یو.“ (۱۳) عیسی جواب ورکړو چه ”دوی ته له خانه څه ورکړی چه وخورې.“ نو هغوی وویل چه ”مونږ سره خو صرف پنځه پوډی او دوه کبان دی، نور هیڅ نشته، تر څو چه مونږ په خپله لار نه شو او د دوی د پاره د خوراک څښاک څیزونه وانه خلو.“ (۱۴) دا خوا او شا پینځه زره سپری وو. هغه خپلو مريدانو ته وویل چه ”دوی د پنځوسو پنځوسو په قطارونو کېښې کېښوئ.“ (۱۵) هغوی داسې وکړل او ټول ئې کېښول. (۱۶) بیا عیسی هغه پنځه پوډی او دوه کبان واخستل او آسمان ته ئې پورته وکتل، په هغه ئې شکر وویستو، ماتې ئې کړې او مريدانو له ئې ورکړې چه په خلقو ئې وویښی. (۱۷) هغوی ټولو ښه په مړه کېډه پوډی وخوره او کله چه پاتې شوی ټکړې راجمع کړې شوی نو دولس شکرې ترې پکې شوی.

د عیسی په باره کېښې د پطروس اقرار

متی ۱۶ : ۱۳ - ۱۹، مرقوس ۸ : ۲۷ - ۲۹

(۱۸) یوه ورځ چه عیسی یواځې دعا کوله او د هغه مريدان هم حاضر وو نو هغه د هغوی نه تپوس وکړو چه ”خلق څه وائی چه زه څوک یم؟“

(۱۹) هغوی جواب ورکړو، ”څوک خو وائی چه بپتسمه ورکونکې یحیی دی، نور د الیاس گنی او ځنی دا وائی چه د پخوانو نبیانو نه څوک بیا ژوندی شوی

دے۔“ (۲۰) نو هغه ورته ووئیل چه ”تاسو څه وایئ چه زه څوک یم؟“ پطروس جواب ورکړو، ”د خدائے مسیح.“

د عیسیٰ د خپل مرگ او بیا ژوندی کیدلو په باره کبسه پېشن گوئی

متی ۱۶ : ۲۰ - ۲۸، مرقوس ۸ : ۳۰ - ۹ : ۱

(۲۱) بیا عیسیٰ هغوی په کلکه منع کړل چه ”دا حال به گورے چا ته نه وایئ.“
(۲۲) او هغه ووئیل چه ”ابن آدم به خامخا پیرے سختی زغمی چه مشران، کاهنان او د شرعے عالمان به ئے رد کوی، چه قتل کړے شی او بیا به په دریمه ورغ ژوندی پاڅولے شی.“ (۲۳) او هغه ټولو ته ووئیل، ”که څوک زما مریدی خوبسوی نو هغه د خپل خواهشات شاته وغورزوی او هره ورغ د هغه خپله سولئ پورته کوی او په ما پسے د راځی. (۲۴) څوک چه خپل ژوندون بچ کول غواړی هغه به ورک شی، خو چه کوم سرے زما د خاطره ځان ورکول غواړی هغه به بچ شی. (۲۵) که بنی آدم دا ټوله دنیا د خپل ځان په بدل حاصله کړی نو څه به ومومی؟ (۲۶) ځکه چه هر هغه څوک چه په ما یا زما په کلام وشرمپړی نو ابن آدم به د هغه نه وشرمپړی، هر کله چه هغه په خپله او د خپل پلار او د پاکو فرېستو د شان و شوکت سره راشی. (۲۷) او زه تاسو ته دا وایم چه دلته ځنې داسے کسان ولاړ دی چه هغوی به مرگ تر هغے ونه وینی تر څو ئے چه د خدائے بادشاهی لیدلے نه وی.“

د عیسیٰ شکل بدلیدل

متی ۱۷ : ۱ - ۸، مرقوس ۹ : ۲ - ۸

(۲۸) د دے خبرو نه اته ورځے پس هغه پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره کړل او د دعا د پاره غره ته لاړل. (۲۹) هر کله چه هغه دعا کوله نو د هغه شکل بدل شو او جامے ئے سپینے وځلیدلے. (۳۰) او وگورئ دوه سړی ورسره په خبرو وؤ چه دا الیاس او موسی وؤ (۳۱) چه هغوی په جلال کبسه بنکاره شول

اَو دَ هغه دَ مرگ په حقله ئے خبرے وکړے چه هغه په بيت المقدس کښے پوره کيدونکے وے. (۳۲) په دے وخت کښے پطروس اَو دَ هغه ملگری په ښه خوب ورغلی وُو، خو هر کله چه هغوی بیدار شو نو هغوی دَ ده شان ولیدو اَو ورسره ئے هغه دوه سړی هم په څنگ کښے ولاړ ولیدل. (۳۳) اَو کله چه هغوی دَ عیسی نه جُدا کیدل نو پطروس هغه ته وویل، ”مالکه! زموږ دَ پاره دلته پاتے کیدل ښه دی! نو موږ به درے کوټگی، یوه ستا دَ پاره، یوه دَ موسی اَو یوه دَ الیاس دَ پاره جوړے کړو.“ خو هغه چه څه وئیل په هغه نه پوهیدو.

(۳۴) دا خبرے لا دَ هغه په شونډو وے چه په دے کښے یوه وریغ راغله اَو په دوی سورے شو. هغوی چه په وریغ کښے راگیر شول نو ویرے واخستل. (۳۵) اَو دَ دے وریغ نه یو آواز راغے، ”دا زما زوئے دے، زما غوره کړے. ده ته غور ونیسئ!“ (۳۶) هر کله چه آواز وشو نو عیسی ئے یواځے ولیدو. نو مُریدان غلی پاتے شول اَو هر څه چه ئے لیدلی وُو، په هغه وخت کښے ئے هیچا ته هم حال ونه وے.

یو دَ پیریانو نیولے هلک روغول

متی ۱۷ : ۱۴ - ۱۸، مرقوس ۹ : ۱۴ - ۲۷

(۳۷) بله ورغ چه هغوی دَ غره نه راكوز شول نو پیره لویه گڼه ورته راټوله شوه. (۳۸) په گڼه کښے ناڅاپی یو سړی چغه کړه، ”استازہ! زاری درته کوم چه زما په یکی یو زوی نظر وکړه! (۳۹) وخت په وخت ئے رُوح نیسی، چغے ترے ویاسی، تاو راتاو ئے کړی اَو وئے غورزوی اَو په خُله ئے ځگونه رامات کړی اَو چه بد بد ئے ژویل کړی نو ایله ترے لاړ شی! (۴۰) ما ستا مُریدانو ته خواست وکړو چه ترے ئے ویاسی خو هغوی پاتے راغلل.“ (۴۱) عیسی جواب ورکړو، ”آئے بد راه اَو بے ایمانه پیړئ! زه به تر څو تاسو سره یم اَو ستاسو ناکړدے به زغمم؟ خپل زوئے دلته راوله.“ (۴۲) خو دَ راوستو نه مخکښے ناپاک رُوح هغه ماشوم

راوپرزوو اُو تاؤ راتاؤ ئے کرو. عیسیٰ ناپاک رُوح ورتلو، هلک ئے روغ کرو اُو پلار ته ئے بیرته حواله کرو. (۴۳) اُو هغوی دَ خدائے په لویی اُو شان ویرے واخستل.

دَ عیسیٰ په دویم خُل دَ خپل مرگ په حقله پیشن گوئی

متی ۱۷ : ۲۲ - ۲۳، مرقوس ۹ : ۳۰ - ۳۲

تول خلق دَ دَه په دے ټولو کارونو حیران شول اُو عیسیٰ په دے حال کبسه خپلو مُریدانو ته ووئیل، (۴۴) ”زَه چه اوس خَه وئیل غوارم په هغه خبرو غور وکړئ خکه چه دا ستاسو دَ پاره دی! ابن آدم به دَ بنی آدمو په واک کبسه ورکړے شی.“ (۴۵) خو هغوی دَ هغه په دے وینا پوهه نه شول خکه چه دَ دے مطلب دَ هغوی نه پت و و دَ دے دَ پاره چه هغوی په دے ونه رسی اُو هغوی په دے حقله دَ هغه نه دَ تپوس کولو نه هم ویریدل.

دَ ټولو نه لوائے څوک دے؟

متی ۱۸ : ۱ - ۵، مرقوس ۹ : ۳۳ - ۳۸

(۴۶) دَ هغوی په مینخ کبسه تکرار وشو چه په دوی کبسه څوک لوائے دے. (۴۷) عیسیٰ په دے پوهه وو چه دَ دوی په زړونو کبسه خَه تیریری نو هغه یو ماشوم دَ لاسه ونيولو اُو په خپله خوا کبسه ئے ودرولو (۴۸) اُو وے وئیل، ”هغه څوک چه زما په نوم دا ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی، اُو هغه څوک چه ما قبلوی هغه هغه څوک قبلوی چه زَه ئے را آستولے یم. خکه چه په تاسو ټولو کبسه ورکوئ په تاسو ټولو کبسه لوائے دے.“

هغه څوک چه ستا مُخالف نه دے، ستا طرفدار دے

مرقوس ۹ : ۳۸ - ۴۰

٤٩) یوحنا ووئیل، ”مالکھ! مُونږ یو سرے ولیدو چه ستا په نُوم ئے پیریان ایستل خو چه هغه زُمونږ نه نه وو نو له دے کبله مُونږ د هغه د منع کولو کوشش وکړو.“ ٥٠) عیسی هغه ته ووئیل، ”هغه مه منع کوئ ځکه چه کوم سرے چه ستاسو مُخالف نه دے، هغه ستاسو طرفدار دے.“

د سامریه د یو کلی د عیسی د قبلولو نه انکار

٥١) هر کله چه هغه وخت رانزدے شو چه عیسی پاس آسمان ته بوتلونکے وو نو هغه بیت المقدس ته په پخه اراده مخه وکړه. ٥٢) او د ځان نه ئے وړاندے استازی واستول. هغوی لارل او د سامریه یو کلی ته ورغلل چه د هغه د پاره تیاری وکړی. ٥٣) خو د کلی خلقو هغه قبول نه کړو چه د هغه مخه د بیت المقدس په لور وه. ٥٤) هر کله چه د هغه مُریدانو یعقوب او یوحنا دا ولیدل نو وئے وئیل، ”مالکھ! مُونږ د آسمان نه د دے کلی د سوزولو د پاره اور وغواړو څه؟“

٥٥) خو هغه ورته مخ ور واړوو او وئے ریل. ٥٦) نو بیا هغوی بل کلی ته لارل.

د عیسی د مُریدان کیدلو امکان

متی ٨ : ١٩ - ٢٢

٥٧) کله چه هغوی په لاره روان وو نو یو سپری هغه ته ووئیل، ”ته چه هر چرته ځے، زه به درپسے یم.“

٥٨) عیسی جواب ورکړو، ”د لومپرو غارونه شته او د مارغانو جالے، خو د ابن آدم دومره قدر ځائے هم نشته چه خپل سر پرے ولگوی.“

٥٩) بل چا ته هغه ووئیل، ”په ما پسے راځه.“

خو سړی جواب ورکړو، ”ما ته اجازت راکړه چه اول خپل پلار بنځ کړم.“

ⓂⓂ خو عیسی ورته ووئیل، ”مړی پریردی چه مړی بنځوی خو ته خامخا لار شه
اؤ د خدائے د بادشاهئ زیرے خور کړه.“

ⓂⓂ اؤ بیا یو بل ووئیل، ”مالکه! زه به دریسے یم خو دومره اجازت راکړه چه د
خپل کور د خلقو نه رخصت واخلم.“

ⓂⓂ عیسی هغه ته ووئیل، ”کوم سرے چه د یوی په موتئ لاس کیردی اؤ بیا
شاته گوری هغه د خدائے د بادشاهئ لائق نه دے.“

دوه اويا مُریدان لیږل

۱۰. ⓂⓂ پس له هغه بیا مالک نور دوه اويا مُقرر کړل اؤ هغوی ئے دوه دوه
مُختلفو کلو اؤ بانډو ته د ځان نه وړاندے واستول، کومو ته چه د هغه د ورتلو
اراده وه. ⓂⓂ هغه هغوی ته ووئیل، ”فصل پیر دے خو مزدوران کم دی. د دے
د پاره تاسو د فصل خاوند ته سوال وکړئ چه د خپل فصل د پاره مزدوران
راولپړی. ⓂⓂ په خپله لاره ځئ اؤ گورئ، زه تاسو لکه گډے د شرمخانو په مینځ
کښې لیرم. ⓂⓂ مه د ځان سره پیسے وړئ، نه بتوے اؤ نه پیزار. په لاره په هیچا
په سلام اؤ دُعا باندے وخت مه ضائع کوئ. ⓂⓂ اؤ هر کله چه یو کور ته ننوزئ
نو تاسو اول داسے ووايئ، په دے کور کښے د خیر وی! ⓂⓂ که چرے هلته یو
کس خیر خواه وی نو ستاسو سلامتی به د هغه د پاره وی اؤ که نه، نو هغه به
تاسو ته بیرته راشی. ⓂⓂ هم په هغه یو کور کښے پاتے شی اؤ د هغوی په
خوراک څښاک کښے شریک شی ځکه چه مزدور د مزدورئ حقدار وی. د یو
کور نه بل کور ته مه ځئ. ⓂⓂ هر کله چه تاسو یوے ښارئ ته ورشی اؤ هغوی
تاسو ته هر کلے ووائی نو کوم خوراک چه تاسو ته کیښودے شی، هغه وخورئ.

٩ هلتہ رنحوران روغ کړئ او ووايئ چه د خدائے بادشاهی ستاسو په سر راغلي ده. ١٠ هر کله چه تاسو يوے ښارئے ته د ننه شئ او هغوى درته هر کلي ونه وائي نو د دے کلي بهر کوڅو ته ووزئ او ووايئ، ١١ ستاسو د ښاريئے دا دوره چه زمونږ په پښو پورے نښتي ده، مونږ ئے ستاسو خلاف څنډو. خو دا خبره ياده لرئ چه د خدائے بادشاهی رانزدے ده! ١٢ زه تاسو ته دا وایم چه په لويه ورغ به د صدوم حال د دغه ښار نه زيات د زغملو وی!

په ناتويه گار ښار باندے افسوس

متی ١١ : ٢٠ - ٢٤

١٣ ائے خورازينه! په تا د افسوس وی! ائے بیت صيدا! په تا د افسوس وی! که چرے دا معجزے کومے چه په تاسو کښے څرگندے کړے شوے په صور او صيدا کښے څرگندے کړے شوے وئے نو هغوى به د دے نه پير پخوا چه د تباهي او بربادئ سره مخامخ شوی وؤ، تات لنگ کړے او په ايرو کښے ناست تويه گار شوی وؤ! ١٤ خو د قيامت په ورغ به د صور او صيدا حالت ستاسو نه پير غوره وی. ١٥ او ائے کفرنحومه! آيا ته دا گنپه چه ته به تر آسمانه پورته کړے شے څه؟ نه، ته به تاترين ته وغورزولے شے!

١٦ هر څوک چه تاسو ته غورږ نيسي، هغه ما ته غورږ نيسي او هر څوک چه تاسو رد کوی، هغه ما رد کوی او څوک چه ما رد کوی، هغه هم هغه رد کوی چه زه ئے را استولے يم.

د دوؤ اوياءو مريدانو واپس راتلل

١٧ بيا هغه دوه اويا کسان خوشحاله واپس راغلل او وئے وئيل چه ”ائے مالکه! ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعداری کوی.“

١٨ هغه ځواب ورکړو، ”ما دا ولیدل چه ځنگه شیطان د بریښنا په شان د آسمان نه راگوز شو. ١٩ اوس تاسو گورئ چه اختیار مے تاسو ته درکړو چه په لړمانو او مارانو پښے ردئ او د دښمن طاقت هم د پښو لاندے کوئ او هیڅ شئے هم چرے تاسو ته نقصان نه شی درکولے. ٢٠ خو په دے یواځے مه خوشحالیږئ چه روهونه ستاسو تابعداری کوی بلکه په دے چه ستاسو نومونه په آسمان کښے ولیکلے شول.“

د عیسیٰ خوشحالیدل

متی ١١ : ٢٥ - ٢٧، ١٣ : ١٦ - ١٧

٢١ هم په دغه وخت عیسیٰ په روح القدس لویه خوشحالی وکړه او عیسیٰ ووئیل، ”ائے پلاره! د آسمان او مزکے مالکه! زه ستا شکر کوم چه دا خبرے د د هوبنیارانو او پوهانو نه پتے کړلے او ماشومانو ته د بنکاره کړلے. ائے پلاره! دا ستا رضا وه.

٢٢ زما پلار ما ته هر څه راسپارلی دی او هیڅوک په دے نه دے پوهه چه زوئے ئے څوک دے بے له پلاره، او پلار څوک دے بے له زویه او د هغه سړی نه چه زوئے ئے پرے ظاهرول غواړی.“

٢٣ بیا هغه خپلو مريدانو ته راوگرزیدلو او جدا ئے ورته ووئیل، ”هغه سترگے بختورے دی چه هغه څه لیدے شی چه تاسو ئے وینئ! ٢٤ زه تاسو ته وایم چه پیرو نبیانو او بادشاهانو دا غوښتل چه هغه څه وینی چه تاسو ئے وینئ خو چرے ئے ونه لیدل او هغه څه واوری چه تاسو ئے آوری خو چرے ئے وانه وریدل.“

نیک سامری

۲۵) پہ یوہ موقعه یو دَ شرعے عالم راغے اؤ پہ عیسیٰ ئے دَ آزمیست دَ پارہ دا سوال وکرو، ”مالکہ! زہ داسے خہ کار وکرم چہ دَ تل ژوندون وارث شم؟“

۲۶) عیسیٰ ورتہ ووئیل، ”پہ شریعت کبے ئے خہ لیکلی دی؟ تہ ئے خنگہ لولے؟“

۲۷) هغه ورتہ جواب ورکرو، ”دَ خپل خدائے سرہ دَ زرہ پہ راستی اؤ پوره پہ رُوح اؤ پوره پہ طاقت اؤ پوره پہ عقل مینہ لره“ اؤ ”دَ خپل گاونډی سرہ دَ خپل خان پہ شان مینہ کوہ.“

۲۸) عیسیٰ ورتہ ووئیل چہ ”هم دغه صحیح جواب دے. دغه شان کوہ نو ژوندے به اوسے.“

۲۹) خو هغه خپل خان رشتونے کولو، نو عیسیٰ تہ ئے ووئیل، ”زما گاونډی خوک دے؟“

۳۰) عیسیٰ ورتہ جواب ورکرو چہ ”یو سرے دَ بیت المقدس نه یریحو تہ روان وو چہ پہ لارے پاکوانو گیر کرو، جامے ئے ترے ویستے، وئے وهلو اؤ مرگی حال ئے پرینودلو اؤ ترے لارل. ۳۱) اتفاقی یو کاھن پہ دغه لار تیریدو چہ هغه ئے ولیدو نو ږپه ئے ترے وکړه اؤ داسے پرے تیر شو. ۳۲) دغه شان یو لیوی هغه خائے تہ راغے اؤ چہ ئے ولیدو نو ږپه ئے ترے وکړه اؤ لارو. ۳۳) خو یو سامری مسافر چہ هغه تہ راغے اؤ چہ هغه ئے ولیدو نو زرہ ئے پرے وسوزیدو. ۳۴) هغه ورغے، پہ هغه ئے پتی و لگوله اؤ پہ زخمونو ئے ورتہ تیل اؤ شراب پورے کړل اؤ بیا ئے پہ خپل خاړوی سور کړو اؤ یو سرائے تہ ئے راوستو اؤ هلته ئے دَ هغه خدمت وکړو. ۳۵) بله ورغ هغه دوه دیناره راوویستل، دَ سرائے مالک تہ ئے ورکړل اؤ ورتہ ئے ووئیل چہ دَ ده خدمت کوہ اؤ که نور خرڅ پرے راغے نو په واپسی به ئے درکړم.

٣٦) ستا خه خیال دے چه په دے درے وارو کبسه د هغه سپری کوم چه د غلو په لاس کبسه کبھیوتے وو، گاونډی څوک دے؟“

٣٧) هغه جواب ورکړو، ”هغه څوک چا چه په هغه رحم وکړو.“

عیسی ورته ووئیل، ”لار شه او دغسه کوه لکه چه هغه وکړل.“

د عیسی مرتا او مریم سره ملاقات

٣٨) هر کله چه هغوی په لاره تلل نو عیسی یو کلی ته راغے چرته چه مرتا نومے یوے بنخے په خپل کور کبسه میلمه کړو. ٣٩) د هغه یوه خور وه چه نوم ئے مریم وو. هغه د عیسی په پښو کبسه کبھیناستله او د هغه کلام ئے اوریدلو. ٤٠) خو چه مرتا د پیر کار له کبله زیاته سترے شوه نو ورغله او ورته ئے ووئیل، ”مالکه! ته دا خیال نه کوے چه زما خور زه خدمت ته یواځے پرېښودلے یم؟ هغه ته ووايه چه راشی او زما مدد وکړی.“

٤١) مالک په جواب کبسه ورته ووئیل، ”مرتتا! مرتتا! د ته پیرو څیزونو فکر آخسته یئے او هله گله جوړوے. ٤٢) خو یو څیز ضروری دے او مریمے چه کومه حصه خوبه کړے ده، هغه غوره ده او دا به د هغه نه هیڅکله وانه خسته شی.“

د دعا په حق کبسه تعلیم

متی ٦ : ٩ - ١٣، ٧ : ٧ - ١١

١١) داسے وشول چه عیسی په یو ځائے کبسه دعا کوله. هغه چه دعا خلاصه کړه نو د هغه په مړیدانو کبسه یو تن ورته ووئیل، ”مالکه! مونږ ته د دعا چل وښایه لکه څنگه چه یحیی خپلو مړیدانو ته ښودلی وو.“

٢ عیسیٰ جواب ورکړو چه ”هر کله چه تاسو دُعا کوئ نو داسے وایئ :

ائے پلاره!

ستا نوم د پاک شی او ستا بادشاهی د راشی.

٣ زمونږ د هرے ورخے رزق مونږ له راکړے.

٤ او مونږ ته زمونږ گناهُونه وبخښے،

خُکه چه مونږ هم خپل قصور وار بخښو،

او مونږ په آزمیښت کښے مه اچوه.

٥ بیا عیسیٰ هغوی ته ووئیل، ”فرض کړئ چه په تاسو کښے د یو سپری یو ملگرے وی خوک چه په نیمه شپه کښے ورله راشی او ورته ووائی زما ملگریه! ما له درے پوپئ پور راکړه. ٦ خُکه چه زما یو ملگرے د سفر نه راغله دے او ما کره هغه ته د ورکولو د پاره هیخ نشته. ٧ او هغه ورته د ننه نه په جواب کښے ووائی چه ما مه تنگوه! د شپے له کبله ورونه بند دی او زما بچی او مونږ ملاست یو او زه تا ته د خه درکولو د پاره نه شم پاخیدلے. ٨ زه تاسو ته وایم، که چرے د دوستی له مخه ورله خه ورنه کړی خو د هغه د سوالونو د شرمه به هغه پاخی او هغه له به هر خه ورکړی. ٩ او دغه شان زه تاسو ته وایم چه وغواړئ نو تاسو ته به درکړے شی، ولتویئ نو تاسو به ئے ومومی، وپبویئ او دروازه به درته لرے کړے شی. ١٠ خُکه چه هر خوک چه وغواړی، هغه ئے آخی او خوک ئے چه لتوی، هغه ئے مومی او خوک چه ور ټکوی، هغه ته دروازه بیرته کیږی. ١١ په تاسو کښے داسے یو پلار هم شته چه زوئے ترے نه ماهی وغواړی او دے ورله مار ورکړی؟ ١٢ او یا چه هغه اگی وغواړی نو دئے ورله لږم ورکړی؟ ١٣ خُکه چه که تاسو هر خومره بد یی خو په دے پوهیږئ چه

خپلو بچو له ښه څيزونه ورکړي نو ستاسو آسماني پلار به څومره زيات هغوي ته
روح القدس ورکړي چه څوک ئې غوښتنه کوي!

عيسى او بعلزبول

متی ۱۲ : ۲۲ - ۲۰، مرقوس ۳ : ۲۰ - ۲۷

۱۴) عيسى د يو داسې سړي نه پيرې لرې کړو چه هغه چارې وو او هر کله چه
دغه پيرې ووتو نو هغه چارې سرې په خبرو شو. خلق په دې حيران شول، ۱۵)
خو ځنو پکښې ووئيل چه ”دئې خو د پيريانو د سردار بعلزبول په مدد پيريان
وياسي.“

۱۶) او نورو د آزمېښت په طور ترې نه څه آسماني نخبه وغوښتله. ۱۷) خو
هغه د هغوي په نيتونو پوهيدو او ورته ئې ووئيل چه ”په هره بادشاهي کښې چه
د ننه مخالفت را اوچت شي نو هغه بربادېږي او په بې اتفاقي کور ړنگېږي. ۱۸)
هم دغه شان که چرې شيطان د خپل ځان نه خلاف شي نو بادشاهي به ئې
څنگه پاتې شي؟ او لکه چه تاسو وايئ چه زه د بعلزبول په مدد پيريان وياسم،
۱۹) نو که چرې زه د بعلزبول په مدد پيريان وياسم نو ستاسو زامن ئې د چا په
مدد وياسي؟ ځکه هم هغوي به ستاسو منصفان شي ۲۰) خو که چرې زه د
خدائې په قدرت پيريان وياسم نو بيا پوهه شي چه د خدائې بادشاهي تاسو ته
نزدې ده.

۲۱) هر کله چه يو زورور وسله کړې سرې د خپل کور ساتنه کوي نو د هغه
کور به په حفاظت وي. ۲۲) خو هر کله چه د هغه نه زيات زورور سرې په هغه
راشي او دئې د قابو لاندې کړي نو هغه د هغه وسله واخلي چه د ده پرې توکل
وي او هر څه ئې تالا کړي او د لوب مال ئې وويشي.

۲۳) هغه څوک چه ماسره نه دې، زما مخالف دې او څوک چه ئې زما سره نه

جمع کوی نو هغه ئے تالترغه کوی.

د یو پیری واپس راتلل

متی ۱۲ : ۴۳ - ۴۵

٢٤ هر کله چه د بنی آدم نه یو پیرے راوژی نو هغه په صحراگانو کبښے ناقلاره
گرخی او د آرام خائے لټوی او هر کله چه هغه داسے خائے ونه مومی نو وائی
چه خه یره هغه کورته به لار شم چه د کوم نه راوتے یم. ٢٥ دغه شان هغه بیرته
لار شی او هغه کور صفا او جارو کرے بیا مومی. ٢٦ بیا دئے لار شی او د
خان سره نور اووه پیریان د خانه زیات خراب راوی او هغه ټول راشی، ورننوزی
او هلته دیره شی او په آخر کبښے د هغه سپری حال د اول نه هم زیات خراب
شی.

د رښتونی برکت

٢٧ هر کله چه عیسی دا خبره کوله په گڼه کبښے یوے بنخے چغے کرے،
”بختوره ده هغه گیده چه ته په کبښے پاتے شوے ئے او هغه سینه بختوره ده چه
تا وروډله!“

٢٨ نو هغه جواب ورکړو، ”نه، بختور هغه دے څوک چه د خدائے کلام آوری
او پرے عمل کوی!“

نخبه غوښتل

متی ۱۲ : ۳۸ - ۴۲

٢٩ هر کله چه خلق عیسی ته راټولیدل نو هغه داسے ووئیل، ”دا یوه بده پیری
ده! دوی نخبه غواری خو یکی یوه نخبه چه دوی ته ورکیدے شی، هغه د یونس

نخبه ده. (۳۰) لکه ځنگه چه یونس د نینوا د خلقو د پاره نخبه شو، دغه شان به ابن آدم د دے پیرئ د پاره نخبه شی. (۳۱) او هر کله چه به د قیامت په ورځ د سهیل ملکه د دے پیرئ د خلقو په خلاف گواهی کوی او دوی به مجرمان ثابت کری، ځکه چه هغه خو د سلیمان د حکمت د اوریدو د پاره د دنیا د بل سر نه راغلی وه، او چه دلته دے، هغه د سلیمان نه هم پیر لوتے دے. (۳۲) د نینوا خلق به هم د دے زمانے د خلقو سره د قیامت په ورځ ودریری او دا پیرئ به مجرمه ثابته کری ځکه چه هغوی د یونس په وعظ توبه گار شول، او څوک چه دلته دے، هغه د یونس نه هم پیر لوتے دے.

د وجود ریا

متی ۵ : ۱۵، ۶ : ۲۲ - ۲۳

(۳۳) هیڅوک هم پیوه په دے غرض نه بلوی چه د اوږی د لاندے ئے کری خو د دے د پاره چه په پیوت ئے کیردی چه هر راتلونکے سرے ریا لیدے شی. (۳۴) ستا د وجود پیوه ستا سترگه ده. هر کله چه ستا سترگه جوړه وی نو ستا ټول وجود به هم ریا وی. هر کله چه سترگه خرابه وی نو ستا په وجود کبسه به تورتم وی. (۳۵) نو بیا پام کوه چه کومه ریا په تا کبسه ده چه هغه تورتم نه وی (۳۶) که چرے ستا په ټول وجود کبسه ریا وی او یو اندام هم په تورتم کبسه نه وی نو درته به داسے ریا وی لکه چه یوه پیوه ستا په وړاندے بلیږی.

د فریسی او د شرعے عالم ملامتول

متی ۲۳ : ۱ - ۳۶، مرقوس ۱۲ : ۳۸ - ۴۰

(۳۷) هر کله چه عیسی خبرے ختمے کرے نو یو فریسی هغه پوږی ته وبللو. هغه د ننه ورغے او کبیناستو. (۳۸) فریسی په دے لیدو حیران شو کله چه هغه د ناوینځلو لاسونو سره خوراک ته کبیناستو. (۳۹) خو مالک هغه ته ووئیل، "تاسو فریسیان د کنډول او رکابئ تش بهر مخ وینځئ خو د ننه تاسو د حرص او

بد کارئ نه پک یئ. (۴۰) آئے کم عقلو! چا چه بهرنئ حصه جوړه کړې ده، آیا هغه د ننه حصه نه ده جوړه کړې څه؟ (۴۱) خو ځئ، هر څه چه په کبښه دی هغه د خیراتی ورکړې شی. گورئ، هر څه ستاسو د پاره پاک دی.

(۴۲) آئے فریسیانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو د باغ د ویلنی او سپیلنی او د هر قسم سبزی عشر خو ورکوئ خو نه د انصاف خیال ساتئ او نه درسره د خدائے مینه شته. په اصل کبښه په کار دا وو چه تاسو په دے هم عمل کولے او هغه مو هم نه پریښولے.

(۴۳) آئے فریسیانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو په عبادت خانو کبښه د مشرئ کرسئ خوبنوئ او په بازارونو کبښه په سلامونو خوشحالیرئ. (۴۴) افسوس! چه تاسو د هغه قبرونو په شان یئ چه نخښه ئے نه معلومیږی او خلق پرے په بے خیالی کبښه د پاسه گرځی.

(۴۵) د دے په جواب کبښه یو د شرعے عالم ووئیل، ”استاذه! ته چه داسه خبرے کوے نو دا زمونږه سپکاوے کوے.“ (۴۶) عیسی ورته ووئیل، ”بے شکه د شرعے عالمانو! ستاسو هم دغه حال دے! ځکه چه تاسو په خلقو بے اندازے بوج وراچوئ ولے په خپله د دے د اوچتولو د پاره یوه گوته قدر هم نه وروپئ. (۴۷) افسوس چه تاسو د هغه نبیانو گنبدونه جوړوئ چه ستاسو پلارونو نیکونو وژلی وو. (۴۸) او تاسو په خپله د خپلو پلارونو نیکونو په کارونو گواهی کوئ، هغوی قتلونه وکړل او تاسو پرے گنبدونه جوړ کړل.

(۴۹) ځکه خو د خدائے حکمت ویلی دی چه زه به نبیان او رسولان درلیرم او په دوئ کبښه به ځنی رپرولے شی او ځنی به ووژلے شی. (۵۰) دغه شان به د دنیا د پیدایښت نه د ټولو نبیانو د توائے شوو وینو جواب د دے پیږئ نه وغوښتلے شی، (۵۱) د هابیل د وینے نه د زکریاه تر وینے پورے څوک چه د قربانگاه او د خدائے د کور د کوټے په مینخ کبښه ووژلے شو. زه تاسو ته وایم چه دا پیږئ

به د دے ټولو جواب ورکوی.

٥٢) ائے د شرعے عالمانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو د علم کُنجانے قبضه کړی دی، تاسو په خپله هم داخل نه شوئ او څوک چه داخلیدل، هغه مو هم نه پرېښول!

٥٣) کله چه عیسی د کوره بهر شو نو فریسیانو او د شرعے عالمانو دا کوشش وکړو چه سخت ټیل جوړ کړی او د ده نه بهی واره بهی واره ټپوسونه وکړی. ٥٤) او په دے انتظار وؤ چه هغه په خپلو خبرو کبسه راگیر کړی.

د منافقت خلاف خبردارے

متی ١٠ : ٢٦ - ٢٧

١٢) په دے دوران کبسه د زرگونو خلقو گڼه جوړه شوے وه او داسے جقه شوی وه چه خلق په یو بل ورختل. نو عیسی اول خپلو مُریدانو ته خبرے شروع کړے چه ”د فریسیانو د خمبیرے نه ځان ساتئ! زما مطلب د هغوی د منافقت نه دے. ٢) داسے هیڅ پټ شئے نشته چه هغه به څرگند نه کړے شی او داسے هیڅ خیز نامعلومه نشته چه هغه به ونه پیژندلے شی. ٣) نو هر هغه څه چه تاسو په تورتم کبسه وایئ، هغه به په رڼا ورغ واوریدلے شی او هغه څه چه تاسو په بندو دروازو یو بل ته په غوږ کبسه وئیلی دی، هغه به د کوټے د چته په چغه واورولی شی.

د چا نه ویریدل

متی ١٠ : ٢٨ - ٣١

٤) ائے زما دوستانو! زه تاسو ته دا وایم، د هغه چا نه مه ویریرئ څوک چه وجود وژنی خو د هغے نه پس نور هیڅ نه شی کولے. ٥) زه به تاسو خبردار

کرم چه دَ چا نه ویره په کار ده. د هغه نه ویریری څوک چه د وژلو نه پس دوزخ ته د اچولو طاقت هم لری. زه تاسو ته وایم چه له هغه نه ویره کوئ!

۶ ولې پینځه چنچنې په دوو پیسو نه خرڅیری څه؟ او بیا هم خدائې په دوئ کبښې یوه هم نه هیروی. ۷ لا د دې نه سیوا ستاسو د سر ټول وپښته هم شمارلی شوی دی. هیڅ ویره مه کوئ، تاسو د بې شماره چنچنو نه زیات قیمتی یئ!

د بنی آدمو په مخ کبښې د عیسی اقرار

متی ۱۰ : ۳۲-۳۳، ۱۲ : ۳۲، ۱۰ : ۱۹-۲۰

۸ زه تاسو ته دا وایم چه هر هغه څوک چه د خلقو په مخکښې زما اقرار کوئ نو ابن آدم به هم د خدائې د فرښتو په مخکښې د هغه اقرار کوئ. ۹ خو څوک چه د بنی آدمو په وړاندې زما نه منکریری نو د خدائې د فرښتو په مخکښې به د هغه نه انکار وشي.

۱۰ هر هغه څوک چه د ابن آدم بر خلاف څه خبره وکړی نو هغه به معاف کړی شی، خو څوک چه د رُوح القدس بر خلاف کُفر ووائی نو د هغه د پاره به هیڅ معافی نه وی.

۱۱ هر کله چه تاسو د عبادت خانو او د حاکمانو او د اختیار د خاوندانو په وړاندې راوستې شی نو په دې اندیښنه مه کوئ چه تاسو به د دوئ په وړاندې په خپله صفائی کبښې څه وایئ. ۱۲ کله چه وخت راشی نو رُوح القدس به په خپله تاسو ته په هغه ساعت وښائی چه څه وئیل په کار دی.

د نادان مالدار مثال

۱۳) په گڼه کښې یو سپری عیسی ته ووئیل، ”أستاذہ! زما ورور ته ووايه چه زما سره د میراث ویش وکړی.“ ۱۴) هغه جواب ورکړو چه ”سړیه! زه چا ستاسو مُنصف او ثالث مُقرر کړې یم؟“ ۱۵) بیا هغه خلقو ته ووئیل، ”خبردار شی! د هر قسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چه که د یو سپری سره پیر زیات مال هم وی خو دولت د هغه ژوند نه شی زیاتولې.“

۱۶) او بیا ورته عیسی دا مثال پیش کړو چه ”یو مالدار سپرې وو چه په مزکه کښې ئې ښه فصل وشو. ۱۷) هغه د ځان سره ووئیل، ما ته څه کول پکار دی؟ ما سره خو دومره ځائې هم نشته چه دا غله په کښې انبار کړم. ۱۸) هغه ووئیل چه زه به داسې وکړم چه خپلې خمبې به ونروم او لوائې به ئې جوړې کړم او په هغې کښې به خپله ټوله غله او نور څیزونه سمبال کړم. ۱۹) او بیا به ځان ته ووايم، سړیه! پیر ښه ښه څیزونه دومره چه د کلونو پورې د پیرې گذاره کبړی د جمع کړل، اوس د آرام ژوند تیرو، خوره څښه او مزې کوه! ۲۰) خو خدائې هغه ته ووئیل، ائې کم عقله! هم په دې شپه به د ساه وخیژی. تا چه خپل دولت جمع کړو، دا به اوس د چا شی؟

۲۱) دا د هغه سپری مثال دې چه د ځان د پاره دنیا راټوله کړی خو د خدائې په نزد غنی نه دې.“

انديښنه او پریشانی

متی ۶ : ۲۵ - ۳۴، ۶ : ۱۹ - ۲۱

۲۲) هغه خپلو مُريدانو ته ووئیل، ”ځکه زه تاسو ته دا وایم چه د ځان د پاره دا انديښنه مه کوئ چه څه به خورو یا څه به آغوندو. ۲۳) ځکه چه ژوندون د پوپئ او وجود د جامې نه غوره دې. ۲۴) مارغانو ته لږ پام وکړئ چه نه خو کړی او نه ریبی، نه ئې کوټې شته، نه خمبې، خو بیا ئې هم خدائې ساتی! تاسو د مارغانو نه پیر زیات غوره یئ! ۲۵) په تاسو کښې داسې یو هم څوک شته چه

تش په اندېښنو خپل عمر لږ ساعت زياتولې شي؟ (۲۶) كه چرې تاسو په ټولو كېښې يو معمولي كار هم نه شئې كولې نو بيا د نورو سودا ولې آخستي يئ؟ (۲۷) سوسنو ته پام وكړئ، هغوئ نه خو خوارى كوى او نه وريشى، خو بيا هم زه تاسو ته وایم چه سليمان سره د خپلې ټولې دېدې د هغوئ په شان ښايسته جامه نه وه آغوستې. (۲۸) خو كه خدائې د ميدان وابتو ته دا قسم جامه وركوى كوم چه نن په پټو كېښې راټوكېږي او صبا په تئور كېښې اچولې شي، نو آئې كم ايمانو، هغه به تاسو په څومره ښايسته لباس پټوى.

(۲۹) آئې كم ايمانو! نو ځكه تاسو د خوراك څښاك د پاره لټون مه كوى، تاسو دا فكر مه كوى. (۳۰) ځكه چه د دنيا نور قومونه د دې څيزونو لټون كوى خو ستاسو داسې پلار دې چه هغه ستاسو د حاجتونو نه ښه خبر دې. (۳۱) تاسو د هغه د بادشاهت لټون كوى نو دا څيزونه به هم ومومئ.

(۳۲) آئې وركوتې رمې! مه وپېږئ! ځكه چه ستاسو د پلار دا خوبه ده چه تاسو له بادشاهي دركړي. (۳۳) خپل هر څه خرڅ كړئ او خيرات وركړئ او د ځان د پاره داسې بټوې تيارې كړئ چه هيڅكله نه زپېږي او په آسمان كېښې داسې خزانې چه نه تمامېږي، چرته چه غل ورنزدې كيدې نه شي او نه ئې چينجى خورى. (۳۴) ځكه چه چرته چه ستاسو خزانه وى هلته به ستاسو زړه هم وى.

بیدار نوکران

(۳۵) ملاگانې تړلې او پيوې بلې، (۳۶) د هغو سړو په شان شى څوك چه د خپل مالک د واده د پوږئ نه بيرته د راتلو په انتظار وى د دې د پاره چه هغه څه وخت راشي، ور وټكوى نو چه ئې سمدستي ورته بيرته كړي. (۳۷) هغه خادمان بختور دى چه مالک ئې د راتلو په وخت بيدار څوكيدار وويني! زه تاسو ته دا وایم، هغه به خپله ملا وټري، دوى به خوراك ته كېښينوى او هغه به راشي د دوى

خدمت به کوی. (۳۸) خو که هغه نیمه شپه وی او که د سحر صبا کیدو وخت، هر کله چه هغه راشی او دغسه بیدار ئے ووینی نو دوی بختور دی! (۳۹) او یاد لرئ که چرے د کور مالک د دے نه خبر وئے چه غل به خه وخت راخی نو هغه به هیڅکله هم دئے په خپل کور کبښے کنډر کولو ته پریښے نه وو. (۴۰) بیا نو خان تیار ساتئ ځکه چه ابن آدم به په داسے وخت کبښے راخی چه ستاسو په گمان کبښے به هم نه وی.

(۴۱) پطروس ووئیل چه ”مالکه! ته دا مثال یواځے مونږ ته وائے او که دا ټولو ته؟“ (۴۲) مالک ورته ووئیل چه ”ښه، بیا هغه ایماندار او هوبنیار سرے کوم یو دے، چه مالک ئے خپل ناظر مقرر کړی چه د خدمت گارانو انتظام په لاس کبښے واخلي او په مقرر وخت هغوی ته د غلے برخه ورکوی؟ (۴۳) بختور دے هغه نوکر چه د مالک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وی! (۴۴) زه تاسو ته دا وایم چه مالک به هغه د خپل ټول جائیداد مختار کړی. (۴۵) خو که هغه نوکر د خان سره دا ووائی چه بویه چه مالک راخی او د نوکرانو او وینځو په وهلو ټکولو لاس پورے کړی او خوری څښی او په نشه کبښے وی، (۴۶) نو بیا به ئے مالک په داسے ورغ راشی چه د هغه په خیال کبښے به هم نه وی او په داسے وخت کبښے چه هغه ته به نه وی معلوم او هغه ته به سخته سزا ورکړی او دغه شان به هغه په بے ایمانانو کبښے شمار لے شی.

(۴۷) خو هغه نوکر چه د خپل مالک په طبیعت پوهیږی خو بیا هم د هغه په مرضی عمل ونه کړی، هغه به بدے بدے کروړے وخوری. (۴۸) خو هغه په دے نه وو خبر او د وهلو لایق کارونه ئے وکړل هغه به هم ووهلے شی خو دومره زیات نه. کوم سرې ته چه زیات خه ورکړے شوی وی د هغه نه به زیات غوښتلے کيږی او څومره زیات چه چاته خه سپارلی شوی وی، هومره زیات به د هغه نه غوښتلے شی.

د عیسیٰ پہ وجہ بیلٹون

متی ۱۰ : ۳۴ - ۳۶

﴿۴۹﴾ زہ دے لہ راغلی یم چہ پہ مزکہ اور پورے کرم او زہ دا غوارم چہ دا د مخکبے نہ بل وی! ﴿۵۰﴾ زہ بہ د یوے بیتسمے نہ تیریرم او پہ ما تر هغے وختہ خومرہ لوئے بوج دے تر خو چہ زہ د دے نہ تیر شوے نہ یم! ﴿۵۱﴾ ولے تاسو دا فرض کری دی چہ زہ پہ دے دنیا امن خورولو لہ راغلی یم؟ نہ، بے شکہ زہ دلته بیلٹون راوستو لہ راغلی یم. ﴿۵۲﴾ حکہ چہ د دے نہ پس بہ پہ یو کور کبے پینخہ تنہ بیل بیل شی، درے د دوؤ خلاف او دوہ د دریو خلاف، ﴿۵۳﴾ پلار د زوئے خلاف او زوئے د پلار، مور د اور خلاف او اور د مور، خوابے د انبرور خلاف او انبرور بہ د خوابے خلاف وی.“

وخت پیژندل

متی ۱۶ : ۲ - ۳

﴿۵۴﴾ عیسیٰ خلقو ته دا ہم ووئیل، ”هر کله چہ تاسو نمر پریواتہ طرف ته ورئے پہ راپورته کیدو وویئے نو تاسو سمدستی وایی چہ باران راتلونکے دے او باران کپری. ﴿۵۵﴾ او هر کله چہ باد د سهیل د طرفه وی نو تاسو وایی چہ د گرمی چپہ راتلونکے ده او ہم دغسے وشى. ﴿۵۶﴾ تاسو خومرہ منافقان یئ! تاسو د مزکے او د آسمان دا بشکاره نخبے پیژئی نو بیا تاسو خرنگه د هغے مقرر کرے وخت نہ پیژئی؟

د خپل مدعی سره صلح

متی ۵ : ۲۵ - ۲۶

﴿۵۷﴾ او بیا تاسو پہ خپله د خان د پاره سمے فیصلے ولے نہ شی کولے چہ تاسو لہ خہ کول پکار دی؟ ﴿۵۸﴾ هر کله چہ تاسو د خپل مدعی سره عدالت ته

روان یئ نو دا کوشش کوئ چہ پہ لارہ لارہ د ہغہ سرہ صلح وکریئ. گنی ہغہ بہ تاسو مُنصف تہ پیش کری اؤ مُنصف بہ تاسو سپاہی تہ حوالہ کری اؤ سپاہی بہ مو قید تہ واچوی. (۵۹) زہ تاسو تہ دا وایم چہ تاسو بہ تر ہغے خلاص نہ شئ تر خو چہ مو پیسہ پیسہ پور پرے کرے نہ وی.

توبہ گار کیدل یا ہلاک کیدل

۱۳ (۱) ہم پہ دغہ وخت کبنے خنے داسے کسان موجُود وُو چہ ہغہ ئے د گلیلیانو پہ باب کبنے خبر کرو د چا وینہ چہ پیلطوس پہ قُربانو کبنے گدہ کرے وہ. (۲) عیسیٰ ہغوی تہ جواب ورکرو، ”ولے ستاسو دا خیال دے چہ پہ کُمو گلیلیانو چہ دا زیاتے وشو، ہغوی د نورو گلیلیانو نہ زیات گُناہ گار وُو خہ؟ (۳) زہ تاسو تہ وایم چہ ہغوی نہ وُو خو کہ تاسو ہم توبہ گار نہ شئ نو ستاسو تُولو بہ دغہ انجام وی! (۴) یا ہغہ اتلس کسان چہ پہ شیلوخ کبنے پرے برج راونریدو اؤ دوی ترے لاندے مرہ شول، ستاسو دا خیال دے چہ ہغوی پہ بیت المقدس کبنے د اوسیدونکو تُولو خلقو نہ زیات گُناہ گار وُو؟ (۵) زہ تاسو تہ دا وایم چہ دوی نہ وُو خو کہ تاسو توبہ گار نہ شوی نو ستاسو د تُولو بہ ہم دغہ انجام وی!“

د بے میوے اینخر د ونے مثال

(۶) عیسیٰ دا مثال ووئیلو چہ ”د یو سری د انگورو پہ باغ کبنے د اینخر یوہ ونہ ولاہہ وہ. ہغہ پہ دے کبنے میوے لتُولو لہ راغے خو ہیخ ئے پہ کبنے ونہ مُوندل. (۷) نو ہغہ باغوان تہ ووئیل، گورہ، د تیرو دریو کالو راسے زہ پہ دے اینخر کبنے د میوے پہ طمع راخُم خو ہیخ پہ کبنے نہ وی. پرے ئے کرہ! دے ہسے مزکہ ولے نیولے دہ؟ (۸) خو ہغہ جواب ورکرو، صاحبہ! سر کال ئے پریردہ چہ زہ ورتہ خائے جوہ کریم او سرہ ورتہ ورکرم. (۹) کہ پہ راتلونکی

موسم کبئی ئے میوه و نیوله نو بنهٔ په بنهٔ، گنی بیا ئے وباسه.

د سبت په ورخ د یوے یتے بنخے روغول

۱۱) د سبت په یوه ورخ عیسیٰ په عبادت خانے کبئی تعلیم ورکولو. ۱۱) نو یوه بنخه وه چه د اتلسو کالو راسے پیریانو نیولی وه او بے حاله کرے ئے وه او ملا ئے ورله داسے کبه کرے وه چه نیغیده نه شوه. ۱۲) هر کله چه عیسیٰ هغه ولیده نور او وئی بلله او ورته ئے ووئیل، ”ته د خپل تکلیف نه خلاصه شوے!“ ۱۳) او بیا ئے خپل لاسونه په هغه کینبول، نو سمدستی هغه نیغه شوه او د خدائے ثنا ئے ووئيله.

۱۴) خو د عبادت خانے مشر د سبت په ورخ د عیسیٰ د روغولو په عمل خفه شو او موجودو خلقو ته ئے ووئیل چه ”د کار د پاره شپږ ورخے مقررے وی، راختی او په هغه کبئی صحت مومی خو د سبت په ورخ نه!“

۱۵) مالک هغه ته په جواب کبئی ووئیل، ”تاسو خهٔ منافقان یی! په تاسو کبئی یو بندی کس هم داسے شته خوک چه د سبت په ورخ خپل غوائی یا خر د اخور نه نه پرازی او اوبو له ئے نه بیائی. ۱۶) او دلته دا بنخه د ابراهیم لور ده چه د اتلسو کالو راسے شیطان ترلے وه نو د هغه د پاره دا بده خبره وه چه د سبت په ورخ د هغه قید نه خلاصه کرے شی؟“ ۱۷) د هغه په دے خبرو د هغه ټول مخالفین لولپه شول او د خلقو هغه گنه د ده په دے عجیبه کارونو پیره خوشحاله شوه.

د شرمو د تخم او د خمبیرے مثالونه

متی ۱۳ : ۳۱ - ۳۲، مرقوس ۴ : ۳۰ - ۳۲، متی ۱۳ : ۳۳

۱۸) عیسیٰ ووئیل چه ”د خدائے بادشاهی په خهٔ شان ده؟ زه د دے تشبیه د خهٔ

سرہ ورکرم؟ ﴿١٩﴾ دا د شِرمو د تْخَم په مِثال ده چه يو سړى واخستو او په خپل باغ کبښے ئے وکرلو او چه بُوْتے ئے راوتوکيدو نو لکه د ونے په رنگ لوتے شو او مرغی به راتلے او په خانگو کبښے به ئے کبښناستے.

﴿٢٠﴾ هغه بيا دا ووئيل، ”د خُدائے د بادشاهي مِثال زه د خه سره ورکرم؟ ﴿٢١﴾ دا په مِثال د خمبیرے ده چه يوے بښے واخسته او په دريو اوږو اوږو کبښے ئے واچوله او ټول ئے پرے خمبیره کرل.“

تنګه دروازه

متی ٧ : ١٣ - ١٤ ، ٢١ - ٢٣

﴿٢٢﴾ عيسى په کلو او بناړيو تيريدو او بيت المقدس ته په لاره ئے خلقو ته خائے په خائے تعليم ورکوو. ﴿٢٣﴾ يو کس ترے تپوس وکړو، ”مالکه! ولے صرف يو خو تنه به بچ کولے شي؟“

نو هغه ورته په جواب کبښے ووئيل، ﴿٢٤﴾ ”زور ولگوي چه له تنګے دروازے نه ور د ننه شے خکه چه زه درته دا وایم چه پير به د ننوتو کوشش کوي خو د دے جوګه به نه وی. ﴿٢٥﴾ خو هر کله چه د کورمالک يو ځل پورته شو او دروازه ئے بند کړه نو که تاسو بهر ولاړ یئ او دروازه ټکوي او دا وایئ چه مالکه! مونږ د ننه پرېرده! خو هغه به تش دغه جواب درکړی چه زه خبر نه یم چه تاسو د کوم خائے یئ! ﴿٢٦﴾ نو بيا به تاسو دا وایئ چه مونږ تا سره خوړلی څښلی دی او زمونږ په کوڅو کبښے د تعليم ورکړے دے! ﴿٢٧﴾ خو هغه به دا سر دوباره وائی چه زه تاسو ته دا وایم چه زه خبر نه یم چه تاسو د کوم خائے یئ. تاسو ټول زما نه لرے شے! تاسو ټول بد کاران یئ! ﴿٢٨﴾ هلته به بيا ژاړئ او غابښونه به چيچئ خکه چه تاسو به وینئ چه ابراهيم، اسحاق او يعقوب او نور ټول پيغمبران د خدائے په بادشاهي کبښے دی خو تاسو بهر غورزولي شوي یئ! ﴿٢٩﴾ خلق به د نمر خاتة، نمر پريواته او قطب او سهيل نه راځي چه د خدائے د بادشاهي په

دعوت کنبے شریک شی. (۳۰) اُو حنی هغه چه اوس خو وروستی دی، هغوی به دَ ټولو نه وړومی وی اُو هغه چه اوس مخکبے دی هغوی به دَ ټولو دَ وروستو وی.

دَ بیتُ المُقدس په باب کنبے ویر

متی ۲۳ : ۳۷ - ۳۹

(۳۱) په هم دغه وخت یو خو فریسیان راغلل اُو عیسی ته ئے ووئیل چه ”ته دَ دے ځایه ووزه اُو لار شه ځکه چه هیرودیس ستا دَ وژلو نیت کړے دے.“

(۳۲) خو هغه جواب ورکړو، ”لار شی اُو هغه لومبرے ته ووايئ چه واؤره! نن اُو صبا به زه پیریان ویاسم اُو دَ روغولو کار به کوم اُو په دریمه ورځ به خپل کمال ته ورسم. (۳۳) بیا هم پکار دی چه زه نن اُو صبا په خپله لاره یون وکړم اُو په بله ورځ هم، ځکه چه دَ نبی دَ پاره دا ناممکنه ده چه هغه دَ بیتُ المُقدس نه بغیر په بل ځایه کنبے مړ شی.

(۳۴) ائے بیتُ المُقدس، بیتُ المُقدس! هغه بنارئے چه نبیان وژنې اُو رسولان سنگساروے چه تا ته رالیږلے کیري! څومره ځله ما دا وغوښتل چه ستا بچی داسے راغونډ کړم څنگه چه یوه چرگه خپل چرگوری دَ خپلو وزرو لاندے کوی، خو تا زه دے ته پرے نه بنودلم! (۳۵) وگوره! وگوره! ستا کور تا ته خوشے پاتے کیري اُو زه تا ته دا وایم چه ته به ما تر هغے ونه وینے تر څو چه ته دا ونه وایئے چه ”مبارک دَ وی هغه چه دَ ځدائے په نوم راځی.“

دَ جهوله مرض سرے روغول

۱۴ (۱) دَ سبت په ورځ عیسی دَ یو مشر فریسی په کور کنبے پوډی خورلو له ورغے اُو هغوی هغه ته په غور کتل. (۲) هلته دَ هغه په وړاندے یو سرے وو

چه ورته جهوله مرض وو. (۳) عیسی د شرعے د عالمانو او فریسیانو نه پوښتنه وکړه چه ”د سبت په ورځ روغول روا دی او که نه؟“

(۴) هغوی هیڅ ونه وئیل نو عیسی هغه سرې بوتلو، روغ ئے کړو او رخصت ئے کړو. (۵) بیا عیسی هغوی ته مخ راواړولو او وئے وئیل، ”که چرې په تاسو کبښے د یو سرې خر وی یا ئے یو غوائی وی او هغه په کوهی کبښے پریوزی، ولے هغه به ئے د سبت په ورځ سمدستی نه راوباسی؟“

(۶) نو د هغوی سره د دے هیڅ جواب نه وو.

د کوربه او میلنو د پاره نصیحت

(۷) کله چه عیسی دا وکتل چه میلنو څنگه د عزت ځایونه لټول نو هغه هغوی ته دا مثال تیر کړو، (۸) ”که چرې تاسو څوک د واده پوښی ته وغواړی نو د عزت په ځائے مه کبښئ. کیدے شی چه ستاسو نه څوک زیات عزتمند رابللے شوے وی. (۹) نو کوربه به راشی او تاسو ته به ووائی چه دے سرې ته خپل ځائے پرېرده او بیا به ته په هغه وخت پیر کچه شے کله چه ته د ټولو نه وروستو کبښئ. (۱۰) هر کله چه تا ته بلنه درکړے شی نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو کبښئ ځکه چه کله چه کوربه راشی نو هغه به درته ووائی، زما آشنا! وړاندے راشه. نو ستا ټول ملگری میلمانه به ستا د هغه عزت تماشا وکړی، کوم چه تا ته درکړے شو. (۱۱) ځکه چه هر هغه څوک چه ځان اوچتوی، هغه به غریب کړے شی او هر هغه څوک چه ځان غریب کړی، هغه به اوچت کړے شی.“

(۱۲) بیا عیسی خپل کوربه ته ووئیل، ”هر کله چه ته د غرمے یا ماښام د پوښی د پاره څوک راغواړے نو خپلو دوستانو، وروڼو، عزیزانو او ماړو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه ځکه چه هغوی به هم بیا تا ته بلنه درکړی او بدل به د خلاص کړی.

١٣) خو هر کله چه ته دعوت کوي نو غريبان، شل گوډ اوړانده راوبله، ١٤) او دغه شان خوشحالي مومه، ځکه چه د هغوي سره د بدل د راگرزولو هيڅ ذريعه نشته، خو د صادقانو په قيامت کبسي به ته خپل اجر مومي.

د لويي ميلستيا مثال

متي ٢٢: ١-١٠

١٥) په موجودو خلقو کبسي يو کس د دې په اوړيدو عيسي ته ووييل، ”بختور دې هغه څوک چه د خدائي په بادشاهي کبسي به په ميلستيا کبسي گډون وکړي!“

١٦) عيسي جواب ورکړو، ”يو سړي د يوي لويي ميلستيا بندويست کړي وو او گڼ خلق ئي رابلي وو. ١٧) د پويي په وخت هغه خپل نوکر په ميلنو پسې واستولو او ورته ئي ووييل، مهرباني وکړي، هر څيز تيار دې، راشي! ١٨) خو هغوي هر يو څه نه څه بهانه وکړه. وړومي ووييل، ما څه لږه غوندي مزکه آخستي ده، زه ځم چه هغه وگورم. نو مهرباني وکړه، ما به معاف کړي. ١٩) دويم ووييل، ما پينځه قلبې غوايان آخستي دي، زه ځم چه هغوي جوت کړم. نو مهرباني وکړه، ما معاف کړه. ٢٠) بل ووييل، ما اوس اوس واده کړي دې، په دې وجه درتلي نه شم.

٢١) کله چه نوکر بيرته راغې نو دا هر څه ئي مالک ته ووييل. د کور مالک په غصه شو او هغه ته ئي ووييل چه زر د بنار کوڅو او بازارونو ته ووزه او خواران، مسکينان، شل گوډ اوړانده راټول کړه او رائې وله. ٢٢) نوکر ووييل، صاحبه! ستا حکم په ځاي کړي شو خو بيا هم ځاي شته. ٢٣) مالک ورته جواب ورکړو چه لار شه او لويو لارو کوڅو ته ووزه او خلق په منت سره راوله ځکه چه زه خپل کور پک ليدل غواړم. ٢٤) خو دا درته وایم چه هغه چه رابلي شوي وو په هغو کبسي به يو تن هم دا پويي ونه ځکي.

د عيسى د مريدئ قيمت

متی ۱۰ : ۳۷ - ۳۸

۲۵) یو ځل چه یوه لویه گڼه د عیسی سره وه، هغه هغوی ته مخ راواړولو او ورته ئی ووئیل، ۲۶) ”هغه څوک چه ما له راځی او که هغه د خپل مور، پلار، بنځی، بچو، ورونیو، خویندو او د خپل ځان سره کینه نه لری نو هغه زما مريد کیدي نه شی. ۲۷) او کوم سرې چه خپله سولئ په خپله نه پورته کوی او په ما پسې نه راځی، هغه زما مريد کیدي نه شی.

۲۸) آیا په تاسو کبڼی داسې څوک شته چه هغه به یو بُرج ودانول غواړی او د خرڅ دا اندازه به د آگاهو نه نه لگوی چه هغه ئی سر ته رسولی شی او که نه؟ ۲۹) گنی که چرې هغه د دې بنیادونه ایښی وی او بیا ئی سر ته نه شی رسولی نو ټول لیدونکی به ورپورې خدا گانې کوی. ۳۰) هغوی به وائی چه ده ته گورئ چه کار ئی شروع کړو او سر ته ئی ونه رسولو!

۳۱) یا کوم بادشاه به داسې وی چه هغه به د بل بادشاه سره د جنگیدو نه وړاندې دا اندازه نه لگوی چه د لسو زرو کسانو سره زه د هغه بادشاه مقابلې کولې شم څوک چه د شلو زرو کسانو سره په ما حمله کوی؟ ۳۲) او که هغه نه شی کولې نو د حملې نه پیر مخکښی به هغه خپل قاصد واستوی او د صلح په شرطونو به فیصله وکړی. ۳۳) هم دغه شان په تاسو کبڼی یو کس هم تر هغې زما مريد کیدي نه شی تر څو چه هغه خپل هر څه پریښی نه وی.

بے خونده مالگه

متی ۳ : ۱۵، مرقوس ۹ : ۵۰

۳۴) مالگه ښه څیز دے، خو که مالگه په خپله بے خونده شی نو بیا به د هغې خوند په څه راوی؟ ۳۵) بیا دا نه په مزکه او نه په پیران په کارپړی، دا بس د

عبث غورزولو ده. که دَ چا غورُونه دَ اُوریدو وی نو هغه دِ واؤری!“

دَ ورکے شوے گپے مثال

متی ۱۸ : ۱۲ - ۱۴

۱۵ (۱) ٓول محصُولچیان اُ وُ نور بدکاره خلق راغونډ وُ چه دَ عیسیٰ خبرے واؤری. (۲) خو فریسیانو اُ دَ شرعے عالمانو په خپلو کبنے گُوریدل شروع کړل اُ وئے وئیل، ”دا سرے خو گُناه گارانو ته هر کلے وائی اُ ورسره خوراک هم کوی!“ (۳) نو عیسیٰ ورته دا مثال تیر کړو،

(۴) ”که چرے په تاسو کبنے دَ یو تن سره سل گپے وی اُ یوه ترے ورکه شی نو ولے هغه به دغه نورے یو کم سل صرف تر هغے په ورشو کبنے خوشے پرے نه ردی تر خو چه ئے هغه یوه مُوندلے نه وی؟ (۵) اُ په هغه وخت به هغه خومره خوشحاله وی اُ هغه به دا خپلو اوږو ته پورته کړی، (۶) اُ کور ته به لاړ شی چه خپل دوستان اُ گاوندیان راغونډ کړی اُ ورته په چغه ووائی، ماسره په خوشحالی کبنے شریک شی! ما خپله ورکه گپه بیا مُونده! (۷) دغه شان زه تاسو ته وایم چه په آسمان کبنے هم دا رنگ دَ یو گُناه گار په توبه گار کیدو بے حسابه خوشحالی کبړی، په نسبت دَ هغه یو کم سلو صادقانو چه دَ توبے حاجت نه لری.

دَ ورکے شوے سکے مثال

(۸) یا دا چه که دَ یوے بنځے سره لس دَ سپینو زرو سکے وی اُ یوه ترے ورکه شی. آیا هغه پيوه نه بلوی، کور نه جارو کوی اُ دَ کور گُوت گُوت تر هغے نه لټوی تر خو چه ئے مُوندلے نه وی؟ (۹) هر کله چه ئے ومومی نو خپلے سهیلے اُ گاوندیانے راټولے کړی اُ ورته وائی چه زما سره خوشحالی وکړی

حُكّه چه ما خپله وركه سكه بيا مُونده! (۱۰) هم په دغه جوړ زه تاسو ته وایم چه د یو گناه گار په توبه گار كیدو د خدائے په فرستو كېنې هم دغه شان خوشحالی كېږی.

د ورك شوی زوی مثال

(۱۱) عیسی بیا ووئیل چه ”د یو سړی دوه زامن وو. (۱۲) او كشر ئے خپل پلار ته ووئیل، پلاره! زما برخه جائیداد ما ته راوسپاره. نو پلار خپل جائیداد په هغو وویشلو. (۱۳) لږه موده پس هغه كشر زوی ئے خپل ټول جائیداد خرڅ كړو، پیسے ئے پرے نغده كړے او چرته لرے وطن ته لاړو او هلته ئے خپل مال په بد چلنی دُوره كړو، (۱۴) او هر څه ئے ضائع كړل. كله چه په هغه وطن سخت قحط راغے او هغه ته ئے هم تاؤ ور ورسیدو، (۱۵) نو هغه لاړو او د هغه ملك د یو زمیندار سره نوكر شو او هغه هغه خپل پتی ته واستولو چه خنزیران وڅړوی. (۱۶) د هغه پیر زړه كیدو چه د هغه پلو نه گیده پكه كړی كوم چه به دے خنزیرانو خوړل خو هیچا هم هغه ته دا نه وركول. (۱۷) بیا هغه په هوش كېنې شو او وئے وئیل، زما د پلار څومره نوكران د خپل ضرورت نه زیاته پوپئ لری او زه یم چه دلته د لوږمې مرم! (۱۸) زه به لاړ شم خپل پلار ته به ووايم چه پلاره! زه هم د خدائے او ستا په مخكېنې گناه گار یم. (۱۹) نور زه د دے قابل نه یم چه ته ما ته خپل زوئے ووائے، ما ته د خپلو نوكرانو په شان شماره. (۲۰) او په دے نیت هغه د خپل پلار كور ته روان شو.

خو لا هغه پیر لرے وو چه د پلار نظر پرے پریوتو او زړه ئے پرے وسوزیدلو. هغه وردو كړو او ور تر غاړه وتو او كېنل ئے كړو. (۲۱) خو زوی ووئیل، پلاره! زه د خدائے او ستا په مخكېنې گناه گار یم. پس د دے زه ستا د زوی بللو لایق نه یم. (۲۲) خو پلار ئے خپلو نوكرانو ته ووئیل، زر شی! زما غوره چوغه راوړئ او ده ته ئے ورواغوندئ او گوته ور په لاس كړئ او خپلئ ور په پښو كړئ. (۲۳)

یو څوږب سخے راولی اؤ حلال ئے کری اؤ راحی چه خوشحالی وکړو! (۲۴)
ځکه چه زما دا مړ زوئے بیا راژوندے شو، دئے خو ورک شوے وو اؤ بیا
موندے شو. اؤ دغه شان خوشحالی شروع شوه.

(۲۵) مشر زوے ئے په دغه وخت کبښے په پتی کبښے وو اؤ چه واپس راتلو اؤ
کور ته رانزدے شو نو هغه د ساز اؤ گډا آواز واوړیدلو. (۲۶) هغه یو نوکر راوبللو
اؤ تپوس ئے ترے وکړو چه دا څه چل دے؟ (۲۷) نوکر ورته ووئیل، ستا ورور
کورته راغله دے اؤ ستا پلار څوږب سخے حلال کړے دے ځکه چه هغه ئے
روغ رمټ بیا موندلے دے.

(۲۸) خو مشر زوے غصه شو اؤ کور ته د ننوتو نه ئے انکار وکړو. د هغه پلار
بهر راغے اؤ هغه ئے په خبره پوهه کړو. (۲۹) خو هغه ورته په جواب کبښے
ووئیل، دا دومره کالونه ما ستا څومره تابعداری کړے ده اؤ کله مے هم ستا د
حکم نه مخ نه دے اړولے اؤ تا ما ته کله هم یو ورغومے قدر نه دے راکړے چه
ما پرے خپلو دوستانو ته میلستیا کړے وئے! (۳۰) خو چه اوس ستا دا زوئے
راغے چه ستا مال ئے په ډمو والوزوو نو تا هغه ته څوږب سخے حلال کړو!
(۳۱) پلار ئے ووئیل، زما زویه! ته خو مدام ما سره یئے اؤ څه چه زما دی هغه
ټول ستا دی. (۳۲) نو په دے بښه ورغ به مونږ خوشحالی ولے نه کوو؟ ستا دا
ورور مړ وو اؤ بیا راژوندے شو، دئے ورک وو اؤ بیا وموندے شو.

د بد دیانته ناظر مثال

۱۶ (۱) عیسیٰ خپلو مريدانو ته ووئیل چه ”یو دولتمند سپری ته د هغه د ناظر
په سر چا شکایت وکړو چه هغه ستا مال بربادوی. (۲) نو هغه هغه راوبللو اؤ
ورته ئے ووئیل، دا ستا په حقله زه څه خبرے اؤرم؟ خپل حساب کتاب راوړه
ځکه چه د دے نه پس به ته زما ناظر نه یئے. (۳) ناظر د خان سره ووئیل، زما

دا نائیک چه مے د نوکری نه ویاسی نو اوس به زه خه کوم؟ زه خو دومره تکره نه یم چه خاورے وکنم او نه خیر غوبسته شم خکه چه شرمیرم. (۴) اوس پوهه شوم چه ما ته خه کول په کار دی! کله چه مے دئے د نوکری نه لرے کری نو داسے خوک به وی چه ما په کور کبسه وساتی. (۵) هغه د خپل مالک قرضداری خان خان له راوبلل او ورومبی ته ئے ووئیل چه زما د مالک په تا خومره قرض دے؟ (۶) هغه جواب ورکړو، د بشونه سل اوږی تیل. هغه ورته ووئیل چه دا ستا کهاته ده، کبینه او زر ئے پنخوس ولیکه. (۷) بیا ئے بل ته ووئیل، او په تا خومره پور پاتے دے؟ هغه ورته ووئیل، سل بوجی غنم. هغه ورته ووئیل، خپله کهاته واخله او اويا بوجی ولیکه.

(۸) او مالک د خپل بد دیانته ناظر د دے هوبشیا رتیا ستائنه وکړه خکه چه د دے دنیا خلق د ریا له زامنو نه د خپلے پیرئ د پاره زیات هوبشیا دی.

(۹) نو خکه زه تاسو ته وایم چه د دنیا ناجائز دولت د دوستانو جوړولو د پاره ولگوئ خکه چه هر کله چه دولت ستاسو سره نه وی نو تاسو به د تل په کوټو کبسه قبول کړے شی. (۱۰) کوم سرے چه په ورو ورو خیزونو کبسه دیانتدار وی، هغه به په لویو لویو خیزونو کبسه هم دیانتدار وی او کوم سرے چه په ورو ورو خیزونو کبسه بد دیانته وی، هغه به په لویو خیزونو کبسه هم بد دیانته وی. (۱۱) نو که چرے تاسو خان د دے دنیا په دولت کبسه دیانتداره ثابت نه کړو نو په حقیقی دولت کبسه به په تاسو باندے خوک ایتبار وکړی؟ (۱۲) او که چرے تاسو په پردی خیز کبسه خان بد دیانته ثابت کړے وی نو بیا به داسے خوک وی چه تاسو له به ستاسو خیز درکړی؟

(۱۳) یو نوکر هم د دوو مالکانو خدمت نه شی کولے خکه چه یا به هغه د ورومبی نه کرکه کوی او دویم سره به مینه لری او یا به د ورومبی وفادار وی او دویم به په خه کبسه نه شماری. ته په یو خائے د خدائے او دولت سره مینه نه شه

کولے۔“

شریعت اُو د خُدائے بادشاہت

متی ۱۱ : ۱۲ - ۱۳، ۵ : ۳۱ - ۳۲، مرقوس ۱۰ : ۱۱ - ۱۲

۱۴) اُو فریسیان خوک چہ پہ مال مین وُو هغوی چہ دا خبرے واؤریدے نو پہ عیسیٰ پورے ئے خندا وکړه. ۱۵) عیسیٰ ورته ووئیل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دے غلوی چہ گنی تاسو صادقان یئ خو خُدائے ستاسو زړونه بنه پیژنی. خکه چہ کوم خیزونه چہ د خلقو په نظر کبے د ستائینے وی، هغه د خُدائے په نظر کبے لعنت وی.

۱۶) د یحییٰ تر وخته شریعت اُو نبیان راتلل. د هغوی نه پس د خُدائے د بادشاهی د زیری وعظ اؤرولے شو اُو هر سرے په هغه کبے په زوره داخلیلد غواړی. ۱۷) د مزکے اُو آسمان ختمیدل آسان دی خو دا خبره آسانه نه ده چہ د شریعت یوه نقطه هم ورا نه شی.

۱۸) کوم سرے چہ خپله بنخه طلاقه کړی اُو د بلے سره واده وکړی نو هغه زنا کوی اُو هغه سرے چہ خوک د طلاقے شوے بنخے سره واده وکړی نو هغه هم زنا کار دے.

مالدار سرے اُو لعزر

۱۹) یو مالدار سرے وو چہ ریشمینے جامے ئے آغوستے وے اُو هره ورخ به ئے پیر په شان شوکت دعوتونه کول. ۲۰) اُو یو عاجز سرے چہ لعزر نوم ئے وو اُو په وجود ئے پیرے دانے راختلے وے، د هغه په دروازه کبے پروت وو. ۲۱) اُو پیر په خوشحالی به ئے هغه ټکړے خو پے کومے چہ به د دے مالدار سرے نه پاتے شوے وے، بلکه سپی به هم راتلل اُو د هغه زخمونه به ئے خټل.

۲۲) آخر یوه ورخ هغه عاجز سرے مړ شو او فرېستو یورو او د ابراهیم په جولۍ
 کښے ئے کیښودو. هغه مالدار سرے هم مړ شو او ښخ کړے شو، ۲۳) او په
 عالم ارواح کښے په عذاب کښے گیر شو. هغه چه پورته وکتل نو لرے ئے لعزر
 د ابراهیم سره ولیدلو. ۲۴) هغه چغے کړے، ائے ابراهیمه! زما پلاره! په ما رحم
 وکړه! دا لعزر راواستوه چه خپل د گوتے سر په اوبو کښے لوند کړی چه زما
 ژبه یخه شی حکه چه زه په دے اور کښے پیر په عذاب کښے یم! ۲۵) خو
 ابراهیم ورته ووئیل چه واؤره زویه! په دنیا کښے ټول نعمتونه ستا په نصیب وو
 او ټولے بد بختی د لعزر په برخه وے. اوس هغه دلته په آرام دے او ته په عذاب
 کښے یئے. ۲۶) خو بله خبره دا ده چه زمونږ او ستا تر مینخه یوه لویه کنده ده
 چه د هغے نه نه څوک درپورے وتے شی او نه ترے څوک دے خوا راپورے
 وتے شی. ۲۷) مالدار سرې جواب ورکړو چه بیا نو پلاره! ته به دئے زما د پلار
 کره واستوے ۲۸) چرته چه زما پینخه وروپه دی چه هغوی خبردار کړی، هسے
 نه چه هغوی هم د عذاب ځائے ته راشی. ۲۹) خو ابراهیم ورته ووئیل چه د
 هغوی سره موسی او نور نبیان شته، په کار دی چه د هغوی واوری. ۳۰) خو هغه
 جواب ورکړو چه نه، ابراهیمه پلاره! که د مړو نه څوک هغوی ته لار شی نو
 هغوی به هله توبه گار شی. ۳۱) ابراهیم جواب ورکړو، که چرے هغوی د موسی
 او نورو نبیانو خبرے ته غوږ نه ږدی نو که څوک د قبر نه وریاخی هم نو هغوی
 به ئے هیخ پرواه ونه کړی.

د عیسیٰ مسیح یو څو خبرے

متی ۱۸ : ۶ - ۷، ۲۱ - ۲۲، مرقوس ۹ : ۴۲

۱۷) عیسیٰ خپلو مريدانو ته ووئیل، "تیندگونه به خامخا راخی خو چه د
 چا د لاسه دا راخی، د هغه په حال افسوس دے! ۲) د هغه د پاره به دا ښه وی
 چه د هغه په غاړه کښے د ژرندے پل واچولے شی او په دریاب کښے

وغورزولے شی، پہ خائے د دے چہ پہ دے ورو کبے یو له تیندک ورکری.
خپل خان ساتی! (۳)

که چرے ستاسو ورور خه گناه وکری نو وئے رتئی او که هغه پبیمانہ شی نو
وئے بخیئی. (۴) او که چرے هغه په ورخ کبے اووه خله ستا خلاف گناه
وکری او بیا اووه خله درته راشی او داسے ووائی چہ زه توبه کوم نو ته ئے
معاف کره.

(۵) مريدانو مالک ته ووييل چہ ”زمونږ ايمان زيات کره!“

(۶) او مالک ورته جواب ورکړو، ”که چرے ستاسو ايمان د شړشمو د دانے
هومره وی نو که تاسو د توت دے ونے ته ووائی چہ د بيخه ووزه او په سمندر
کبے نهاله شه! نو دا به سمدستی ستاسو حکم ومنی.

(۷) فرض کړئ چہ د چا يو نوکر وی چہ یوی کوی یا گډے سنبالوی. او هر
کله چہ هغه د پتی نه بیرته راخی نو ولے دئے به ورته دا وائی چہ دے خوا راشه
او خوراک ته کبینه؟ (۸) ولے هغه به ورته دا نه وائی چہ زما پوپئی تیاره کره،
ملا ترلے ودریره او زما د پوپئی خوړو پورے زما خدمت کوه او چہ زه پوپئی
وخورم نو پس له هغه به ته هم وخورے؟ (۹) ولے هغه په دے وجه د نوکر
شکر گزار وی چہ د ده د حکم تعمیل ئے کړے دے خه؟ (۱۰) دغه حال ستاسو
هم دے. هر کله چہ تاسو خپل ټول کارونه چہ حکم ئے درته شوے دے، پوره
کړئ نو ايله ووائی چہ مونږ د شاباش لائق نه یو خکه چہ مونږ خو تش خپل
فرض پوره کړے دے.

د لسو جزامیانو روغول

(۱۱) کله چہ عیسیٰ بیت المقدس ته روان وو نو هغه د سامریه او د گلیل په حد

راتیریدو. (۱۲) کله چه هغه یو کلی ته ور د ننه کیدو نو لس کسان جُزامیان ئے ولیدل. هغوی په خه فاصله ودریدل، (۱۳) او عیسیٰ ته ئے نعرے کرے، ”آئے مالکه! په موبن رحم وکره.“ (۱۴) هر کله چه هغه هغوی ولیدل نو وئے وئیل، ”لاړ شی او خپل خان کاهنانو ته وبنایئ.“

او کله چه هغوی په خپله لاره روان وُو نو هغوی پاک کرے شول. (۱۵) په هغوی کبښے چه یو تن خپل خان روغ ولیدو نو راستون شو او په چغو چغو ئے د خدائے ثنا ووئیله. (۱۶) هغه د عیسیٰ په پښو کبښے پریوتو او د هغه شکریه ئے ادا کره. او هغه یو سامری وو. (۱۷) په دے سره عیسیٰ ووئیل چه ”ولے لس وار په پاک نه کرے شول؟ نو هغه نور نهه خه شول؟“ (۱۸) بے له دے یو مسافر نه بل یو هم داسے نه وو چه هغه راغله وے او د خدائے ثنا ئے وئیلے وے؟“ (۱۹) او عیسیٰ هغه سړی ته ووئیل، ”پاخه او لاړ شه، خپل ایمان ته جوړ کرے.“

بادشاهت راتل

متی ۲۴ : ۲۳ - ۲۸، ۳۷ - ۴۱

(۲۰) فریسیانو د عیسیٰ نه تپوس وکړو چه ”د خدائے بادشاهی به کله راخی؟“ هغه ووئیل چه ”تاسو په لیدلو دا نه شی وئیلے چه د خدائے بادشاهی به کله راخی. (۲۱) داسے هم نه شئ وئیلے چه گورئ دلته ده! یا هلته ده! ولے چه گورئ، د خدائے بادشاهی ستاسو په مینغ کبښے ده.“

(۲۲) عیسیٰ مُریدانو ته ووئیل چه ”وخت به راشی چه تاسو به د ابن آدم د ورخو نه د یوے ورخے د لیدو شوق لرئ خو تاسو به ئے لیدے نه شی. (۲۳) هغوی به تاسو ته وائی چه وگورئ هغه هلته دے! وگورئ دلته دے! خو هلته لاړ نه شی او مه په هغوی پسے منډے وهی. (۲۴) لکه د آسمان بریښنا چه د مزکے د یو سر نه تر بل سره رسی، دغه شان به ابن آدم په خپله ورغ وی. (۲۵) خو اول به هغه خامخا پیر مصیبت وزغمی او دا پیرئ به ئے رد کوی (۲۶) او لکه چه د نوح په

زمانه کبښے څنگه شوی وُو، هم هغه شان به د ابن آدم په ورځو کبښے وشي. (٢٧)
 هغوی تر هغه ورځے پورے خوړل څښل او وادونه ئے کول تر څو چه نوح په
 خپله کښتئ کبښے ونه ختلو او طوفان رانه غے او دوی ئے ټول غرق نه کړل.
 (٢٨) او لکه چه د لوط په زمانه کبښے شوی وُو هغوی هم خوړل څښل او
 سوداگری ئے کوله او بوتي ئے کرل او ودانئ ئے کولے. (٢٩) خو په کومه ورځ
 چه لوط د صدوم نه ووتو نو د آسمان نه اور او گوگړ وریدل شروع شول او دوی
 ئے ټول هلاک کړل. (٣٠) هم دغسے به د ابن آدم د ظهور په ورځ وشي.

(٣١) په هغه ورځ هر څوک چه د کوټے د پاسه وی او سامان ئے ښکته وی نو
 هغه د سامان اوچتولو د پاره هیڅ کله هم ښکته رانه شی او هغه څوک هم چه په
 پتی کبښے وی هغه د بیرته کور ته لار نه شی. (٣٢) د لوط ښځه رایاده کړئ! (٣٣)
 هر څوک چه خپل ځان ساتی، هغه به ځان بائیلی او هر څوک چه ځان بائیلی،
 هغه به ځان بیا وساتی. (٣٤) زه تاسو ته وایم چه په هغه شپه به په یو کت کبښے
 دوه سړی وی، یو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی. (٣٥) او دوه ښځے
 به په یو ځائے مینچن کوی، یو به واخستلے شی او بله به پرېښودلے شی. (٣٦)
 دوه سړی به په پتی کبښے وی، یو به واخستلے شی او بل به پرېښودلے شی.

(٣٧) هغوی چه دا واوریدل نو تپوس ئے وکړو، ”کوم خوا مالکه؟“

عیسی ورته ووئیل، ”چرته چه مرداره وی هلته به گنجئ راټولپیری.“

د یوے کښے او د یو قاضی مثال

١٨ (١) عیسی هغوی ته یو مثال ووئیلو، او ورته ئے دا وښودل چه هغوی د
 تل دُعا غواړی او زړه د نه بائیلی. (٢) وئے وئیل چه ”په یو ښار کبښے یو
 مُنصف وو چه نه ورسره د خدائے ویره وه او نه د بنده پرواه دار وو. (٣) او هم

په دغه ښار کښې یوه کُنډه وه چه هغه به بیا بیا هغه ته راتله او ورته به ئې وئیل چه زما د مُخالفینو او زما تر مینځه اِنصاف وکړه! (۴) پیره مُوده به هغه اِنکار کوو خو آخر ئې په زړه کښې ووئیل، حقه خو دا ده چه زه نه خو د خدائې نه ویریرم او نه د بنده پرواه داریم، (۵) خو دا کُنډه زما د پاره داسې بلا جوړه شوې ده او زه به د دې حق دې له ورکړم، داسې نه چه په آخر کښې ما تر پوزو راوولی.“

(۶) بیا مالک عیسیٰ ووئیل، ”تاسو واؤریدل چه دې بې اِنصافه مُنصف څه ووئیل. (۷) نو ولې خدائې د خپلو غوره شوو بدل وانه خلی څوک چه ورته شپه او ورغ په زاری وی او هغه ئې پیر په صبر آوری؟ (۸) زه تاسو ته وایم، هغه به پیر زر د هغوی نه بدل واخلي. خو هر کله چه ابن آدم راځی، نو ولې هغه به په مزکه ایمان مومی څه؟“

د فریسی او یو محصُولچی مثال

(۹) عیسیٰ هغه خلقو ته چه په خپل ځان ئې توکل کاوو چه مونږ صادقان یو او نور ئې سپک گڼل، دا مثال ووئیلو، (۱۰) ”دوه سپری د دُعا د پاره د خدائې کور ته لاړل، یو فریسی وو او بل محصُولچی. (۱۱) فریسی ودریدلو او داسې دُعا ئې وکړه، ائې خدایه! ستا شکر دې چه زه د نورو خلقو په شان نه خو حِرصناک، نه بد دیانته، نه زناکار او نه لکه د دې محصُولچی په شان یم. (۱۲) زه په هفته کښې دوه ځله روژم نیسم او څه چه گتم د هغې نه لسمه ورکوم. (۱۳) خو محصُولچی لرې ولاړ وو او پاس آسمان ته ئې ونه کتل خو خپله سینه ئې وهله او وئیل ئې، ائې خدایه! په ما رحم وکړه! زه پیر گناه کار یم! (۱۴) زه تاسو ته وایم چه هم هغه سپرې د هغه وړومبی نه زیات صادق شوې کور ته بیرته لاړو، ځکه هر څوک چه ځان اُوچتوی، هغه به غریب کړې شی او څوک چه ځان غریبوی، هغه به اُوچت کړې شی.“

ماشومانو له برکت وړکول

متی ۱۹ : ۱۳ - ۱۵، مرقوس ۱۰ : ۱۳ - ۱۶

١٥ هغوی عیسی ته خپل ماشومان راوستل چه هغه پرې لاس کپړدی. کله چه مريدانو دوی ولیدل نو وئې رتل. ١٦ خو عیسی هغه ماشومان راوبلل او وئې وئیل، ”ماشومان ما ته راپرېردئ، دوی مه منع کوئ ځکه چه د خدائې بادشاهي د دغسې خلقو ده. ١٧ تاسو ته رښتیا وایم، هر څوک چه د خدائې بادشاهي لکه د ماشوم قبوله نه کړی، هغوی به هیڅکله په دې کښې داخل نه شی.“

مالدار حاکم

متی ۱۹ : ۱۶ - ۲۰، مرقوس ۱۰ : ۱۷ - ۲۱

١٨ د حاکمانو نه یو حاکم عیسی نه دا تپوس وکړو، ”نیکه اُستازه! د تل ژوندون گټلو د پاره ما ته څه کول په کار دی؟“

١٩ عیسی هغه ته ووئیل، ”ته ما ته نیک ولې وائې؟ د یو خدائې نه بغیر بل هیڅوک نیک نشته. ٢٠ تا ته حکمونه معلوم دی، ”زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلا مه کوه، د دروغو شاهدی مه کوه او د خپل مور پلار عزت کوه.“

٢١ سړی جواب وړکړو چه ”ما د هلکوالی نه په دې هر څه عمل کړې دې.“

٢٢ د دې په اوريدو عیسی ورته ووئیل چه ”په تا کښې اوس هم د یو څیز کمې لاشته. هر څه چه درسره دی، هغه خرڅ کړه او په خوارانو ئې وویشه، او ته به په آسمان کښې خزانه ومومې. بیا راشه او په ما پسې شه.“ ٢٣ په دې خبرو د هغه زړه په پوښیدو شو ځکه چه هغه پیر مالدار سړې وو.

٢٤ عیسی چه دا ولیدل نو وئې وئیل، ”د دولت مند سړی د پاره د خدائې په بادشاهي کښې داخلیدل څومره گران کار دې! ٢٥ د یو اوبښ د پاره د ستنې

په سُوم کبښے ننوتل په نسبت دَ یو مالدار سږی دَ خُدائے په بادشاهئ کبښے
داخلیدل آسان دی.“

۲۶ ﴿﴾ چا چه دا واؤریدل نو تپوس ئے وکړو، ”نو بیا به څوک خلاصون مومی؟“

۲۷ ﴿﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، ”څه چه دَ بنی آدم دَ پاره ناممکن وی هغه خُدائے ته
ممکن وی.“

۲۸ ﴿﴾ پطروس ووئیل، ”مُونږ خپل هر څه دَ دے دَ پاره پریښی دی چه ستا مُریدان
شو.“

۲۹ ﴿﴾ عیسیٰ ووئیل، ”زَه تاسو ته رښتیا وایم چه هیڅوک داسے نښته چا چه دَ
خُدائے دَ بادشاهئ دَ پاره خپل کور، خپله ښځه، خپل وروڼه، خپل مور پلار او
خپل بچی پریښی دی ﴿۳۰﴾ چه هغه به په دے دُنیا کبښے په څو چنده ومومی او په
بل جهان کبښے به دَ تل ژوندون بیا مومی.“

دریم ځل دَ عیسیٰ دَ مرگ او دَ بیا ژوندی کیدلو پیشن گوئی

متی ۲۰ : ۱۷ - ۱۹، مرقوس ۱۰ : ۳۲ - ۳۴

۳۱ ﴿﴾ عیسیٰ دولس مُریدان یوے پدے ته کړل او ورته ئے ووئیل، ”مُونږ اوس
بیت المقدس ته حو او دَ ابن آدم په حق کبښے هر څه چه دَ نبیانو په وسیله لیکلی
شوی دی، هغه به پوره کیری. ﴿۳۲﴾ هغه به غیر قومونو ته حواله کړے شی، هغوی
به په هغه پورے توقے وکړی او بد سلوکی به ورسره وکړی او لارے به پرے
وتوکی. ﴿۳۳﴾ هغوی به ئے په بینتونو ووهی او مږ به ئے کړی او په دریمه ورځ به
هغه بیا ژوندے راپاڅی.“

۳۴ ﴿﴾ خو هغوی په دے هیڅ ونه رسیدل او څه چه وئیلے شوی وو، معنی ئے دَ
هغو نه پتے وے ځکه چه هغوی ئے مطلب ته نه رسیدل.

په یریحو کښے د یو پوند سړی بینا کول

متی ۲۰ : ۲۹ - ۳۴، مرقوس ۱۰ : ۴۶ - ۵۲

۳۵) کله چه عیسی یریحو ته نزدی شو نو یو پوند د لارے په غاړه ناست وو او خیر ئے غوښتو. ۳۶) هغه چه د گڼو خلقو د تیریدو بشکالو واؤریده نو تپوس ئے وکړو چه ”دا څه چل دی؟“

۳۷) هغوی خبر کړو چه ”عیسی ناصری په دی لار تیریری.“

۳۸) نو هغه چغے کړے، ”ائے عیسی د داؤد زویه! په ما رحم وکړه!“

۳۹) مخکښے چه کوم خلق روان ؤو، هغوی ورته ووئیل چه ”چپ شه.“ خو هغه لا نورے هم چغے ایستلے چه ”ائے د داؤد زویه! په ما رحم وکړه!“

۴۰) عیسی ودریدو او سړو له ئے حکم ورکړو چه ”دی ما ته راولی.“ کله چه هغه راغے نو تپوس ئے ترے وکړو، ۴۱) ”ته څه غواړے چه زه ستا د پاره څه وکړم؟“

هغه ووئیل، ”مالکه! چه زه بیا بینا شم.“

۴۲) عیسی هغه ته ووئیل چه ”بینا شه! ته خپل ایمان بچ کړلے.“

۴۳) سمدستی د هغه سترگے وغړیدے او هغه په عیسی پسے روان شو او د خدائے ثنا ئے وئیله. او ټولو خلقو چه دا ننداره ولیده نو د خدائے ثنا ئے ووئیله.

عیسیٰ اُو زکائی

۱۹ ﴿۱﴾ عیسیٰ یریحو ته ننوتو اُو دَ بِنار په مینځ کبښے تیریدو. ﴿۲﴾ هلته زکائی نومے یو سرپے وو. دئے دَ محصُولچیانو سردار اُو بښه مالدار وو. ﴿۳﴾ دَ هغه دا تلوسه وه چه عیسیٰ به څنگه سرپے وی، خو په قد مندرپے وو اُو دَ گڼو خلقو له وجے ئے لیدلے نه شو. ﴿۴﴾ نو هغه دُو کړو اُو دَ اینځر یوے ونے ته وختلو چه هغه وویښی، ځکه چه هغه هم په دغه طرف روان وو. ﴿۵﴾ اُو چه عیسیٰ هغه ځائے ته راورسیدو اُو پورته ئے وکتل نو وئے وئیل چه ”ائے زکایه! زر راگوز شه! زه نن خامخا ستا په کور کبښے پاتے کیرم.“

﴿۶﴾ هغه زر راگوز شو اُو پیر په مینه ئے ورته هر کلے ووے. ﴿۷﴾ هغوی چه دا ولیدل نو ټول وگوریدل اُو وئے وئیل، ”هغه دَ یو گناه گار سرپي کره ورغے چه دَ هغه میلمه شی.“

﴿۸﴾ خو زکائی ودریدلو اُو مالک ته ئے وویل، ”مالکه! هم په دے ځائے زه خپل نیم مال خوارانو له ورکوم اُو که ما له چا نه په دوکه باندے څه اخستی وی نو هغه ته ئے هم یو په څلور ورکوم.“

﴿۹﴾ عیسیٰ هغه ته وویل چه ”هم نن دے کور ته خلاصون راغلی دے ځکه چه دے هم دَ ابراهیم زوئے دے. ﴿۱۰﴾ اُو ابن آدم دے له راغلی دے چه ورک شوی ولتوی اُو بچ ئے کړی.“

د لسو سکو مثال

متی ۲۵ : ۱۴ - ۳۰

﴿۱۱﴾ د هغو لا دے ته غوږ وُو چه عیسیٰ ورته یو مثال ووے ځکه چه هغه اوس بیت المقدس ته رانزدے وُو اُو دَ هغوی دا گمان وُو چه دَ ځدائے بادشاهی اوس

په بنکاره کیدو ده. (۱۲) هغه وئیل، ”د یوے لوتے کورنئ یو سرے په اورد سفر یو بل ملک ته لارو د دے د پاره چه هغه بادشاهت حاصل کری او بیا بیرته راشی. (۱۳) خو اول هغه خپل لس نوکران راوبلل او هر یو ته ئے په دے وینا د سرو زرو یوه سکه ورکړله چه دوی سوداگری کوی تر خو چه زه رانه شم. (۱۴) خو د هغه وطن خلقو ورسره کینه کوله او په هغه پسے ئے یوه جرگه سمدستی په دے وینا واستوله چه مونږ دا سرے خپل بادشاه کیدل نه غواړو.

(۱۵) خو بیا هم هغه د بادشاه په حیثیت بیرته راغے او کومو نوکرانو ته چه ئے پیسے ورکړے وے هغوی ته ئے سوال جواب ولیږو چه دا معلومه کری چه په دوی کبښے هر یو خومره گټه کړے ده. (۱۶) ورومبے راغے او وئے وئیل، صاحبه! ستا د سرو زرو سکے لس نورے گټلے دی. (۱۷) هغه جواب ورکړو، شاباش! ته پیر ښه نوکر یئے! تا په پیر واره خیز کبښے خپل خان دیانتدار ثابت کړو، ته د لسو ښارونو حاکم شه. (۱۸) بیا دویم راغے او وئے وئیل چه ستا د سرو زرو سکو پینځه نورے گټلی دی. (۱۹) او هغه ته ئے هم وئیل چه ته هم د پنځو ښارونو حاکم شه! (۲۰) بیا بل نوکر راغے او وئے وئیل، مالکه! دا ستا د سرو زرو سکه ده. ما دا په رومال کبښے نغښتے وه او سمباله کړے مے وه. (۲۱) زه ستا نه ویریدم ځکه چه ته یو سخت سرے یئے او هغه څه حاصلوے کوم چه تا چرے نه وی ورکړی او هغه څه ریبے چه کوم د نه وی کرلی. (۲۲) هغه جواب ورکړو، ائے بد تمیزه! زه به هم ستا په ځله ستا سره انصاف وکړم! تا ته دا معلومه وه چه زه یو سخت سرے یم او هغه څه وصولوم چه کوم ما نه وی ورکړی او هغه څه ریبم چه کوم ما نه وی کرلی؟ (۲۳) نو بیا تا ولے زما د سرو زرو سکه د صرافانو سره نه ده ایښے چه بیا ما په واپس راتلو کبښے سره د سود آخستے وے. (۲۴) هغه حاضرینو ته مخ راواړوو او وئے وئیل چه دغه د سرو زرو سکه د ده نه واخلي او هغه ته ئے ورکړئ چه د چا سره چه لس دی. (۲۵) هغوی جواب ورکړو چه مالکه! د هغه سره خو لس د آگاهو نه دی! (۲۶) هغه وئیل، زه تاسو ته دا وایم چه د کوم سرے سره چه څه وی، هغه ته به نور هم

ورکولے کپری خو چه د چا سره چه خه نه وی، د هغه نه به هغه خه هم آخسته شی، چه ئے لری. (۲۷) خو زما هغه دُسمنانو چه زه بادشاه کیدل نه غوښتم، هغوی راولی او زما په وړاندې ئے قتل کری. “

په بیت المقدس کېږي په فتح مندانه طور داخلیدل

متی ۲۱ : ۱ - ۱۱، مرقوس ۱۱ : ۱ - ۱۱، یوحنا ۱۲ : ۱۲ - ۱۹

(۲۸) د دے سره عیسی وړاندې لارو او بیت المقدس ته په ورختو شو. (۲۹) هر کله چه هغه بیت فگے او بیت عنیا ته ورنزدې شو کوم چه د بنونانو په غره ودان دی نو هغه دوه مريدان د دے هداياتو سره واستول چه (۳۰) ”دے مخامخ کلی ته ورشی او تاسو چه کله دے کلی ته ورنوزی نو یو کوچے به ترلے ومومی چه تر اوسه پرے هیچا لا سورلی نه ده کری. هغه پرانزی او دلته ئے راولی. (۳۱) او که څوک درنه دا پوښتنه وکری چه تاسو دا کوچے ولے پرانزی نو ورته وویئ چه زمونږ د مالک په کار دے.“

(۳۲) دواړه په مخه لارل او هم هغه شان ئے وموندل لکه چه عیسی ورته وئیلی ؤو. (۳۳) او کله چه هغوی کوچے راپرانستو نو د دے مالکانو تپوس وکړو چه ”تاسو دا کوچے ولے پرانزی؟“

(۳۴) هغوی جواب ورکړو چه ”دا زمونږ د مالک په کار دے.“ (۳۵) او هغوی کوچے عیسی له راوستو، بیا هغوی په کوچی باندې خپلے جامے واچولے او عیسی ورباندې سور شو. (۳۶) او خلقو په لاره کېږي هم ورته خپلے جامے وغورولے په کومه لاره چه هغه تیریدو.

(۳۷) اوس خه وخت چه هغه د بنونانو د غره نه مخ په کوزیدو وو نو ټولو ملگرو او مريدانو ئے په هغه ټولو قوتناکو کارونو چه هغوی لیدلی ؤو د خدائے ثنا ووئيله. (۳۸) ”مبارک دے هغه راتلونکے بادشاه چه د رب په نامه راخی! سلامتی

دِ وِی په آسمان کښې اُو جلال دِ وِی په اُوچت آسمان کښې.

٣٩) خنو فریسیانو په دے گڼه کښې عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستازده! خپلو مُریدانو ته ووايه چه غلی شی!“

٤٠) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زَه تاسو ته وایم که چرے هغوی غلی پاتے شی نو گتے به په چغو سر شی.“

دِ عیسیٰ ژړل دِ بیتُ المُقدس په حال

٤١) هر کله چه هغه نزدے راغے، ښار ئے ولیدلو نو هغه په دے باندے وژړل،
٤٢) اُو وئے وئیل، ”که چرے نن ورغ تا ته دا معلومه وے چه کومه دِ خیر لاره ده، خو نه! دا ستا دِ نظر نه پته ده! ٤٣) یو وخت به په تا داسے راشی چه ستا دُښمنان به ستا مُحاصره وکړی، هغوی به ستا نه چاپیر شی اُو دِ هر اړخ نه به دِ راگیر کړی. ٤٤) اُو په مزکه به دِ راگزار کړی اُو ته اُو ستا بچی به ستا په دیوالونو کښې دِ ننه وی اُو ستا یوه گټه به هم دِ گتے دِ پاسه پرے نه ردی حُکه چه تا دِ خدائے هغه مُقرر وخت ونه پیژندلو، هر کله چه هغه راغے!“

دِ خدائے کور پاکول

متی ٢١ : ١٢ - ١٧، مرقوس ١١ : ١٥ - ١٩، یوحنا ٢ : ١٣ - ٢٢

٤٥) بیا عیسیٰ دِ خدائے کور ته ننوتو اُو دِ سوداگرو په بهر راویستو ئے لاس پورے کړو. ٤٦) اُو دا ئے ورته ووئیل، ”صحیفے وائی چه ”زما کور به دِ عبادت خائے وی“، خو تاسو ترے دِ پاکوانو کنډر جوړ کړے دے.“

٤٧) دِ خدائے په کور کښې به هره ورغ عیسیٰ تعلیم ورکولو. اُو مشران کاهنان اُو دِ شرعے عالمان دِ ده دِ ژولو په تلاش کښې وُو چه دِ اولسی مشرانو مرسته هم ورسره وه. ٤٨) خو هغوی په دے کښې بے وسه وُو حُکه چه دِ خلقو دِ هغه

په خبرو یقین وو.

د عیسی د اختیار په باره کښه تپوس

متی ۲۱ : ۲۳ - ۲۷، مرقوس ۱۱ : ۲۷ - ۳۳

۲۰ (۱) یوه ورځ چه عیسی د خدائے په کور کښه خلقو ته تعلیم ورکولو او ورته ئے زیرے اورولو نو مشران کاهنان، د شرعے عالمان او اولسی مشران راغلل. (۲) او هغوی ووئیل، ”مُونږ ته ووايه چه دا ته په کوم اختیار داسه کارونه کوه لگیا ئے؟ دا واک اختیار تاله چا در کرے دے؟“

(۳) عیسی هغوی ته جواب ورکړو، ”زَه هم له تاسو نه یوه پوښتنه کوم، ما ته وښایئ (۴) چه آیا د یحیی بپتسمه د آسمان نه وه یا د بنی آدمو نه؟“

(۵) په دے هغوی د یو بل سره په بحث شول، ”که چرے مونږ ووايو چه له آسمان نه، نو دے به راته ووائی چه بیا تاسو په هغه ایمان ولے رانه وړو؟ (۶) او که چرے مونږ ووايو چه د بنی آدمو د طرفه وه، نو خلق به ټول مونږ سنگسار کړی ځکه چه هغوی په دے خبره قایل دی چه یحیی یو نبی وو.“ (۷) نو هغوی جواب ورکړو چه ”مونږ هیڅ نه شو وئیلے.“

(۸) او عیسی هغوی ته ووئیل، ”بیا به زَه هم دا درته ونه ښیم چه زَه دا کار په کوم اختیار کوم.“

د انگورو باغ او د باغوانانو مثال

متی ۲۱ : ۳۳ - ۴۶، مرقوس ۱۲ : ۱ - ۱۲

(۹) نو بیا عیسی خلقو ته دا مثال تیر کړو چه ”یو سپری د انگورو باغ ولگولو او باغوانانو ته ئے ورکړو او یو بل ملک ته د پیرے مودے د پاره لارو. (۱۰) کله چه

موسم راغے نو هغه یو نوکر باغوانانو ته ورواستولو چه ترے نه د هغه د پیداوار حصه راؤری خو باغوانانو هغه ووهو او خالی لاس ئے واپس ولیرلو. (۱۱) هغه بیا بل نوکر ور واستولو خو هغه ئے هم بد بد ووهلو، بے عزته ئے کرو او تش لاس ئے واپس راوشرلو. (۱۲) هغه بیا دریم سرے ور واستوو خو هغه ئے هم زخمی کرو، په تیښته ترے راغے. (۱۳) بیا د انگورو د باغ مالک ووئیل چه اوس ما ته خه کول په کار دی؟ زه به خپل خوږ زوئے ورواستوم. کیدے شی چه د ده مخ وکړی. (۱۴) خو هر کله چه باغوانانو هغه ولیدو نو یو بل ته ئے ووئیل، دا ئے وارث دے، راخی چه مر ئے کرو چه میراث ئے مونږ ته پاتے شی! (۱۵) نو هغوی هغه د انگورو د باغ نه بهر راوویستو او مر ئے کرو.

نو اوس ووايئ چه د انگورو د باغ مالک به د هغوی سره خه سلوک وکړی؟ (۱۶) هغه به راشی او دا ټول باغوانان به مره کړی او د انگورو باغ به بل چا ته ورکړی.

هر کله چه هغوی دا واؤریدل نو وئے وئیل، ”خدائے مه کړه!“

(۱۷) خو هغه ورته خیر خیر وکتل او وئے وئیل، ”نو بیا د صحیفو د دے عبارت خه مطلب دے؟“

”کوم کانپے چه گلکارانو رد کړے وو“

هم هغه د گوت سر گانپے شو.

(۱۸) هر څوک چه په دے کانپې راوغورزیږی هغه به ذرے ذرے شی او که چرے دغه کانپے په چا راپریوخی نو هغه به هم ریز مریز شی.

(۱۹) د شرعے عالمانو او مشرانو کاهنانو غوښتل چه هغه ته هم په هغه خائے کښے لاس ورواچوی ځکه چه هغوی په دے ورسیدل چه دا مثال ده په هغوی

پورے ووے خو هغوی دَ خلقو نه ویریدل.

قیصر له محصُول ورکول

متی ۲۲ : ۱۵ - ۲۲، مرقوس ۱۲ : ۱۳ - ۱۷

۲۰) نو هغوی په دے لُتون کبے وُو چه خنگه به ئے راگیر کړو. نو جاسوسان ئے پت دَ صادقانو په جامه کبے ورواستول چه دَ هغه خه داسے خبرے راونیسې دَ کومو په بهانه چه هغه ونيولے شی او دَ حاکم زور او اختیار ته وسپارلے شی. ۲۱) هغوی په هغه یو سوال وکړو او ورته ئے ووئیل، ”أستاذة! مونږ په دے خبر یو، خه چه ته وایئے او دَ خه تعلیم چه ورکوی هغه حق دے. ته دَ چا مخ ملازه نه کوی خو په ربتیا هغه خه وایے چه دَ خدائے لار ده. ۲۲) ولے مونږ ته قیصر له خراج ورکول په کار دی او که نه؟“

۲۳) عیسی دَ هغوی په چل پوهه شو او ورته ئے ووئیل، ۲۴) ”ما ته دَ سپینو زرو یوه سکه وښایئ. په دے دَ چا تصویر دے او دَ چا نوم؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”دَ قیصر.“

۲۵) عیسی ووئیل چه ”ښه ده، قیصر ته خپل حق ورکړئ او خدائے له خپل.“

۲۶) دغه شان دَ خلقو په وړاندے دَ دوی دا کوشش چه هغه په خبرو کبے راونیسې کامیاب نه شو او دَ هغه په جواب هغوی حق حیران غلی پاتے شول.

دَ بیا ژوندی کیدلو په باب کبے تپوس

متی ۲۲ : ۲۳ - ۲۳، مرقوس ۱۲ : ۱۸ - ۲۷

۲۷) بیا خنې صدوقیان وړاندے راغلل. دا هغه خلق دی خوک چه دَ قیامت دَ ورخے نه منکر دی. ۲۸) هغوی دا سوال وکړو چه ”أستاذة! موسی مونږ ته دا

بنائیلی دی چه که دَ چا ورور مِر شی اَو بِنخه ئے پاتے شی اَو بچی ئے نه وی
 نو بل ورور دِ هغه کونډه واده کړی اَو دَ هغه نسل دِ پيدا کړی. (٢٩) نو اوس اووه
 وروڼه وو. ورومبی واده وکړو اَو بے اولاده مِر شو. (٣٠) بیا دویم هغه بِنخه
 واخسته، (٣١) بیا دریم هم دغه شان اووه واره مړه شول خو دِ یو هم اولاد ونه
 شو. (٣٢) وروستو دغه بِنخه هم مړه شوه. (٣٣) دَ قیامت په ورغ به دغه بِنخه دَ
 چا وی؟ ځکه چه اوو وارو دَ هغه سره واده کړی وو.

(٣٤) عیسی هغوی ته ووئیل، ”دَ دے دنیا سپری اَو بِنخه واده کوی، (٣٥) خو هغه
 څوک چه دَ بل جهان لایق گنلے شوی دی، هغوی به دَ بیا راژوندی کیدو نه پس
 واده نه کوی. (٣٦) ځکه چه دَ هغه نه پس به هغوی نه مری، هغوی به دَ فرښتو په
 شان وی. هغوی دَ خدائے زامن دی ځکه چه هغوی په بیا راژوندی کیدو کبے
 حصه دار دی. (٣٧) اَو دا چه مری به راژوندی کولے شی، دا موسی په خپله هم
 دَ چارو دَ سوزولو په واقعه کبے بیان کړی دی چرته چه دَ مالک په باب کبے
 وائی، ”دَ ابراهیم خدائے، دَ اسحاق خدائے اَو دَ یعقوب خدائے.“ (٣٨) نو خدائے
 دَ مړو خدائے نه دے، دَ ژوندو خدائے دے. دَ هغه په نزد ټول ژوندی دی.“

(٣٩) په دے ځنو دَ شرعے عالمانو ووئیل، ”استاذه! ډیر بښه دِ ووئیل.“ (٤٠) ځکه
 چه دَ دے نه پس دَ چا دا مجال نه وو چه په هغه باندے بل سوال وکړی.

دَ داؤد دَ زوئے په باب کبے ټپوس

متی ٢٢ : ٤١ - ٤٦، مرقوس ١٢ : ٣٥ - ٣٧

(٤١) عیسی هغوی ته ووئیل، ”هغوی څنگه دا وئیلے شی چه مسیح دَ داؤد زوئے
 دے؟ (٤٢) ځکه چه داؤد په خپله په زبور کبے وائی چه
 ”مالک زما مالک ته ووئیل، زما بنی لاس ته کښینه،

٤٣ تر څو چه زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه كړم.

٤٤ داؤد خو په خپله هغه ته مالک وائی، نو بیا هغه د داؤد زوئے څنگه کیدے شی؟

د شرعے عالمان ملامته کول

متی ٢٣ : ١ - ٣٦، مرقوس ١٢ : ٣٨ - ٤٠

٤٥ د ټولو خلقو په وړاندې عیسیٰ خپلو مريدانو ته ووئیل، ٤٦ ”د شرعے د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چه په لویو لویو چوغو کښے گرځی او په بازارونو کښے د عزت په سلامونو پیر خوشحالیږی او په عبادت خانو او په میلسمستیاء کښے د مشرئ په ځای کښیناستل خوښوی. ٤٧ هم دا هغه خلق دی چه د کونډو مال خوری خو په ظاهره اوردے اوردے دعاگانے کوی او دوی ته به بدترینه سزا ورکړلے شی.“

د کونډې شکرانه

مرقوس ١٢ : ٤١ - ٤٤

٢١ عیسیٰ چه پاس وکتل نو وئے لیدل چه مالدار خلق د خدائے د کور په خزانه کښے خپلے شکرانے اچوی. ٢٢ او هغه یوه خواره کونډه ولیده چه دوه پیسے ئے ورواچولے. ٢٣ هغه ووئیل، ”زه تاسو ته دا وایم چه دے خوارے کونډے د نورو ټولو نه زیات واچول. ٢٤ ځکه چه دے نورو چه په شکرانے کښے څه واچول هغوی د مال د زیات والی په سبب واچول خو د هغه سره چه د خپلے گزارے نه هم کم وو، هغه ټول ئے واچول.“

دَ خُدائے دَ کور دَ بربادیدو په باره کښه پيشن گوئی

متی ۲۴ : ۱ - ۲، مرقوس ۱۳ : ۱ - ۲

⑤ ځنه خلقو دَ خُدائے دَ کور او دَ هغه دَ ښکلو کانو او په ورکړو شوو نذرانو چه دا ښايسته کړه شوی وو، ورپورے خبره وکړله. عيسی ورته وويل چه ⑥ ”دا څيزونه چه تاسو وينئ، وخت به راشی چه په دے کښه به يو کانه په کانه پاته نه شی، ټول به ونړولے شی.“

تکليفونه او زورونه

متی ۲۴ : ۳ - ۱۴، مرقوس ۱۳ : ۳ - ۱۳

⑦ دوئ عيسی ته وويل، ”استاده! دا هر څه به کله کيږي؟ او د دے د کيدو نڅښه به څه وی؟“

⑧ عيسی وويل، ”پام کوئ چه څوک مو گمراه نه کړی ځکه چه پير به راځی او زما د نوم دعوی به کوی او وائی به چه زه هغه يم! او وخت نزدې راغله دے خو ورپسے مه ځی. ⑨ او کله چه تاسو د جنگونو او د جگړو واوړئ نو وار خطا کيږئ مه ځکه چه دا څيزونه به خامخا اول کيږي خو انجام به سمدستی ورپسے نه وی.“

⑩ بيا هغه دا وويل، ”قامونه به د قامونو سره جنگيږي، بادشاهي د بادشاهي سره. ⑪ لوتے لوتے زلزلے به راځي، قحطونه، وباگانے به په پيرو ځايونو کښه راځي او په آسمان به هيبتناکے او لوتے نڅښه ښکاره کيږي. ⑫ خو د دے هر څه نه آگاهو به هغوی په تاسو پسے شی او تاسو به عذابوی. تاسو به عبادت خانو ته حواله کيږئ او بندي خانو ته به اچولے کيږئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په وړاندے زما د نوم په سبب ودرولی کيږئ. ⑬ او دا به ستاسو د پاره د شهادت موقع وگرزی. ⑭ خو ياد لرئ چه د آگاهو نه په خپله

صفائی کبښے دَ جواب ورکولو فکر ونه کړی، (۱۵) ځکه چه زه به په خپله تاسو ته د وينا داسې طاقت او حکمت درکړم چه يو مخالف به هم د دے قابل نه وی چه دے ته ټينگ شی یا ئے دروغ ثابت کړی. (۱۶) تر دے چه ستاسو مور پلار، ستاسو وروڼه، ستاسو خپلوان او دوستان به مو هم په حواله کړی، په تاسو کبښے به ځنې مړه کړې شی، (۱۷) او زما د نوم په سبب به ټول تاسو سره کينه لری. (۱۸) خو ستاسو د سر يو ويښته قدرے به هم ورکيږی نه، (۱۹) او د خپل صبر په سبب به خپل ژوندون وگټی.

د بيت المقدس د برياديدو په باره کبښے پيشن گوئی

متی ۲۴ : ۱۵ - ۲۱، مرقوس ۱۳ : ۱۴ - ۱۹

(۲۰) خو هر کله چه تاسو دا ووينئ چه د بيت المقدس نه فوځونه راچاپير شوی دی نو تاسو پوهه شی چه د هغه بريادی رانزدے ده. (۲۱) نو بيا هغه څوک چه په يهوديه کبښے وی، غرونو ته د وتبښتی او څوک چه په ښار کبښے وی، هغوی د ښار نه بهر وځی او څوک چه د ښار نه بهر په کلو کبښے وی هغوی د ښار ته د ننه لاړ نه شی. (۲۲) ځکه چه هم دا به د بدل آخستو ورځے وی او هر څه چه ليکلی شوی دی، هغه به پوره کيږی. (۲۳) افسوس دے په هغه ښځو څوک چه په هغه ورځو کبښے امیدوارے وی او يا چه بچو ته تے ورکوی! ځکه چه په مزکه به پير لوائے مصيبت خور وی او په دے خلقو به لوائے غضب وی. (۲۴) هغوی به په توره ټوټے ټوټے کيږی او ټولو ملکونو ته به قيديان بوتللی کيږی او تر هغے ورځے پورے به بيت المقدس د غيرو قومونو تر پښو لاندے کيږی تر څو چه د هغو وخت تر سره شوے نه وی.

د ابن آدم راتلل

متی ۲۴ : ۲۹ - ۳۱، مرقوس ۱۳ : ۲۴ - ۲۷

٢٥) په نمر، سپورمئ او په ستورو کبښه به نخښه څرگندپړی. د سمندر د شرهار او د چپو نه به په مزکه قومونه پرشان وی. ٢٦) په خلقو کبښه به په مزکه د پېښیدونکو واقعاتو د ویرې له کبله په انسان کبښه ساه نه پاتې کپړی ځکه چه آسمانی قوتونه به وجرقولې شی. ٢٧) او بیا به هغوی دا وینی چه ابن آدم به په ورځو کبښه په پیر شان او شوکت او پیرې لوتی سره راځی. ٢٨) هر کله چه دا هر څه پېښیدل شروع شی نو نیغ شی او خپل سرونه اوچت کړی ځکه چه ستاسو خلاصون نزدې دے.

د انیخړ د ونې سبق

متی ٢٤ : ٣٢ - ٣٥، مرقوس ١٣ : ٢٨ - ٣١

٢٩) عیسی هغوی ته دا مثال تیر کړو چه ”د انیخړ ونې ته وگورئ یا ټولو ونو ته. هر کله چه دا غوتی و سپړی نو تاسو په خپله وینی او پوهه شی چه اوږې رانزدې دے. ٣٠) هم دغه شان چه تاسو دا ټولې خبرې په کیدو وینی نو پوهه شی چه د خدائې بادشاهی نزدې راغلې ده.

٣٢) زه تاسو ته دا رښتیا وایم چه دا پیرئ به ختمه نه شی تر څو چه دا ونه شی. ٣٣) آسمان او زمکه به پاتې نه شی خو زما کلام به تل تر تله پاتې وی.

د بیدار اوسیدلو تاکید

٣٤) خیال ساتئ او پام کوئ! خپل زړونه په بدمستی، نشو او دنیاوی غمونو مه آخته کوئ ځکه چه هغه ورځ ناڅاپی تاسو لکه د لپ راگیر نه کړی. ٣٥) ځکه چه هغه ورځ په هر چا چه په دے ټوله دنیا کبښه دی، دغسے راتلونکے ده. ٣٦) هر وخت بیدار اوسئ او دعا غواړئ چه قوت ومومئ او د دے پېښو نه بچ پاتې شی او چه د ابن آدم په وړاندې د ودریدو جوگه شی.

Ⓝ٣٧ عيسى دا ورځے دَ خُدائے په کور کښے په تعليم ورکولو تيرولے اُو بيا به هغه دَ شپے تيرولو دَ پاره دَ بنونانو غره ته تلو. Ⓝ٣٨ اُو سحر وختي به ټول خلق دَ خُدائے کور ته راتوليدل چه دَ هغه خبرے واوړي.

دَ عيسى دَ قتل سازش

متى ٢٦ : ١ - ٥، مرقوس ١٤ : ١ - ٢، يوحنا ١١ : ٤٥ - ٥٣

Ⓝ٢٢ اوس دَ پتيرے پوپئ دَ اختر ورځ، چه ورته دَ فسح ورځ وائي، نزدے وه. Ⓝ٢٣ اُو مشرانو کاهنانو اُو دَ شرعے عالمانو دا کوشش کاوو چه خه داسے بهانه ولټوي چه عيسى قتل کړي، ځکه چه هغوى دَ خلقو نه ويريدل.

Ⓝ٢٤ خو بيا شيطان په يهوداه اسکريوتى کښے ورننوتو چه په هغه دولسو مريدانو کښے يو وو. Ⓝ٢٥ اُو يهوداه دَ مشرانو کاهنانو اُو دَ خُدائے دَ کور دَ افسرانو سره مشورے ته لاړو چه داسے خه بهانه پيدا کړي چه عيسى څنگه ورته په حواله کړي. Ⓝ٢٦ هغوى پير خوشحاله شول اُو دَ هغه سره ئے دَ پيسو لوظ وکړو. Ⓝ٢٧ هغه رضا شو اُو دَ دے موقعے په لټون کښے شو چه هغه په ټگئ هغوى ته په حواله کړي.

دَ فسح دَ اختر تياري

متى ٢٦ : ١٧ - ٢٥، مرقوس ١٤ : ١٢ - ٢١، يوحنا ١٣ : ٢١ - ٣٠

Ⓝ٢٨ بيا دَ پتيرے پوپئ ورځ راغله په کومه ورځ چه دَ فسح قربانى کيدونکى وه. Ⓝ٢٩ اُو عيسى بيا بطروس اُو يوحنا دَ دے هداياتو سره واستول چه ”لاړ شئ اُو زمونږ دَ پاره دَ فسح پوپئ تياره کړئ چه وئے خورو.“

Ⓝ٣٠ هغوى ټپوس وکړو چه ”ته په کوم خائے کښے غواړے چه مونږ دا تياري وکړو؟“

١٠ هغه جواب وركړو چه ”ځنگه چه تاسو بناړ ته ننوزئ نو تاسو به يو سرې ووينئ چه د اوبو منگې به وړي. هغه چه كوم كور ته ورننوزي نو هم هغه كور ته ورسې ننوزئ. ١١ او د كور خاوند ته دا پيغام وركړئ، اُستاز وائي چه هغه د ميلمانو كمره كومه ده چرته چه به زه د مُريدانو سره د فسح پوپئ خورم؟ ١٢ نو هغه به تاسو ته يوه لويه تياره كړې شوې بالا خانه وبنائئ، نو هلته تيارى وكړئ.“

١٣ هغوى لارل او هلته ئې هر څيز د هغه د وينا په مطابق وليدلو. هغوى د فسح د پاره تيارى وكړه.

د عشا ربانى مقررول

متى ٢٦ : ٢٦ - ٣٠، مرقوس ١٤ : ٢٢ - ٢٦، اول كورنثيان ١١ : ٢٣ : ٢٥

١٤ او چه وخت راغې نو عيسى سره د خپلو رسولانو پوپئ ته كښيناستو. ١٥ او هغوى ته ئې ووئيل چه ”زما دا څومره خواهش وو چه د خپل مرگ او مُصيبت د زغملو نه وړومبې تاسو سره د فسح دا پوپئ وخورم. ١٦ ځكه چه زه تاسو ته دا وايم چه د دې نه پس به زه تر هغه بيا دا پوپئ هيچرې ونه خورم تر څو چه د خدائې په بادشاهئ كښې د دې مقصد پوره نه شى.“ ١٧ بيا عيسى يوه پياله واخسته او د شكر كولو نه پس ئې ووئيل، ”دا واخلي او په خپلو كښې ئې وويشئ. ١٨ ځكه چه زه تاسو ته دا وايم چه د دې ساعت نه پس به زه د انگورو رس بيا تر هغه ونه څښم تر څو چه د خدائې بادشاهى رانه شى.“

١٩ بيا هغه پوپئ واخستله، شكر ئې پرې وكړو او ما ته ئې كړه او هغوى له ئې وركړه او وئې وئيل، ”دا زما بدن دې چه ستاسو د پاره وركړې كېږي. زما د يادگار د پاره هم دغسې كوي.“ ٢٠ او هم دغسې ئې د پوپئ نه پس پيالى واخستله او وئې وئيل چه ”دا پيالى زما په هغه وينه چه ستاسو د پاره تويولې

کپری، نوے لوظ دے۔

⓫⓫ خو گوری! زما دَ مُخبر لاس هم ما سره په ميز باندے دے! ⓫⓫ حُکَه چه ابن آدم خنگه چه مُقرر شوے دے، هغه شان به خي، خو افسوس دے په هغه سري دَ چا په مُخبرئ چه هغه په حواله کپري!“

⓫⓫ په دے خبره هغوی په خپلو کبښے په بحث شو چه په مونږ کبښے به دا کار څوک کوی.

دَ لوئی په باره کبښے بحث

⓫⓫ بيا په هغوی کبښے تکرار وشو چه په هغوی کبښے به څوک دَ ټولو نه لوئی وگڼلے شی. ⓫⓫ خو عیسی وویل چه ”دَ قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت کوی او څوک چه پرے اختیار لری هغوی ته دَ ملک خیرخواه وئیلے کپری. ⓫⓫ خو په تاسو کبښے دَ داسے نه وی. په تاسو کبښے دَ ټولو نه لوئی خان دَ ټولو نه وړوکے گڼی او ستاسو مشر دَ ستاسو خدمتگار وی. ⓫⓫ حُکَه چه په دے کبښے څوک لوئی دے؟ هغه څوک چه پوپئی ته ناست وی او که هغه څوک چه خدمت کوی؟ یقیناً هغه څوک چه پوپئی ته ناست وی. خو زه دلته ستاسو په مینځ کبښے دَ خدمتگار په شان یم.

⓫⓫ تاسو هغه خلق یی چه زما په آزمیښتونو کبښے ما سره مضبوط ولاړ وی. ⓫⓫ او اوس زه هغه بادشاهی ستاسو دَ پاره مُقرروم چه زما پلار زما دَ پاره مُقرره کړے ده. ⓫⓫ تاسو به زما په بادشاهی کبښے زما په ميز خوری، خبښی او دَ مُنصفانو په شان به په تختونو کبښینی چه دَ اسرائیل دَ دولسو قبیلو تر مینځه انصاف وکړی.

د پطروس د انکار کولو په باره کبسه پيشن گوئی

متی ۲۶ : ۳۱ - ۳۵، مرقوس ۱۴ : ۲۷ - ۳۱، یوحنا ۱۳ : ۳۶ - ۳۸

۳۱) شمعونه! ائې شمعونه! گوره، خبردار شه! شیطان تاسو ټول وغوښتلې چې هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وڅنډې. ۳۲) خو ما ستا د پاره دا دُعا کړې ده چې ستا ایمان لاړ نه شی او هر کله چې ته راوگرزی نو ته خپل وروڼه مطبُوط کړه.

۳۳) پطروس جواب ورکړو چې ”مالکه! زه تا سره قید خانې او مرگ ته تیار یم!“

۳۴) عیسی وویل، ”پطروسه! زه تا ته وایم چې نن شپه به چرگ تر هغې بانگ ونه وائی تر څو چې ته زما د پیژندگلو نه درې ځله انکاری نه شی.“

بتوې، کڅوړې او توره

۳۵) عیسی خپلو مُريدانو ته وویل، ”هر کله چې ما تاسو بې خپلو او تش لاس بې له بتوې استولی وئ، ولې تاسو د څه څیز حاجتمند شوی؟“

۳۶) هغوی جواب ورکړو چې ”نه“

هغه وویل چې ”اوس د چا سره بتوې وی، هغه د د خان سره واخلي او خپلې کڅوړې د هم ورسره وی، او که توره ورسره نه وی، نو هغه د خپل کمیس خرڅ کړی خو توره د واخلي. ۳۷) ځکه چې صحیفې وائی چې ”هغه په باغیانو کبسه حساب کړې شو،“ او دا الفاظ به ضرور زما په حقله پوره کيږي بې شکه هر څه چې زما په باب کبسه لیکلي شوی دی، هغه به پوره کيږي.“

۳۸) هغوی وویل، ”گوره مالکه! مونږ سره دا دوه توره دی!“

هغه ووئيل، ”کافي دى!“

د بشونانو په غره کې د دعا

متى ۲۶ : ۳۶ - ۴۶، مرقوس ۱۴ : ۳۲ - ۴۲

٤٩) بيا عيسى بهر ووتو او د خپل دستور په مطابق د بشونانو غره ته لاړو او مريدان هم ورسره وو. ٤٠) هر کله چه هغه هغه خائے ته ورسيدلو نو هغوى ته ئے ووئيل، ”دعا غواړئ چه په آزميبست کېسے پرے نه وړئ.“

٤١) هغه په خپله د هغوى نه يو څو قدمه لرے لاړو، په زنگونو شو او دعا ئے شروع کړه. ٤٢) ”ائے پلاره! که دا چرے ستا رضا وى نو دا پيالہ له مانه لرے کړه خو زما رضا نه، ستا رضا د پوره شى.“ ٤٣) او په دغه وخت کېسے يوه فربسته د آسمان نه رانازلہ شوه، چه ئے مضبوط کړى. ٤٤) او چه سخت عذابيدو نو لائے هم په جوش کېسے دعا وکړله او د هغه خوله د وينو د څاڅکو په شان په مزکه څڅيدله.

٤٥) هر کله چه عيسى د دعا نه پاڅيدو او خپلو مريدانو ته راستون شو نو هغوى ئے غم زپلى اوده وموندل. ٤٦) هغه ووئيل، ”دا تاسو ولے اوده يے؟ پاڅئ او دعا وغواړئ چه تاسو په آزميبست کېسے پرے نه وړئ.“

په عيسى مخبرى او نيول

متى ۲۶ : ۴۷ - ۵۶، مرقوس ۱۴ : ۴۳ - ۵۰، يوحنا ۱۸ : ۳ - ۱۱

٤٧) هغه ساعت چه عيسى لا دا خبرے کولے نو گن خلق راغلل. او يهوداه نومے سرے څوک د دولسو مريدانو نه يو وو، د هغوى نه مخکېسے وو. هغه عيسى له راغے چه کبيل ئے کړى. ٤٨) خو عيسى ووئيل، ”يهوداه! ته د ابن آدم مخبرى په کبيلولو کوے څه؟“

٤٩ ڪلهه ڇهه ڌا عيسىٰ ملگرو ڌا وليدل ڇهه ڇٽه ڪيري نو هغوي ووييل، ”مالڪه! مونڊر ڌا خيلو ٿورو نه ڪار واخلو ڇٽه؟“ ٥٠ اوڻ ڀه هغوي ڪبسيه يو ڌا مشر ڪاهن ڀه نوڪر گزار وڪرو اوڻ ڌا هغه بني غور ٿي پري ڪرو.

٥١ خو عيسىٰ جواب وريڪرو، ”پريڊي ڇهه هغوي خيل ڪار وڪري!“ ڀيا هغه ڌا هغه سري ڀه غور لاس ڪينودو اوڻ روغ ٿي ڪرو.

٥٢ ڀيا عيسىٰ مشرانو ڪاهنانو اوڻ ڌا ڇڏائي ڌا ڪور حفاظت ڪوونڪو افسرانو اوڻ اولسي مشرانو ته مخ راوارو ڇهه ڌا هغه ڀه نيولو پسره راغلي وو. هغه ووييل، ”ولي تاسو ما يو ڀاڪو گهي ڇهه ٿوري ڪوتڪ ڀه لاس زما ڀه گرفتاري پسره راوتي يي ڇٽه؟“ ٥٣ هره ورخ ڇهه زهه تاسو سره ڌا ڇڏائي ڀه ڪور ڪبسيه وم نو تاسو ما ته لاس ونهه چولو خو اوس ڌا ستاسو وخت ڏي اوڻ ڌا ٿوري تيارهه اختيار.“

ڌا پطروس ڌا عيسىٰ نه انڪار

متي ٢٦ : ٥٧ - ٥٨، ٦٩ - ٧٥، مرقوس ١٤ : ٥٣ - ٥٤، ٦٦ - ٧٢، يوحنا ١٨ : ١٢ - ١٨، ٢٥ - ٢٧

٥٤ ڀيا ٿي عيسىٰ گرفتار ڪرو اوڻ بوئي تلو اوڻ ڌا مشر ڪاهن ڪور ته ٿي ننويستو اوڻ پطروس وريسيه وروستو وروستو روان وو. ٥٥ هغوي ڌا غولي ڀه مينخ ڪبسيه اور بل ڪرو اوڻ گير چاپيره تري ڪبيناستل اوڻ پطروس هم ڌا هغوي ڀه مينخ ڪبسيه ڪبيناستو. ٥٦ ڀيا يويه وينهي ڇهه ڌا اور ڀه رڻا ڪبسيه هغه وليدو اوڻ ورته ٿي نيغ وڪتل نو ويه ووييل، ”ڌا سريه خو هم ورسره وو!“

٥٧ خو پطروس ڌا ڏي نه انڪار وڪرو. هغه ووييل، ”اٿي بنهي! زهه ٿي ڇٽه پيژنم؟“

٥٨ لږه شيبه پس بل چا وليدو او وئې وئيل چه ”ته خو هم په هغوي كېنې يو يئې!“

خو پطروس ووئيل چه ”نه! هغه زه نه يم!“

٥٩ يوه گينته به تيره وه چه يو بل تن نور هم په كلکه ووئيل چه ”بې شكه، دا سرې هم ورسره وو خكه چه دې هم گليلي دې!“

٦٠ خو پطروس ووئيل، ”سړيه! زه خبر نه يم چه دا ته لا خه وايئې!“

په دې ساعت كېنې چه هغه لا خبرې كولې نو چرگ بانگ ووي. ٦١ او بيا مالک مخ راواړوو او پطروس ته ئې وكتل او پطروس ته د مالک خبرې رايادې شوې چه ”هم په دې شپه د چرگ د بانگ وئيلو نه مخكېنې به ته درې خله زما نه انكاري شې.“ ٦٢ نو هغه بهر لاړو او په چغو چغو ئې وژړل.

د عيسى سپكاوې او وهل

متى ٢٦ : ٦٧ - ٦٨، مرقوس ١٤ : ٦٥

٦٣ كومو خلقو چه د عيسى خوكي كوله، هغوي وريپورې توقې وكړلې او وئې وهلو. ٦٤ سترگې ئې ورله وتړلې او تپوسونه ئې ترې شروع كړل، ”اوس نبوت وكړه! ته چا ووهلې؟ دا راته ووايه!“ ٦٥ او دغه شان هغوي د هغه نور هم سپكاوې كولو.

عيسى د جرگې په مخ كېنې

متى ٢٦ : ٥٩ - ٦٦، مرقوس ١٤ : ٥٥ - ٦٤، يوحنا ١٨ : ١٩ - ٢٤

٦٦ او چه ورغ شوه نو اولسي مشران، مشران كاهنان او د شرعې عالمان راټول شول او عيسى ئې د خپلې جرگې وړاندې پيش كړو. ٦٧ هغوي ووئيل،

”مُونِر تہ وواہ چہ تہ پہ ربتیا مسیح یئے؟“

هغه جواب ورکرو، ”کہ زہ درتہ وایم نو تاسو بہ پہ ما یقین ونہ کریئ. (٤٨) اؤ کہ زہ درنہ تپوسونہ وکرم نو تاسو بہ خواب رانہ کریئ. (٤٩) خو د دے ساعت نہ پس بہ ابن آدم د حق تعالیٰ بنی لاس تہ ناست وی.“

(٧٠) هغوی تولو ووئیل، ”نو بیا تہ د خدائے زوئے یئے خہ؟“

هغه جواب ورکرو، ”دا تاسو وایئ چہ زہ یم.“

(٧١) هغوی ووئیل، ”ولے د نور شہادت خہ حاجت شتہ؟ مونِر د دہ د خپلے خلے نہ پہ خپلہ دا واؤریدل!“

د پیلاطوس پہ مخکبے د عیسیٰ پیشی

متی ٢٧ : ١ - ٢، ١١ - ١٤، مرقوس ١٥ : ١ - ٥، یوحنا ١٨ : ٢٨ - ٣٨

٢٣ (١) د دے سرہ تولہ غونپہ پاخیدہ اؤ عیسیٰ ئے پیلاطوس تہ بوتلو. (٢) اؤ پہ دے وینا ئے د هغه خلاف دعویٰ شروع کرہ، ”مونِر داسے سرے ولیدلو چہ زمونِر د قوم خلق بدراہ کوی اؤ قیصر تہ د خراج ورکولو نہ خلق منع کوی اؤ وائی چہ زہ مسیح یعنی بادشاہ یم.“

(٣) پیلاطوس د هغه نہ تپوس وکرو، ”ولے تہ د یهودیانو بادشاہ یئے خہ؟“

هغه ووئیل چہ ”دا ستا وینا دہ.“

(٤) نو بیا پیلاطوس مشرانو کاہنانو اؤ حاضر و خلقو تہ ووئیل چہ ”زہ د دے سرے پہ جواب کبے ہیخ جرم نہ وینم.“

٥) خو هغوی اصرار وکړو چه ”د هغه تعلیمات په ټوله یهودیه کبښے د خلقو په زړونو کبښے کرکه او نفرت پیدا کوی. دا د گلیل نه را شروع شو او تر دے ښاره راخوړ شو.“

د هیرودیس په مخ کبښے د عیسی پیشی

٦) کله چه پیلاطوس دا واوړیدل نو تپوس ئے وکړو چه ”ولے دا سرے گلیلی دے څه؟“ (٧) او چه د دے نه خبر شو چه عیسی د هیرودیس د رعیت سرے دے نو هغه دا مقدمه هیرودیس ته واستوله څوک چه په خپله په هغه ورځو کبښے په بیت المقدس کبښے دیره وو. (٨) کله چه هیرودیس عیسی ولیدو نو د هغه په لیدو پیر خوشحاله شو ځکه چه د هغه په حقله ئے اوړیدلی خو وو او د پیر وخت نه ئے دا تلوسه وه چه هغه وینی او په دے طمع وو چه د هغه د لاسه څه معجزه په خپله وینی. (٩) هیرودیس د عیسی نه پیر تپوسونه وکړل خو هغه هیڅ جواب ورنه کړو. (١٠) خو مشران کاهنان او د شرعے عالمان راغلل او پیر په زور سره ئے د هغه برخلاف مقدمه شروع کړه. (١١) بیا هیرودیس او د هغه سپاهیانو د هغه سپکاوی وکړو او بے عزته ئے کړو او په ځلیدونکو جامو کبښے ئے پیلاطوس ته واپس واستوو. (١٢) هم په هغه ورځ هیرودیس او پیلاطوس دوستان شول ولے چه تر دغه وخته پورے د هغوی دواړو په مینځ کبښے دښمنی وه.

په عیسی د مرگ فتوی

متی ٢٧ : ١٥ - ٢٦، مرقوس ١٥ : ٦ - ١٥، یوحنا ١٨ : ٣٩ - ١٩ : ١٦

١٣) پیلاطوس اوس مشران کاهنان، مشران او ځنې خلق راوبلل، (١٤) او ورته ئے ووئیل، ”تاسو دا سرے ما ته د خلقو د بدراه کولو په الزام کبښے راوستے دے خو لکه چه تاسو گورئ ما په خپله ستاسو په وړاندے د هغه تحقیقات وکړل

اؤ په هغه کبسه مے هغه جرم ونه موندلو چه تاسو پرے د کوم دعوی کرے ده.
 (۱۵) اؤ نه هيروديس په کبسه خه وموندل خکه چه هغه هغه بيرته مونږ ته
 راوليرلو. بنکاره ده چه هغه داسه خه جرم نه دے کرے چه د مرگ لائق وی.
 (۱۶) خکه زه دا تجویز کوم چه د يو خو کورو سزا ورکړم اؤ پرے به ئے ږدم.
 (۱۷) د اختر په موقعه به هغه ته دا اجازت وو چه د هغوی په وينا يو قیدی آزاد
 کړی.

(۱۸) خو ټولو په جمع چغه کرے، ”دا سرے لرے کوه! مونږ ته برابا آزاد کره!“
 (۱۹) دا سرے په بنار کبسه د بغاوت اؤ قتل په الزام قید کرے شوے وو.

(۲۰) پيلاطوس هغوی ته بيا مخاطب شو اؤ دا ئے غوښتل چه عیسی آزاد کړی.
 (۲۱) خو هغوی چغه کرے، ”دئے په سولئ کره! دئے په سولئ کره!“

(۲۲) هغه په دریم خل بيا هغوی ته وویل، ”ولے؟ ده خه گناه کرے ده؟ ما هغه د
 خه غت جرم مجرم نه دے موندلے، خکه به ئے زه د کورو په سزا آزاد کړم.“

(۲۳) خو هغوی په ټینگه اؤ په چيغو وویل چه ”عیسی د په سولئ کرے شی!“ اؤ
 د هغوی مطالبه ومنلے شوه. (۲۴) نو پيلاطوس دا فیصله وکړه چه د هغوی د
 خوښے کار د وشي. (۲۵) هغه هغه سرے آزاد کړو چه هغوی غوښتو، هغه سرے
 د بغاوت اؤ قتل په جرم کبسه قید شوے وو، اؤ عیسی ئے د هغوی مرضی ته
 وسپارلو.

د عیسی په سولئ کیدل

متی ۲۷ : ۳۲ - ۴۴، مرقوس ۱۵ : ۲۱ - ۳۲، یوحنا ۱۹ : ۱۷ - ۲۷

(۲۶) چه هغوی عیسی په سولئ کولو ته بوتلو نو شمعون کرینی نومے سرے ئے
 راونیولو چه له میرے نه راتلو، سولئ ئے هغه ته په اوږه کره اؤ هغه ئے په عیسی
 پسے سولئ په اوږه روان کړو.

٢٧ ڊير خلق وريسي شول چه په کينسي گني بنخي هم وي، چه سينے ئے وهلي او د هغه په حال ئے وير کولو. ٢٨ عيسي هغوي ته مخ راواپوو او ورته ئے ووئيل، ”ائے د بيت المقدس لونيو! په ما پسے ژرا مه کوي خو په خپل خان او په خپل اولاد وژاري. ٢٩ حکه چه هغه ورخي بے شکه راتلونکي دي چه هغوي به وائي چه بختوري دي شندي چه کله ئے هم بچي نه دي راوري او تے ئے هم نه دے ورکړے. ٣٠ بيا به هغوي غرونو ته وائي چه په مونږ راورغړي! او غونډو ته به وائي چه مونږ پټ کړي! ٣١ حکه چه که دا کار د شنے ونے سره کيږي نو د وچے ونے سره به خه چل کيږي؟“

٣٢ د عيسي سره دوه بدمعاشان هم وُو خوک چه په سولي کولو ته بوتلے شول. ٣٣ او کله چه هغوي کپري نومے خائے ته ورسيدل نو هغه ئے هلته په سولي کړو او بدمعاشان هم ورسره چه يو ئے بني لاس او بل ئے په گس لاس وو. ٣٤ عيسي ووئيل، ”پلاره! دوي معاف کړه! حکه چه هغوي نه پوهيږي چه خه کوي.“

هغوي د عيسي جامے په خپلو کينسي په خسني وويشلے. ٣٥ او خلق ئے تماشے ته ولاړ وُو او د هغوي حاکمانو په هغه پورے توقي کولے، ”هغه نور خلق بچ کول، اوس د خان بچ کړي که چرے په رستيا د خدائے غوره شوے مسيح وي!“

٣٦ سپاهيان هم په دے توقو کينسي ورسره ملگري شول او رامخکينسي شول او هغه له ئے سرکه ورکړه. ٣٧ او وئے ووئيل، ”که چرے ته د يهوديانو بادشاه يئے نو خپل خان بچ کړه!“

٣٨ او د هغه د سر د پاسه يوه تختي وه چه پرے ليکلي وُو چه ”دا د يهوديانو بادشاه دے.“

٣٩ د بدمعاشانو نه يو چه هلته خوږند وو عيسي ته پيغور ورکړو، ”ولے ته“

مسیح نۀ یئۀ خۀ؟ نو بیا خپل ځان اؤ مُونږ هم بچ کړه!“

٤٠) خو دویم هغه ورتلو اؤ ورتۀ ئۀ ووئیل چه ”تۀ دَ خُدائۀ نه نۀ ویریرۀ خۀ؟
تا ته هم دَ دۀ په شان سزا درکړۀ کیرئ. ٤١) مُونږ سره خو انصاف شوئ
دئ. مُونږ خو دَ خپل عمل بدل بیا موندو، ولئ دئ سپرئ خو هیڅ بد کار نۀ دئ
کړئ.“ ٤٢) اؤ هغۀ ووئیل، ”ائۀ عیسئ! هر کله چه تۀ خپلئ بادشاهئ ته راشئ
نو ما یاد کړه!“

٤٣) عیسئ جواب ورکړو، ”زۀ تا ته دا رشتیا وایم چه تۀ به نن ما سره په جنت
کبئۀ یئۀ.“

دَ عیسئ مرگ

متی ٢٧ : ٤٥ - ٥٦، مرقوس ١٥ : ٣٣ - ٤١، یوحنا ١٩ : ٢٨ - ٣٠

٤٤) قریباً دَ غرمئ وخت وو اؤ په ټول ملک کبئۀ تیارۀ شوۀ اؤ دَ ماسپینین تر
دریو بجو پورئ وه. ٤٥) نمر پټ شو اؤ دَ خُدائۀ دَ کور پرده په مینځ دوه ټوټئ
شوۀ. ٤٦) نو بیا عیسئ یوه اوجته چغه وویسته اؤ وئئ وئیل، ”ائۀ پلاره! زۀ
خپل رُوح ستا په لاس کبئۀ سپارم!“ اؤ دَ دئ وینا سره ئۀ ساه ورکړه.

٤٧) اؤ صوبه دار دا هر خۀ ولیدل اؤ دَ خُدائۀ ثنا ئۀ بیان کړه. هغۀ ووئیل چه
”بئۀ شکه چه دا سپرئ صادق وو!“

٤٨) خو هغه ټولو خلقو چه تماشئ ته راغونډ شوی ؤو چه هغوی دا واقعه ولیده
نو سینئ ئۀ ووهلئ اؤ کورونو ته بیرته لاړل. ٤٩) دَ عیسئ ټول واقفان لرئ
ولاړ ؤو اؤ کومئ بنځئ چه دَ گلپل نه ورپسئ راغلئ وئ، هغه هم ولاړئ
وئ اؤ دا هر خۀ ئۀ ولیدل.

د عیسیٰ بشخیدل

متی ۲۷ : ۵۷ - ۶۱، مرقوس ۱۵ : ۴۲ - ۴۷، یوحنا ۱۹ : ۳۸ - ۴۲

٥٠ هلتہ یوسف نومے یو سرے وو چه د جرگے ممبر ہم وو، یو نیک او
صادق سرے وو. ٥١ هغه د هغوی په دے عمل او په صلاح کبے ورسره متفق
نه وو. هغه د یهودیانو د اریمتیه د بنار نه وو او د خدائے د بادشاهی په انتظار
وو. ٥٢ نو دا سرے پیلطوس ته لارو او د عیسیٰ لاش ئے ترے وغوښتو. ٥٣
د سولئ نه ئے راگوز کرو او په مهینه لته کبے ئے ونغښتو او په گت کبے ئے
په کنستی شوی قبر کبے کیښودو چه د دے نه وړاندے په کبے بل څوک نه
وو کیښودے شوے. ٥٤ دا د جمعه ورغ وه او د سبت ورغ شروع کیده.

٥٥ کومه بنخے چه ورسره د گلیل نه راغله وے هغوی ورسے وے او
هغوی قبر په نخښه کرو او دا ئے کتل چه د عیسیٰ لاش څنگه کیښودے شوے
وو. ٥٦ بیا هغوی کور ته لارلے او عود او لوبان ئے تیار کړل او د شریعت په
مطابق ئے د سبت په ورغ آرام وکړو.

د عیسیٰ بیا ژوندے کیدل

متی ۲۸ : ۱ - ۱۰، مرقوس ۱۶ : ۱ - ۸، یوحنا ۲۰ : ۱ - ۱۰

٢٤ ١ خو د اتوار په ورغ سحر وختی بنخے قبر ته راغله او هغه تیارے
کړے خوشبوئ ئے د ځان سره راوړے. ٢ او د قبر نه ئے کانے رغړیدلے
ولیدو. ٣ هغوی د ننه ورغله خو د مالک عیسیٰ لاش ئے هلته ونه موندلو.
٤ دوی لا په دے واقعه حیرانے ولاړے وے چه ناڅاپی دوه سړی په بریښناکو
جامو کبے د هغوی خوا کبے ولاړ وو. ٥ هغوی وویریدلے او خپل سر ونه
ئے مزکے ته ټیټ کړل خو هغوی ورته ووئیل چه ”ژوندے په مړو کبے څله
لتوی؟” ٦ هغه دلته نشته، هغه پاڅیدلے دے. تاسو رایادے کړئ هغه خبرے چه

په گليل کښې ئې درته کړې وې (۷) چه ابن آدم په څنگه د گناه گارو سرو په لاس حواله کيږي او په سولې به شي او په دريمه ورځ به ژوندې پاڅي.

(۸) بيا هغوی ته د عیسی خبرې وریادې شوې، (۹) او د قبر نه په واپسې ئې دا ټولې خبرې هغه یوولسو مريدانو او نورو ټولو خلقو ته واړولې. (۱۰) هغه بنځې مریم مگدالینې، یوانه او د یعقوب مور مریم وې او دوی د هغه نورو بنځو سره رسولانو ته دا خبرې وکړې. (۱۱) خو دا خبرې هغوی ته عبث ښکاره شوې او هغوی پرې باور ونه کړو. (۱۲) خو پطروس پاڅیدلو او قبر ته ئې په منډه لاړو او چه ټیټ شو او دننه ئې وکتل نو د تش کفن نه سیوا ئې نور هیڅ ونه لیدل او هغه په دې شوی کار اریان دریان کور ته لاړو.

إماؤس ته تلل

مرقوس ۱۶ : ۱۲ - ۱۳

(۱۳) هم په هغه ورځ إماؤس نومې کلی ته د دوی نه دوه کسان روان وو چه د بیت المقدس نه خوا او شا اووه میله لرې دې. (۱۴) او په خپلو کښې ئې په دې واقعاتو خبرې کولې. (۱۵) او هغوی د یو بل سره په دې بحث کښې لگیا وو نو عیسی په خپله راغې او د هغوی سره ملگرې شو. (۱۶) خو د هغوی سترگې بندې کړې شوې وې چه هغه ونه پیژني. (۱۷) هغه له هغوی نه ټپوس وکړو چه ”دا تاسو په تلو تلو کښې په څه بحث کولو؟“

هغوی غم زپلی ودریدل. (۱۸) نو کلیوپاس نومې سړی ورته جواب ورکړو، ”ولې ته په بیت المقدس کښې یکی یو مسافر یئې چه د دې واقعې نه خبر نه ئې چه په تیرو څو ورځو کښې هلته څه شوی دی؟“

(۱۹) هغه ورته وویل چه ”څه شوی دی؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”د عیسی ناصری په حقله چه د خدائے په وړاندے په کلام او عمل دواړو کبښے یو زورور نبی وو. (۲۰) او زمونږ مشرانو کاهنانو او حاکمانو او ټولو خلقو هغه حواله کړو چه د مرگ حکم پرے وشي او په سولے ئے کړو. (۲۱) خو زمونږ دا طمع وه چه هم دا سرے به بنی اسرائیل خلاص کړي! خو یوه غټه خبره په کبښے دا وشوه چه نن دریمه ورغ ده چه دا واقعه شوے ده. (۲۲) او اوس زمونږ د پلے یو څو ښځو مونږ په دے خبره حق حیران کړو چه سحر وختی د هغه قبر ته تلے وے. (۲۳) خو د هغه لاش ئے ونه موندو او د دے خبر سره بیرته راغلے چه هغو ته فرښتے ښکاره شوے او ورته ئے وویل چه هغه خو ژوندے دے. (۲۴) نو زمونږ یو څو کسان قبر ته لاړل او څه چه هغه ښځو وئیلی و هغه شان ئے ولیدل خو هغه ئے ونه موندو.“

(۲۵) عیسی جواب ورکړو چه ”ائے ناپوهه خلقو او د نبیانو په ټولو خبرو ایمان راوړلو ناراسته زړونو! (۲۶) ولے د مسیح د پاره دا مقرر نه و و چه هغه به دا زحمتونه وزغمي او په خپل جلال کبښے به داخل شي؟“ (۲۷) بیا عیسی له موسی نه او له ټولو نبیانو نه هغه خبره واخسته چه څومره خبرے د هغه په حقله په صحیفو کبښے راغلے دی او هغوی ته ئے بیان کړه.

(۲۸) په دے وخت کبښے هغوی چه کوم کلی ته تلل، هغه ته نزدے و و او عیسی لا په مخه روان وو. (۲۹) خو هغوی هغه ته په کلکه وویل چه ”مونږ سره پاتے شه ځکه چه ماښام کیدونکے دے او ورغ په تیریدو ده.“ نو هغه د ننه لاړو او د هغوی سره پاتے شو. (۳۰) او کله چه هغه د هغوی سره خوراک ته کښیناستو نو پوږی ئے راواخستله، شکر ئے پرے وویستو، ټکړے ئے کړه او هغوی ته ئے ورکړه. (۳۱) بیا د هغوی سترگے وغړیدے او هغه ئے وپیژندلو خو هغه د هغوی د نظر نه غائب شو. (۳۲) هغوی یو بل ته وویل، ”کله چه په لاره هغه زمونږ سره خبرے کولے او د صحیفو تشریح ئے کوله نو څنگه زمونږ زړونه د جوشه پک شوی و و!“

٣٣) بيا هغوى هغه ساعت پاخيدل او بيرته بيت المقدس ته روان شول. هلته هغوى هغه يوولس مريدان او نور ملگرى چه راټول و، وليدل. (٣٤) او وئيل ئه، "دا رښتيا دى چه مالک پاخيدلې دې او شمعون ته ښکاره شوې دې!"

٣٥) نو بيا هغوى ورته د خپلې لارې قيصه تيره کړه او ورته ئه ووئيل چه هغوى څنگه مالک د پوډې ماتولو په وخت وپيژندلو.

په مريدانو ښکاره کيدل

متى ٢٨ : ١٦ - ٢٠، مرقوس ١٦ : ١٤ - ١٨، يوحنا ٢٠ : ١٩ - ٢٣، اعمال ١ : ٦ - ٨

٣٦) کله چه مريدان په دې خبرو لگيا و نو عيسى په خپله د هغوى په مينځ کښې ودريدو او ورته ئه ووئيل، "السلام عليكم."

٣٧) هغوى ويرې او هيبت واخستل او دا گمان ئه کاوو چه گنى پيرې دې.

٣٨) خو هغه ورته ووئيل چه "تاسو داسې وار خطا ولې يئ او ستاسو په زړونو کښې دا قسم قسم وسوسې ولې پيدا کيږي؟" (٣٩) زما لاسونو او پښو ته وگورئ چه دا زه يم. ما له لاس راوړئ او وگورئ، د پيرى غوښه او هډوکى نه وى لکه چه تاسو وينئ چه زه ئه لرم."

٤٠) د دې وينا نه پس ئه خپل لاسونه او پښې هغوى ته وښودل. (٤١) د هغوى

اوس هم د خوشحالى په وجه باور نه کيدو او لا حيران و، نو هغه هغوى ته ووئيل چه "ستاسو سره دلته د خوراک د پاره څه شته که نه؟" (٤٢) نو هغوى ورله د ماهى يوه ټکړه ورکړه چه هغوى ورته کړې وه. (٤٣) هغه واخسته او د هغوى په وړاندې ئه وخوړله.

٤٤) عيسى هغوى ته ووئيل چه "دا زما هغه کلام دې چه کله زه ستاسو سره وم نو درته به مې وئيل چه د موسى په شريعت کښې د نبیانو په صحيفو کښې او

په زبور کښې هر څه زما په حقله ليکلي شوي دي، هغه به ضرور پوره کيږي.“

٤٥) بيا هغه د هغوي عقل روښانه کړو چه په صحيفو پوهه شي. ٤٦) هغه وويل چه ”دا ليکلي شوي دي چه مسيح به زحمت وزغمي او په دريمه ورځ به له مړو نه بيا ژوندې پاڅي. ٤٧) او د هغه په نامه به ټولو قومونو ته د گناهونو نه د توبې او د معافۍ وعظ کولې شي. تاسو د بيت المقدس نه شروع شي. ٤٨) هم تاسو د دې هر څه گواهان يئ. ٤٩) او دا گوري، زه تاسو ته د خپل پلار کړې لوظ دراستوم، دلته په دې ښار کښې تر هغه پاتې شي تر څو چه په تاسو آسماني قوت نازل شي.“

د عيسى آسمان ته ختل

مرقوس ١٦ : ١٩ - ٢٠، اعمال ١ : ٩ - ١١

٥٠) بيا عيسى هغوي بهر د بيت عنيا پورې بوتل او لاسونه ئې اوچت کړل او هغوي له ئې برکت ورکړو. ٥١) او داسې وشو چه په برکت ورکولو هغه د هغوي نه جدا شو او آسمان ته پورته کړې شو. ٥٢) هغوي ورته سجده وکړله او پير په خوشحالي بيت المقدس ته واپس شول. ٥٣) او خپل ټول وخت ئې د خدائې په کور کښې د خدائې په ثنا وييلو کښې تيرولو.